

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 1997-1998

11 februari 1998

HANDELINGEN

PLENAIRE VERGADERING

MIDDAGVERGADERING

ACTUELE VRAGEN

MOTIE UITOEFENING ONDERZOEKSRECHT TOEKENNING EN BEHEER SCHEEPSKREDIETEN

DERDE AANPASSING WERKINGSBEGROTING VLAAMS PARLEMENT 1997

WERKINGSBEGROTING VLAAMS PARLEMENT 1998

DECRETEN VRIJE NIEUWSGARING

RESOLUTIE ERKENNING RECHTEN INHEEMSE VOLKEREN

RESOLUTIE ONTWIKKELING ALTERNATIEVE TECHNOLOGIEËN INZAKE EINDVERWERKING
HUISHOUDELIJK AFVAL

RESOLUTIE SITUATIE VLAMINGEN IN BRUSSEL IN HET ALGEMEEN

RESOLUTIE INVOERING BTW-PLICHT VOOR ARTIESTEN

MET REDENEN OMKLEDE MOTIES - STEMMINGEN

Inhoud

Nr. 27

Woensdag 11 februari 1998
Middagvergadering

Berichten van verhindering	1
Samenstelling van een commissie en een subcommissie	
Wijzigingen in de vaste en plaatsvervangende leden	1
Actuele vragen (Regl. art. 78)	
Actuele vraag van de heer Dominiek Lootens-Stael tot de heer Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting, over het samenwerkingsakkoord tussen de gemeenten Wezembeek-Oppem en Sint-Pieters-Woluwe	1
Actuele vraag van de heer Joris Van Hauthem tot de heer Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting, over maatregelen tegen de faciliteitengemeenten die de toepassing weigeren van de omzendbrief met betrekking tot het taalgebruik in de gemeentebesturen van het Nederlands taalgebied	2
Actuele vraag van mevrouw Marleen Vanderpoorten tot de heer Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting, over de afspraken gemaakt in de werkgroep Langendries van de Kamer van Volksvertegenwoordigers en de conclusies terzake van de werkgroep in het Vlaams Parlement	4
Actuele vraag van de heer Jos Stassen tot de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn, over de bezetting van het Internationaal Cultureel Centrum in Antwerpen	5
Actuele vraag van de heer Carl Decaluwé tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over de gevolgen voor de Vlaamse tapijtenindustrie van het instellen van een textielinvoerverbod in Rusland	6
Actuele vraag van de heer Johan Sauwens tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over de weigering van een federaal minister en staatssecretaris om deel te nemen aan de werkzaamheden van de Commissie voor Staatshervorming en Algemene Zaken van het Vlaams Parlement en het verbod dat hun ambtenaren werd opgelegd om deel te nemen aan de hoorzittingen van de commissie	
Actuele vraag van de heer Pieter Huybrechts tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over de weigering van een federaal minister en staatssecretaris om deel te nemen aan de werkzaamheden van de Commissie voor Staatshervorming en Algemene Zaken van het Vlaams Parlement en het verbod dat hun ambtenaren werd opgelegd om deel te nemen aan de hoorzittingen van de commissie	7
Actuele vraag van de heer Eddy Schuermans tot de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over de milieuvoorwaarden voor het houden van megafuiven en andere evenementen, naar aanleiding van het afgelasten van een megafuif in de Grenslandhallen in Hasselt	
Actuele vraag van de heer Marino Keulen tot de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over de milieuvoorwaarden voor het houden van megafuiven en andere evenementen, naar aanleiding van het afgelasten van een megafuif in de Grenslandhallen in Hasselt	
Actuele vraag van de heer Steve Stevaert tot de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over de milieuvoorwaarden voor het houden van megafuiven en andere evenementen, naar aanleiding van het afgelasten van een megafuif in de Grenshallen in Hasselt	9

Actuele vraag van mevrouw Vera Dua tot de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over het nieuwe jachtbesluit van de Vlaamse regering en de eisen van de milieuverenigingen	11
Actuele vraag van de heer Etienne Van Vaerenbergh tot mevrouw Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid, over het akkoord met de stad Brussel in de zaak van de naleving van de bouwvergunning voor de regeringsgebouwen op het Martelaarsplein	12
Actuele vraag van de heer Joachim Coens tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de mogelijke privatisering van de luchthaven van Oostende	13
Actuele vraag van de heer Karel De Gucht tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over het voorstel voor een algemene amnestie voor bouwovertradingen	14
Actuele vraag van de heer Freddy De Vilder tot de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, over de verklaringen van de minister betreffende een uitbreiding van de activiteiten van het Vlaams Landbouwinvesteringsfonds naar de mestverwerking toe	15
Voorstel van decreet van de heren Tuur Van Wallendael en Carl Decaluwé c.s. houdende regeling van het recht op vrije nieuwsgaring en de uitzending van korte berichtgeving door de omroepen – 82 (BZ 1995) – Nrs. 1 tot 13 + Erratum	
Voorstel van decreet van de heer André Denys c.s. houdende regeling van de vrije nieuwsgaring – 118 (BZ 1995) – Nrs. 1 tot 4	
Algemene bespreking (Voortzetting)	16
Sprekers : de heren Kris Van Dijck, Dirk Van Mechelen, André Denys, Carl Decaluwé, Jos Geysels, Tuur Van Wallendael en minister Eric Van Rompuy	
Artikelsgewijze bespreking	24
Voorstel van resolutie van de heren Kris Van Dijck, Jean-Marie Bogaert, Hugo Marsoul, mevrouw Cecile Verwimp-Sillis en de heren Stefaan Platteau en Jef Sleenckx betreffende de erkenning van de rechten van inheemse volkeren – 563 (1996-1997) – Nrs. 1 tot 3	
Bespreking	28
Sprekers : de heren Stefaan Platteau, Kris Van Dijck, Jef Sleenckx en Herman Suykerbuyk	
Voorstel van resolutie van de heer Johan Malcorps, mevrouw Anny De Maght-Aelbrecht en mevrouw Gerda Raskin betreffende de nood aan de ontwikkeling van alternatieve technologieën inzake de eindverwerking van huishoudelijk afval – 882 (1997-1998) – Nrs. 1 tot 3	
Bespreking	31
Sprekers : de heer Leonard Quintelier, verslaggever, mevrouw Anny De Maght-Aelbrecht, de heer Johan Malcorps en mevrouw Gerda Raskin	
Motie van de heren Jean-Marie Bogaert, Kris Van Dijck en Chris Vandenbroeke tot uitoefening van het recht van onderzoek over de toekenning en het beheer van de scheepskredieten door het Vlaamse Gewest – 907 (1997-1998) – Nr. 1	
Verdaging bespreking	36
Spreker : de heer Jean-Marie Bogaert	
Derde aanpassing van de werkingsbegroting van het Vlaams Parlement voor het begrotingsjaar 1997	37
Werkingsbegroting van het Vlaams Parlement voor het begrotingsjaar 1998	
Beraadslaging en stemming	37
Spreker : de heer Georges Cardoen, secretaris	

Voorstel van resolutie van de heer Herman Suykerbuyk betreffende de situatie van de Vlamingen in Brussel in het algemeen

– 910 (1997-1998) – Nrs. 1 tot 4

Voorstel tot aanvulling van de agenda

Bespreking

38

Sprekers : de heren Etienne Van Vaerenbergh, verslaggever, Leo Goovaerts, Michel Doomst, Joris Van Hauthem, André Denys, Francis Vermeiren, Marc Van Peel, Paul Van Grembergen, Michiel Vandenbussche, Dominiek Lootens-Stael, Walter Vandenbossche, Herman Suykerbuyk, Gilbert Bossuyt, Jos Geysels en Filip Dewinter

Aangehouden stemmingen

55

Sprekers : de heren André Denys en Joris Van Hauthem

Hoofdelijke stemming

55

Voorstel van resolutie van de heren Jos Stassen en Jos Geysels, mevrouw Nelly Maes, mevrouw Gracienne Van Nieuwenborgh, mevrouw Mieke Van Hecke en de heer Marino Keulen betreffende de invoering van de BTW-plicht voor artiesten en de gevolgen ervan voor de culturele sector in Vlaanderen

– 925 (1997-1998) – Nr. 1

Voorstel tot spoedbehandeling

57

Spreker : de heer Jos Stassen

Voorstel van decreet van de heren Tuur Van Wallendael en Carl Decaluwé c.s. houdende regeling van het recht op vrije nieuwsgaring en de uitzending van korte berichtgeving door de omroepen

– 82 (BZ 1995) – Nrs. 1 tot 13 + Erratum

Aangehouden stemmingen

57

Sprekers : de heren André Denys, Carl Decaluwé en Jos Geysels en minister Eric Van Rompuy

Voorstel van resolutie van de heren Kris Van Dijck, Jean-Marie Bogaert, Hugo Marsoul, mevrouw Cecile Verwimp-Sillis en de heren Stefaan Platteau en Jef Sleenckx betreffende de erkenning van de rechten van inheemse volkeren

– 563 (1996-1997) – Nrs. 1 tot 3

Hoofdelijke stemming

71

Voorstel van resolutie van de heer Johan Malcorps, mevrouw Anny De Maght-Aelbrecht en mevrouw Gerda Raskin betreffende de nood aan de ontwikkeling van alternatieve technologieën inzake de eindverwerking van huishoudelijk afval

– 882 (1997-1998) – Nrs. 1 tot 3

Hoofdelijke stemming

72

Met redenen omklede motie van de heren Johan Sauwens en Herman Lauwers, mevrouw Nelly Maes en de heer Etienne Van Vaerenbergh tot besluit van de op 27 januari 1998 door mevrouw Vera Dua en de heer Johan Sauwens gehouden interpellaties tot de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, respectievelijk over de recente cijfers van de Vlaamse Milieumaatschappij inzake de waterkwaliteit en de conclusies hiervan met betrekking tot het Mestactieplan en over de resultaten van het Mestactieplan inzake het wegwerken van de mestoverschotten en het halen van de nitraatnormen

– 902 (1997-1998) – Nr. 1

Met redenen omklede motie van de heren André Denys en Dirk Van Mechelen tot besluit van de op 27 januari 1998 door mevrouw Vera Dua en de heer Johan Sauwens gehouden interpellaties tot de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, respectievelijk over de recente cijfers van de Vlaamse Milieumaatschappij inzake de waterkwaliteit en de conclusies hiervan met betrekking tot het Mestactieplan en over de resultaten van het Mestactieplan inzake het wegwerken van de mestoverschotten en het halen van de nitraatnormen

– 904 (1997-1998) – Nr. 1

Met redenen omklede motie van de heren Johan De Roo, Gilbert Bossuyt en Leonard Quintelier tot besluit van de op 27 januari 1998 door mevrouw Vera Dua en de heer Johan Sauwens gehouden interpellaties tot de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, respectievelijk over de recente cijfers van de Vlaamse Milieumaatschappij inzake de waterkwaliteit en de conclusies hiervan met betrekking tot het Mestactieplan en over de resultaten van het Mestactieplan inzake het wegwerken van de mestoverschotten en het halen van de nitraatnormen

– 906 (1997-1998) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

Spreker : de heer Leonard Quintelier

74

Met redenen omklede motie van de heren Etienne Van Vaerenbergh, Georges Cardoen, Francis Vermeiren en Herman De Loor tot besluit van de op 29 januari 1998 door de heer Etienne Van Vaerenbergh in commissie gehouden interpellatie tot de heer Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting, over de omzendbrief BA 97/22 met betrekking tot het taalgebruik in de gemeentebesturen van het Nederlandse taalgebied en de toepasbaarheid ervan in intercommunale verenigingen

– 908 (1997-1998) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

78

Met redenen omklede motie van de heer Christian Van Eyken tot besluit van de op 29 januari 1998 door de heer Etienne Van Vaerenbergh in commissie gehouden interpellatie tot de heer Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting, over de omzendbrief BA 97/22 met betrekking tot het taalgebruik in de gemeentebesturen van het Nederlandse taalgebied en de toepasbaarheid ervan in intercommunale verenigingen

– 909 (1997-1998) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

80

Met redenen omklede motie van de heer Johan Malcorps tot besluit van de op 4 februari 1998 door de heer Johan Malcorps in commissie gehouden interpellatie tot de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over de behandeling van afvalsolventen als secundaire grondstoffen

– 920 (1997-1998) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

81

Met redenen omklede motie van de heren Leonard Quintelier en Hugo Marsoul tot besluit van de op 4 februari 1998 door de heer Johan Malcorps in commissie gehouden interpellatie tot de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over de behandeling van afvalsolventen als secundaire grondstoffen

– 926 (1997-1998) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

83

Met redenen omklede motie van mevrouw Vera Dua tot besluit van de op 4 februari 1998 door mevrouw Vera Dua in commissie gehouden interpellatie tot de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over de voorwaarden voor de jachtuitoefening in Vlaanderen, naar aanleiding van het komende besluit betreffende de jacht in het Vlaams Gewest

– 921 (1997-1998) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

84

Met redenen omklede motie van de heren John Taylor en Herman De Loor tot besluit van de op 4 februari 1998 door de heer John Taylor in commissie gehouden interpellatie tot de heer Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting, over de organisatie van gemeentelijke volksraadplegingen

– 922 (1997-1998) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

Spreker : de heer Ward Beysen

85

Met redenen omklede motie van de heren Julien Demeulenaere en Francis Vermeiren tot besluit van de op 4 februari 1998 door de heer John Taylor in commissie gehouden interpellatie tot de heer Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting, over de organisatie van gemeentelijke volksraadplegingen

– 912 (1997-1998) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

87

Met redenen omklede motie van de heren Filip Dewinter en Christian Verougstraete tot besluit van de op 4 februari 1998 door de heer John Taylor in commissie gehouden interpellatie tot de heer Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting, over de organisatie van gemeentelijke volksraadplegingen

– 923 (1997-1998) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

88

Regeling van de werkzaamheden

90

VOORZITTER : De heer Marc Olivier, eerste ondervoorzitter

- *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*
- *De vergadering wordt geopend om 14.02 uur.*

De voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

AANWEZIG

Wilfried Aers, Sonja Becq, Georges Beerden, Jan Béghin, Ward Beysen, Jean-Marie Bogaert, Gilbert Bossuyt, Louis Bril, Jozef Browaeys, Leo Cannarts, Georges Cardoen, Patricia Ceysens, Joachim Coens, Marc Cordeel, Frank Creyelman, Norbert De Batselier, Carl Decaluwé, Etienne De Groot, Karel De Gucht, Leo Delcroix, Herman De Loor, Anny De Maght-Aelbrecht, Julien Demeulenaere, Jos De Meyer, André Denys, Paul Deprez, Herman De Reuse, Peter De Ridder, Johan De Roo, Mia De Schamphelaere, Peter Desmet, Roland Deswae, Freddy De Vilder, Jacques Devolder, Filip Dewinter, Fred Dielens, Marijke Dillen, Michel Doomst, Vera Dua, Paul Dumez, Freddy Feytons, Jaak Gabriels, Jos Geysels, Johnny Goos, Leo Goovaerts, Kathleen Helsen, Patrick Hostekint, Pieter Huybrechts, André Kenzeler, Marino Keulen, Patrick Lachaert, Herman Lauwers, Jacques Laverge, Kathy Lindekens, Carlos Lisabeth, Marcel Logist, Dominiek Lootens-Stael, Jacky Maes, Nelly Maes, Johan Malcorps, Hugo Marsoul, Erik Matthijs, Lydia Maximus, Trees Merckx-Van Goey, Marc Olivier, Jan Penris, Stefaan Platteau, Leonard Quintelier, Didier Ramoudt, Gerda Raskin, Ludo Sannen, Freddy Sarens, Johan Sauwens, Eddy Schuermans, Jef Sleenckx, Jos Stassen, Steve Stevaert, Felix Strackx, Herman Suykerbuyk, Guy Swennen, René Swinnen, John Taylor, Jacques Timmermans, Bruno Tobback, Maria Tyberghien-Vandenbussche, Arnold Van Aperen, Riet Van Cleuvenbergen, Walter Vandenbossche, Chris Vandenbroeke, Michiel Vandenbussche, Bart Vandendriessche, Ria Van Den Heuvel, Marleen Vanderpoorten, Mark Van der Poorten, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Paul Van Grembergen, Joris Van Hauthem, Mieke Van Hecke, Gilbert Vanleenhove, Sonja Van Lindt, Jef Van Looy, Dirk Van Mechelen, Gracienne Van Nieuwenborgh, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwerkerke, Karim Van Overmeire,

Marc Van Peel, Hugo Van Rompaey, Etienne Van Vaerenbergh, Peter Vanvelthoven, Roeland Van Wallegghem, Tuur Van Wallendael, Mandus Verlinden, Francis Vermeiren, Christian Verougstraete, Emiel Verrijken, Cecile Verwimp-Sillis, Robert Voorhamme, Johan Weyts, Frans Wymeersch.

AFWEZIG MET KENNISGEVING

Jan Caubergs : gezondheidsredenen ;

Yolande Avontroodt : ambtsverplichtingen ;

Veerle Heeren : familieverplichtingen.

SAMENSTELLING VAN EEN COMMISSIE EN EEN SUBCOMMISSIE

Wijzigingen in de vaste en plaatsvervangende leden

De voorzitter : Voor de VLD-fractie is :

- in de Commissie voor Financiën en Begroting de heer Karel De Gucht als plaatsvervangend lid vervangen door de heer Didier Ramoudt ;
- in de Subcommissie voor Financiën en Begroting de heer Stefaan Platteau vervangen door mevrouw Marleen Vanderpoorten.

ACTUELE VRAGEN (*Regl. art. 78*)

Actuele vraag van de heer Dominiek Lootens-Stael tot de heer Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting, over het samenwerkingsakkoord tussen de gemeenten Wezembeek-Oppem en Sint-Pieters-Woluwe

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Lootens-Stael tot de heer Peeters, Vlaams

Voorzitter

minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting, over het samenwerkingsakkoord tussen de gemeenten Wezembeek-Oppem en Sint-Pieters-Woluwe.

Collega's, ik wil de sprekers alvast vragen om de reglementair voorziene spreektijden te respecteren.

De heer Lootens-Stael heeft het woord.

De heer Dominiek Lootens-Stael (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, op 29 januari werd in de gemeenteraad van Sint-Pieters-Woluwe een samenwerkingsakkoord met de gemeente Wezembeek-Oppem goedgekeurd. Op 3 februari kon men in *Le Soir* lezen dat de burgemeester van Sint-Pieters-Woluwe, de heer Jacques Vandenhoute, heeft verklaard dat de gemeenteraad van Wezembeek-Oppem deze zaak nog moet goedkeuren, maar dat het schepencollege daaraan reeds zijn principiële goedkeuring heeft verleend.

We kennen deze samenwerkingsakkoorden uit het verleden. Twee jaar geleden, in mei 1996, heb ik u reeds geïnterpelleerd over een soortgelijk akkoord tussen Ukkel en Linkebeek. We weten dat deze akkoorden enkel tot doel hebben te provoceren. Op die manier wil men het Brussels Hoofdstedelijk Gewest feitelijk uitbreiden. Op die manier wil men Wezembeek-Oppem feitelijk annexeren bij het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. We moeten dit akkoord zien in de huidige actualiteit, waarin u acties onderneemt in verband met de faciliteiten en waarin de Franstaligen zich te buiten gaan aan herhaalde provocaties tegenover de Vlamingen in de Brusselse Hoofdstedelijke Raad en in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. De voorzitter van de Brusselse Hoofdstedelijke Raad herhaalt bijna dagelijks in de kranten dat het Brussels Gewest moet worden uitgebreid.

Dergelijke samenwerkingsakkoorden zijn onwettelijk. Enerzijds bepaalt artikel 162 van de Grondwet dat zo een akkoord enkel en alleen tot stand kan komen via een decreet of wet die met een bijzondere meerderheid wordt goedgekeurd. Anderzijds is deze toestand niet in overeenstemming met de wet van 1986 op de intercommunale samenwerking.

Gelet op het provocatief en schandelijk karakter van dergelijke akkoorden, moeten ze worden vernietigd. Ik wil de minister dan ook vragen of hij reeds opdracht heeft gegeven aan de gouverneur

van Vlaams-Brabant om een grondig onderzoek in te stellen om het samenwerkingsakkoord tussen Sint-Pieters-Woluwe en Wezembeek-Oppem nietig te verklaren.

De voorzitter : Minister Peeters heeft het woord.

Minister Leo Peeters (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik wil in de eerste plaats duidelijk maken dat ik helemaal geen opdracht hoeft te geven aan de gouverneur om dit samenwerkingsakkoord te vernietigen of te schorsen. Hij zal dit automatisch doen. Daarover bestaat geen enkele twijfel. Het akkoord dat totstandkomt tussen beide gemeentebesturen, zal trouwens strijdig worden verklaard met de Grondwet. In Sint-Pieters-Woluwe is de beslissing genomen tijdens de gemeenteraad van 29 januari. Wat Wezembeek-Oppem betreft, blijkt dit op de agenda te staan voor 19 februari. Indien dit inderdaad het geval is, kan ik hiertegen optreden. Ik laat er dan ook geen enkele twijfel over bestaan dat ook dit samenwerkingsakkoord zal worden vernietigd.

De voorzitter : De heer Lootens-Stael heeft het woord.

De heer Dominiek Lootens-Stael : Mijnheer de minister, strikt gezien hoeft u misschien geen opdracht te geven aan de gouverneur. Ik stel echter vast dat u dat in mei 1996 wel hebt gedaan voor Ukkel en Linkebeek. Ik dring er dan ook op aan dat u nu hetzelfde doet. De gouverneur heeft tot nu toe nog niets ondernomen. Om dit akkoord zo spoedig mogelijk in de kiem te smoren, acht ik het nuttig dat u hem dus inderdaad verzoekt een onderzoek in te stellen en dat u erop toeziet dat er geen enkele financieel gevolg wordt gegeven aan dit samenwerkingsakkoord.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Joris Van Hauthem tot de heer Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting, over maatregelen tegen de faciliteitengemeenten die de toepassing weigeren van de omzendbrief met betrekking tot het taalgebruik in de gemeentebesturen van het Nederlands taalgebied

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Van Hauthem tot de heer Peeters, Vlaams

Voorzitter

minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting, over maatregelen tegen de faciliteitengemeenten die de toepassing weigeren van de omzendbrief met betrekking tot het taalgebruik in de gemeentebesturen van het Nederlands taalgebied.

De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem (*Op de tribune*) : Mijnheer de minister, sinds uw derde omzendbrief over de toepassing van de faciliteiten in de gemeenten met een speciaal taalstatuut is verschenen, bent u door de Franstalige pers gebombardeerd tot de Karadzic van Vlaanderen, die ons gewest etnisch wil zuiveren van alle Franstalige elementen. Men gaat daar blijkbaar bijzonder ver in. Na de interpellaties in de commissie zijn er een aantal initiatieven genomen aan Franstalige kant. Zo heeft minister-president Onkelinx van de Franse Gemeenschapsregering laten weten dat ze de burgemeesters van de rand bijeen zou roepen om gezamenlijk een strategie uit te werken tegen uw omzendbrief. Ik vind het hallucinant dat de leider van een bepaalde deelstaat – als het ware een buitenlandse mogendheid – samen met Vlaamse burgemeesters bekijkt hoe ze uw omzendbrief kunnen dwarsbomen. Nochtans bent u als minister bevoegd voor die gelegenheid.

Ten tweede heeft de voorzitter van de PRL al aangekondigd dat zijn verkozenen in de rand de omzendbrief in ieder geval zullen negeren.

Ten derde heeft de burgemeester of het gemeentebestuur van Linkebeek een brief aan alle inwoners van Linkebeek gestuurd. Ik veronderstel dat die brief op uw kabinet is aangekomen. Ik citeer er even een passage uit : 'Omwille van de aanvraag van de Franse Gemeenschap om deze zaak te bespreken binnen het overlegcomité, wordt de toepassing van deze omzendbrief geschorst voor zestig dagen vanaf 14 januari. Gebruikmakend van dit uitstel en in samenspraak met de andere betrokken gemeenten, onderzoeken en nemen we alle maatregelen, rechtsmiddelen en andere om deze onverdraagzaamheid opnieuw in te dijken.' Alle inwoners van Linkebeek hebben die brief ontvangen.

Bovendien heeft de gemeenteraad van Voeren in een motie beslist om de omzendbrief naast zich neer te leggen. Een voltallig gemeentebestuur heeft dus nu al aangekondigd uw omzendbrief straal te zullen negeren.

Mijnheer de minister, wacht u de uitspraak van de Raad van State rustig af, of treedt u nu al op ? Bent u krachtens artikel 82 van de gemeentewet bereid uw federale collega te vragen om de burgemeesters die ingaan op de uitnodiging van de minister-president van de Franse Gemeenschap, inzonderheid de burgemeester van Voeren, te laten schorsen of afzetten ? Bent u bereid de gouverneur van Vlaams-Brabant hetzelfde te vragen voor de schepenen ?

De voorzitter : Minister Peeters heeft het woord.

Minister Leo Peeters (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik probeer ook in deze situatie kalm te blijven. Dat lijkt me de beste strategie. Mijnheer Van Hauthem, de Vlaamse regering probeert langs juridische weg een aantal dingen waar te maken en de belangen van alle inwoners optimaal te verdedigen. Dat is ons uitgangspunt en onze strategie.

Ik heb geen schrik van degenen die beweren dat men deze omzendbrief naast zich neer moet leggen, en de burgerlijke ongehoorzaamheid tot burgerplicht verheffen. Dat is natuurlijk wel een heel krasse uitspraak, maar ze krijgen ze regelrecht terug in het gezicht.

Onze strategie is duidelijk, en maakt deel uit van een algemeen actieplan van de Vlaamse regering voor de Vlaamse rand. Dat beleid wordt krachtadig gevoerd, met respect voor iedereen en voor de correcte toepassing van de wetgeving, dus ook van de taalwetgeving. Dat is trouwens het allerbeste teken dat we kunnen geven.

Ik veronderstel dat men aan de andere kant van de taalgrens even legalistisch te werk gaat. Het verbaast me om altijd opnieuw uitspraken te moeten horen van mensen die niet eens tot dit taalgebied behoren, en zich toch met onze zaken komen bemoeien. Wat zou de reactie zijn als we hetzelfde deden aan de andere kant van de taalgrens ?

We moeten dus rustig voortwerken aan onze strategie. We treden kordaat op, en ons handelen is juridisch onderbouwd. We hebben alle troeven in handen. We moeten die op de beste manier gebruiken. Ik bedoel daarmee dat we mijn strategie, die de strategie van de hele Vlaamse regering is, moeten blijven volgen.

De voorzitter : De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem : Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. U hebt wel niet geantwoord op mijn concrete vraag : bent u bereid de gouverneur van Vlaams-Brabant en de federale minister van Binnenlandse Zaken om de schorsing en afzetting van onwillige schepenen en burgemeesters te vragen ? Hebt u eventueel nog andere omzendbrieven in uw lade liggen ?

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van mevrouw Marleen Vanderpoorten tot de heer Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting, over de afspraken gemaakt in de werkgroep Langendries van de Kamer van Volksvertegenwoordigers en de conclusies terzake van de werkgroep in het Vlaams Parlement

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van mevrouw Vanderpoorten tot de heer Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting, over de afspraken gemaakt in de werkgroep Langendries van de Kamer van Volksvertegenwoordigers en de conclusies terzake van de werkgroep in het Vlaams Parlement.

Mevrouw Vanderpoorten heeft het woord.

Mevrouw Marleen Vanderpoorten (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, dames en heren, vorige week namen we via de media kennis van de voorstellen van de werkgroep Langendries in de Kamer. Zoals geweten werd dit onderwerp ook uitvoerig besproken in het Vlaams Parlement. Ook in de Vlaamse regering leven een aantal ideeën terzake. We kennen eveneens de uitspraken van de minister over de onlangs verhoogde verloning van de bestendig afgevaardigden.

U begrijpt dan ook onze verbazing toen we in de krant lazen dat medewerkers van minister Peeters verklaarden het voor een groot deel eens te kunnen zijn met de voorstellen van de werkgroep Langendries. We zijn het er natuurlijk mee eens dat lokale verkozenen, zeker van kleine gemeenten, beter moeten worden verloond. Of dit iets ten gronde zal oplossen betwijfelen we echter. Men kan zich de vraag stellen of het niet evidenter zou zijn het aantal uitvoerende mandaten in gemeenten te verminderen. Het optrekken van de verlo-

ning zal de gemeenten immers heel wat geld kosten.

Ook zouden we graag het standpunt van de minister kennen inzake bijvoorbeeld de vorming en de opleiding van lokale verkozenen. Vroeger heeft hij immers verklaard te werken aan een studie. Want zoals u weet moet er in de gemeenten niet alleen door ambtenaren, maar ook door burgemeesters en schepencolleges worden geëvalueerd. De vorming die deze verkozenen krijgen is veel minder uitgebreid dan die voor de ambtenaren, meer nog, ze is in feite vrijwel onbestaand.

Daarom stel ik de minister een algemene vraag : zijn de voorstellen van de werkgroep Langendries enigszins te rijmen met de voorstellen of ideeën die binnen de Vlaamse regering leven, en met de uitspraken van de minister in verband met de hogere verloning van de bestendige deputaties ?

De voorzitter : Minister Peeters heeft het woord.

Minister Leo Peeters (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw Vanderpoorten, dit is een frequent voorkomende vraag, die ik week na week met me meesleep. Ik ben voorstander van het voeren van een omvattend debat met de politieke verkozenen.

Deze zaak speelt zich eigenlijk af op twee verschillende niveaus. Enerzijds is er een gedeelte dat behoort tot onze bevoegdheden en dat voornamelijk betrekking heeft op gemeente- en provincieraadsleden. Een ander gedeelte heeft te maken met de uitvoerende mandaten. Dergelijke mandaten van bestendig afgevaardigden behoren dan qua bezoldigingsniveau weer wel tot onze bevoegdheden, omdat ze niet zijn geregeld in de federale wet.

Net zoals u heb ik kennis genomen van een beslissing binnen de werkgroep Langendries. Hier wil men principieel wel iets doen aan mandaten zoals die van burgemeester en schepenen en tegelijkertijd ook aan het mandaat van bestendig afgevaardigde. Het is het goed recht van het federale niveau om initiatieven te nemen : zowel de provincie- als de gemeentewet behoren immers nog steeds tot de bevoegdheid van het federale parlement. Ik heb wel steeds verklaard dat men dit moest trachten te doen in een algemeen debat, met als uitgangspunt het oplossen van de problemen van lokale politici. Daar bestaan immers grote problemen. Aan de ene kant moet men gemeenteraadsleden meer ondersteuning, mogelijkheden en middelen kunnen geven. Aan de andere kant zou men vooral in de kleinere of middelgrote gemeenten iets moeten

Peeters

kunnen doen aan de mandaten van burgemeester en schepenen. De democratische toegang daartoe moet ook in de toekomst gewaarborgd blijven.

Als men dit dan heeft geregeld, dan kan men tegelijk denken aan een initiatief met betrekking tot uitvoerende mandaten, zoals dat van bestendig afgevaardigde. Dit moet echter in zijn totaliteit worden bekeken tijdens het debat dat we aan het voeren zijn in de commissie. Er moet duidelijkheid bestaan over de rol van de provincie, over deze uitvoerende mandaten binnen het provinciebestuur. Ook hier moet men dan wel tot volledige professionaliteit en beschikbaarheid voor de bevolking komen. Bij dit debat dat we met de burgemeesters voeren, kan men echter niet heen om de hele discussie over het cumuleren van mandaten. Ik denk ook niet dat de werkgroep Langendries dit debat schuwt.

In dit kader zal dus een en ander mogelijk worden in de nabije toekomst. Laten we daar verder werk van maken. In de commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden zijn we volop bezig met het rapport over de bestuurlijke organisatie en we onderzoeken wat precies mogelijk is. Het uitgangspunt daarbij is vooral dat we een beter statuut van politici willen waarborgen. Het gaat immers om veel meer dan louter het pecuniaire : andere zaken zijn veel belangrijker. Zo moeten er waarborgen zijn dat iedereen op een volwaardige manier aan politiek kan doen, zonder al te veel risico's te moeten nemen. Dat moet het uitgangspunt zijn in deze discussie.

De voorzitter : Mevrouw Vanderpoorten heeft het woord.

Mevrouw Marleen Vanderpoorten : Mijnheer de minister, uit uw antwoord meen ik te kunnen opmaken dat er vooralsnog niet echt overleg werd gepleegd met de federale overheid. Toch lijkt me dat aangewezen. Ik heb namelijk de indruk dat de federale overheid wél veel belang hecht aan het financiële aspect. Ik ben het volledig met u eens dat dit uiteraard niet de belangrijkste doelstelling mag worden.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Jos Stassen tot de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn, over de bezetting van het Internationaal Cultureel Centrum in Antwerpen

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Stassen tot de heer Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn, over de bezetting van het Internationaal Cultureel Centrum in Antwerpen.

De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, heren ministers, collega's, het ICC in Antwerpen is een voormalig koninklijk paleis, dat door de staatshervorming eigendom is geworden van de Vlaamse Gemeenschap. Als een soort van onderaanneming werd het gebouw ter beschikking gesteld van het Antwerpse Koninklijk Museum voor Schone Kunsten. Tot nu toe werd het gebruikt als tentoonstellingsruimte en als experimenteer-ruimte voor jonge beeldende kunstenaars.

Dit gebouw, dat als monument is beschermd, moet dringend worden gerestaureerd. Als gevolg daarvan zijn de jonge kunstenaars hun uitvalsbasis kwijt. Ze hebben zo'n ruimte nodig om hun kunst te kunnen beleven, en zo hun culturele functie te vervullen in een stad als Antwerpen. Dergelijke centra bestaan trouwens ook in andere Europese steden. Die jonge kunstenaars en studenten protesteren tegen het verlies van hun ruimte door het gebouw te bezetten. In hun acties hebben ze hun pijlen vooral gericht op de schepenen van Cultuur van de stad Antwerpen.

Mijnheer de minister, het verwondert me enigszins dat u in dit dossier grotendeels uit beeld bent gebleven. Ik zou kunnen zeggen dat men u een beetje uit de wind heeft gezet. Toch draagt ook u als minister van Cultuur een zekere verantwoordelijkheid in dit dossier. Ook u bent betrokken partij. Daarom heb ik voor u de volgende vraag : op welke manier zult u proberen tegemoet te komen aan de terechte verzuchtingen van die jonge kunstenaars ? Een stad als Antwerpen heeft immers wel degelijk nood aan een experimenteer-ruimte voor jonge beeldende kunstenaars.

De voorzitter : Minister Martens heeft het woord.

Minister Luc Martens (*Op de tribune*) : Mijnheer Stassen, ik zou een zeer kort antwoord kunnen geven op uw vraag. U vraagt waarom ik uit de wind werd gezet. Misschien vinden ze al bij al dat mijn

Martens

cultuurbeleid nog niet zo slecht is. Ik besef echter dat dit antwoord niet zal volstaan.

We onttrekken ons zeker niet aan onze verantwoordelijkheid. We zijn immers ingegaan op de uitnodiging om aan het debat deel te nemen, ook al hebben we daarvoor onze agenda grondig moeten herschikken. Bij dat debat hebben we duidelijk ervaren dat ons cultuurbeleid op heel wat goedkeuring kan rekenen.

Ik wil er ook op wijzen dat we substantiële bedragen vrijmaken voor dat beleid. In tentoonstellingen voor hedendaagse kunst investeren we ongeveer 9 miljoen frank. Voor werkbeurzen voor jonge kunstenaars maken we ongeveer 13 miljoen frank vrij. Ongeveer 7 of 8 miljoen frank gaat naar 'Kunst in Huis'.

Het ICC was ooit een levendig centrum voor hedendaagse kunst. Daar blijft momenteel echter niet veel van over. Het leidde – om diverse redenen – een zeer schimmig bestaan. De bloei van het ICC kwam in de periode vóór het Muhka. Het ontstaan van het Muhka was een van de factoren van het verval van het ICC. De hedendaagse kunst heeft een nieuw huis gevonden.

Het paleis moet dringend worden gerestaureerd. We overleggen met minister Demeester om het administratief over te hevelen naar de afdeling Gebouwen. De restauratie kan daar beter worden begeleid en gefinancierd. Het protocol van de schenkingsakte van koning Boudewijn blijft gerespecteerd. Na de restauratie moet het Koninklijk Paleis een culturele bestemming behouden.

Of jonge kunstenaars in het ICC hun kantoortje en hun minimumloon kunnen behouden, is voor mij een open vraag. Het debat ging immers niet zozeer over de inhoud, maar juist over dat kantoortje en minimumloon. Ik was daarentegen op zoek naar een visie om het cultureel beleid inhoud te geven. Ik raadde hun aan om actief te werken rond het idee van een internationaal cultureel centrum als trefpunt van jonge beeldende kunsten. De stad Antwerpen zou een geschikte locatie zoeken.

Ik voel me niet geroepen om overal in Vlaanderen brandjes te blussen. Ik heb hiervoor alle sympathie, want dit houdt het debat gaande en wekt aandacht voor deze kunst. Het is echter niet mijn taak om panden te zoeken. De stad Antwerpen kan dit best zelf doen. De provincie en de Vlaamse Gemeen-

schap moeten zelf nagaan hoe ze de jonge beeldende kunsten kunnen steunen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Carl Decaluwé tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over de gevolgen voor de Vlaamse tapijtenindustrie van het instellen van een textielinvoerverbod in Rusland

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Decaluwé tot de heer Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over de gevolgen voor de Vlaamse tapijtenindustrie van het instellen van een textielinvoerverbod in Rusland.

De heer Decaluwé heeft het woord.

De heer Carl Decaluwé (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, het is u waarschijnlijk niet ontgaan dat de textielsector de laatste maanden goed boert. Er dreigen echter onweerswolken. De Russische regering besloot eind december om invoerquota in te stellen voor Europese tapijten.

Rusland voert 69 miljoen vierkante meter tapijten in vanuit de Europese Unie. België neemt daarvan 63 miljoen vierkante meter voor zijn rekening. 'België' kan men in die zin gerust vervangen door 'Vlaanderen'. In totaal gaat het om 67 miljard frank per jaar, met in hoofdzaak Vlaamse middelen.

Mijnheer de minister-president, verdere uitleg is overbodig. Indien de Russische regering bij zijn standpunt blijft, kan er vanaf 1 maart slechts 1 miljoen vierkante meter tapijt worden ingevoerd. Er hangen dus zware onweerswolken boven de Vlaamse textielsector. Welke maatregelen zult u nemen om de belangen van de Vlaamse tapijtenindustrie te verdedigen tegen deze protectionistische maatregel van de Russische regering ?

De voorzitter : Minister-president Van den Brande heeft het woord.

Minister-president Luc Van den Brande : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, de Russische Federatie is geen lid van de Wereldhandelsorganisatie. Dit betekent dat Rusland dergelijke maatregelen eenzijdig kan nemen. We betreuren de maatregel in kwestie ten zeerste. Het is niet uitgesloten dat Rusland dit voorstel als pasmunt wil gebruiken om toekomstige mogelijkheden te verkrijgen om zijn producten in de EU in te voeren. Dat is ook een deel van het probleem.

We hebben niet alleen onze zorg geuit over de voorgenomen maatregel, maar de zaak eind januari ook nadrukkelijk aan de orde gesteld in de samenwerkingsraad van de Europese Unie en de Russische Federatie. Het is geen Vlaamse of Belgische, maar wel een Europese bevoegdheid. Op dat niveau moeten de afspraken worden gemaakt, en moeten de voorwaarden worden gecreëerd om zo een maatregel ongedaan te maken.

Reeds in september van vorig jaar was er sprake van die maatregel, en hebben we via onze verantwoordelijken dit punt laten aankaarten. We zullen dit blijven doen. We hebben de opdracht gegeven om bij de P11-overlegondes, de permanente vertegenwoordiging bij de Europese Unie, niet alleen te protesteren, maar ook om alles in het werk te stellen om dit voornemen te keren. Bovendien zal ik contact opnemen met de heer Maystadt opdat ook de federale regering al het nodige doet.

Ik deel ten volle uw mening. Het gaat over een heel belangrijke economische activiteit ; u hebt de cijfers genoemd. Het is van het grootste belang dat de Russische Federatie deze maatregel niet doorvoert. Ik stel daarvoor alles in het werk, maar het is in essentie een Europese onderhandeling.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Johan Sauwens tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over de weigering van een federaal minister en staatssecretaris om deel te nemen aan de werkzaamheden van de commissie voor Staatshervorming en Algemene Zaken van het Vlaams Parlement en het verbod dat hun ambtenaren werd opgelegd om deel te nemen aan de hoorzittingen van de commissie

Actuele vraag van de heer Pieter Huybrechts tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over de weigering van een federaal minister en staatssecretaris om deel te nemen aan de werkzaamheden van de commissie voor Staatshervorming en Algemene Zaken van het Vlaams Parlement en het verbod dat hun ambtenaren werd opgelegd om deel te nemen aan de hoorzittingen van de commissie

De voorzitter : Aan de orde zijn de samengevoegde actuele vragen van de heren Sauwens en Huybrechts tot de heer Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over de weigering van een federaal minister en staatssecretaris om deel te nemen aan de werkzaamheden van de commissie voor Staatshervorming en Algemene Zaken van het Vlaams Parlement en het verbod dat hun ambtenaren werd opgelegd om deel te nemen aan de hoorzittingen van de commissie.

De heer Sauwens heeft het woord.

De heer Johan Sauwens (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, de commissie voor Staatshervorming overloopt de verschillende hoofdstukken en beleidsdomeinen die op dit ogenblik nog op de wip zitten tussen het federale en het gewestelijke of gemeenschapsniveau, of die nog tot de federale bevoegdheden behoren.

We bevragen daarvoor het werkveld en enkele administraties. Dat is bijvoorbeeld al gebeurd voor de landbouw. We hebben een drietal landbouworganisaties ondervraagd en hebben contact gehad met de eigen Vlaamse administratie.

In de commissie werd gevraagd om ook de federale administraties te mogen horen. Vrijwel tegelijkertijd werd naar aanleiding van het hoofdstuk over ontwikkelingssamenwerking gevraagd om staatssecretaris Moreels in de commissie te ontvangen. Afstand zou daarbij geen probleem mogen zijn, want hij zit in hetzelfde gebouw als de Vlaamse parlementsleden.

Tot onze verbijstering kregen we het volgende antwoord. Ik citeer uit de brief van de minister van Landbouw : 'In antwoord op uw vraag om federale ambtenaren te horen in de commissie, moet ik u tot mijn spijt mededelen dat dit momenteel niet mogelijk is. Het debat over de verdere staatshervorming

Sauwens

wordt, voor wat de federale overheid betreft, gevoerd in de Senaat.'

Staatssecretaris voor Ontwikkelingssamenwerking Moreels gaat daar in zijn brief concreter op in. Hij zegt dat hij niet kan deelnemen. Ik citeer : 'Het is de gedragslijn van de federale regering dat leden van deze regering noch federale ambtenaren verklaringen voor de parlementen van de gemeenschappen of gewesten afleggen omtrent federale bevoegdheden. Dit dient te gebeuren, voor de federale bevoegdheden meer in het bijzonder, in de Senaat, waar conform het regeerakkoord het debat omtrent de bevoegdheidsverdeling en de coherentie van de bevoegdheidsdomeinen zal worden gevoerd.'

Openbaarheid van bestuur staat vermeld in artikel 32 van de Grondwet. De wet geeft zelfs duidelijk aan dat ieder ambtenaar een soort spreekplicht heeft in plaats van de vroegere zwijgplicht.

Inhoudelijk is het voor de discussie op lange termijn over de staatshervorming en de homogene bevoegdheidspakketten belangrijk dat we ons zo goed mogelijk informeren. Dat gebeurt het beste bij de rechtstreeks betrokkenen die de dossiers vandaag op het federale vlak beheren. Indien het politiek gezien de bedoeling is de stop op de fles te houden, kan men zich de vraag stellen of dit wel de goede tactiek is, namelijk om in een federale structuur aan federale ambtenaren verbod op te leggen om informatie te geven inzake de toekomstige evolutie binnen de bevoegdheidsdiscussie. Het gaat hierbij om informatiegaring, niet om een standpuntenbepaling. Hierover verbod opleggen, getuigt van een vreselijke schizofrenie.

Ik had de minister-president graag gevraagd welke stappen de Vlaamse regering zal ondernemen, via het Overlegcomité bijvoorbeeld, om het standpunt van de federale regering bij te sturen. Ik denk dat België er geen enkel belang bij heeft dat deze belangrijke besluitvorming vanuit een volledig gesloten circuit zal gebeuren. Ik denk dat het in het belang is van de hele gemeenschap dat alle informatie ook in het Vlaams Parlement ter beschikking kan worden gesteld.

De voorzitter : De heer Huybrechts heeft het woord.

De heer Pieter Huybrechts (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, federaal landbouwminister Pinxten en

staatssecretaris Moreels hebben hun ambtenaren formeel verbod opgelegd om deel te nemen aan de informatieve hoorzittingen in de commissie voor Staatshervorming van het Vlaams Parlement. Daarmee belemmeren twee federale CVP-ministers de werkzaamheden van ons Vlaams Parlement. We vragen ons af of het niet de hoogste tijd wordt dat het Vlaams Parlement en de Vlaamse regering zelf de agenda bepalen van staatshervormingen voor 1999, of laten we ons liever keer op keer vernederen door unitaristen van het type Dehaene en Moreels.

Mijnheer de minister-president, ik had graag vernomen of u de boycot van de werkzaamheden van het Vlaams Parlement door twee CVP-ministers lijdzaam zult ondergaan, of gaat u ageren vanuit uw bevoegdheid als minister-president van het Vlaamse regering ?

De voorzitter : Minister-president Van den Brande heeft het woord.

Minister-president Luc Van den Brande (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, ik denk dat een en ander geen houding is van CVP-ministers, maar kennelijk een lijn die wordt uitgezet door de verschillende ministers in de federale regering. Toevallig worden een aantal verantwoordelijkheden bekleed door CVP-ministers. Bij mijn weten werd de vraag nog niet aan andere ministers gesteld. U zou misschien de test kunnen doen op andere bevoegdheidsdomeinen.

We kunnen bedenkingen maken over de anderen, maar we moeten eerst kijken naar wat we zelf doen. Daarom wil ik er vooraf op wijzen dat we onmiddellijk positief hebben geantwoord op de vraag van de voorzitter van de Senaat om Vlaamse verantwoordelijken, ambtenaren en anderen te kunnen horen in de Senaatscommissie, waar men met een aantal evaluaties bezig is. Ik vond het vanzelfsprekend om hier onmiddellijk de toelating voor te geven. Mocht een soortgelijke vraag zijn gesteld aan één van de andere beleidsverantwoordelijken, zouden ze hetzelfde hebben gedaan.

Ik neem dit als uitgangspunt om te zeggen dat ik ten zeerste betreurt dat de twee betrokken federale ministers niet zijn ingegaan op de vraag van de commissievoorzitter. Het is niet goed dat we zelfs niet meer in staat zouden zijn om een gedachtewisseling te houden. De commissievoorzitter had gevraagd een toelichting te geven en aan te geven welke beleidsplannen werden en worden ontwikkeld.

Van den Brande

Uiteraard wordt – en dat geldt ook in het Vlaams Parlement – een minister niet gehoord in een hoorzitting. Daarvoor zijn er interpellaties en andere mogelijkheden. In dit geval is dat institutioneel gesproken niet mogelijk voor federale ministers, maar ik denk dat het van goed fatsoen had getuigd als men daartoe de mogelijkheid zou hebben gelaten. De twee debatten hadden tot doel een beter inzicht te verschaffen in de aanpak, en in de redenen om al dan niet bepaalde stappen te zetten.

Ik zal hieromtrent contact opnemen met de federale eerste minister, maar kan u nu reeds zeggen dat ik dit voorval betreurt.

De voorzitter : De heer Sauwens heeft het woord.

De heer Johan Sauwens : Mijnheer de minister-president, ik zou u toch willen verzoeken in deze gelegenheid een krachtigere afkeuring ten aanzien van de federale regering te verwoorden.

Ik denk dat dit parlement wordt geridiculiseerd als hier geen Belgische ministers mogen worden gehoord, terwijl hier nota bene enkele weken geleden, onder voorzitterschap van de heer Olivier, een minister uit de federale Canadese regering het systeem van zijn land is komen toelichten. Het zou dus belachelijk zijn indien de Belgische regering deze stellingname zou handhaven.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Eddy Schuermans tot de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over de milieuvoorwaarden voor het houden van megafuiven en andere evenementen, naar aanleiding van het afgelasten van een megafuif in de Grenslandhallen in Hasselt

Actuele vraag van de heer Marino Keulen tot de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over de milieuvoorwaarden voor het houden van megafuiven en andere evenementen, naar aanleiding van het afgelasten van een megafuif in de Grenslandhallen in Hasselt

Actuele vraag van de heer Steve Stevaert tot de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over de milieuvoorwaarden voor het houden van megafuiven en andere

re evenementen, naar aanleiding van het afgelasten van een megafuif in de Grenslandhallen in Hasselt

De voorzitter : Aan de orde zijn de samengevoegde actuele vragen van de heren Schuermans, Keulen en Stevaert tot de heer Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over de milieuvoorwaarden voor het houden van megafuiven en andere evenementen, naar aanleiding van het afgelasten van een megafuif in de Grenslandhallen in Hasselt.

De heer Schuermans heeft het woord.

De heer Eddy Schuermans (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, heren ministers, collega's, voor het inrichten van heel wat manifestaties is een milieuvergunning noodzakelijk.

De vraag rijst in welke zin in het decreet met de bepalingen van de milieuvergunningen, ook een aantal besluiten van de Vlaamse regering en ministeriële omzendbrieven moeten worden begrepen. De aanleiding van deze vraag is een uitspraak van het Hof van Beroep van Antwerpen over een grote manifestatie in de Hasseltse Grenslandhallen. Die manifestatie is als gevolg van deze uitspraak niet kunnen doorgaan. Dat leidt bij velen tot de volgende interpretatie : ook als een inrichting zelf over de vereiste permanente milieuvergunning beschikt, moet een derde die haar infrastructuur in gebruik neemt of huurt, over een aanvullende tijdelijke vergunning beschikken. Dit is dus de aanleiding geweest tot het afgelasten van een zeer belangrijke manifestatie.

Ook elders in Vlaanderen – bijvoorbeeld bij Flanders Expo in Gent en bij het Sportpaleis in Antwerpen – wordt men met deze problematiek geconfronteerd. Vandaar mijn vraag of de naar ons gevoelen steeds aangehouden interpretatie, namelijk dat de vergunning aan de inrichting is gekoppeld, nog steeds de juiste is. Met andere woorden : volstaat het voor lokalen met dansgelegenheid, gaande van kleine ontmoetingscentra tot zeer grote infrastructuren, dat de exploitant voor de vergunning instaat ? Indien dit wordt bevestigd, staat niet elke organisator van een eenmalige manifestatie daarvoor in.

Ik hoop dat uw antwoord heel wat bestaande onrust bij exploitanten en organisatoren zal wegwerken.

De voorzitter : De heer Keulen heeft het woord.

De heer Marino Keulen (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, het feit dat dit item door drie van ons op de agenda werd geplaatst, geeft duidelijk aan dat in de provincie iets roert. De heer Schuermans heeft het probleem duidelijk verwoord. Het is een interpretatieprobleem, eigenlijk een conflict tussen een vonnis van het Hof van Beroep en het gevolg dat daaraan moet worden gegeven.

We moeten in deze materie dringend klare wijn schenken, zodat de mensen duidelijk weten waar ze aan toe zijn.

De voorzitter : De heer Stevaert heeft het woord.

De heer Steve Stevaert (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ook ik stel de minister enkele vragen over hetzelfde dossier. In Hasselt werden we geconfronteerd met een nogal merkwaardig vonnis en een vreemde interpretatie van de milieuwetgeving. Het vonnis bepaalde dat het nodig is dat degene die een fuif inricht en daarvoor lokalen huurt, beschikt over een milieuvergunning klasse II, en dat het niet voldoende is dat men al over zo een vergunning beschikt voor de hele infrastructuur.

Indien men bij dit standpunt blijft, zal Vlaanderen in de toekomst worden geconfronteerd met een zeer groot probleem. Er zijn immers tal van organisaties en instellingen die op geregelde tijdstippen culturele activiteiten organiseren. Het kan toch niet de bedoeling zijn dat daarvoor een bijkomende vergunning nodig is. De minister moet een initiatief nemen om te verduidelijken dat enkel de basisvergunning nodig is. Indien dit niet gebeurt, zullen heel wat verenigingen en instellingen worden geconfronteerd met lange en dure procedures. Er is immers telkens een decibelmeter nodig.

Het is bovendien een zeer merkwaardig vonnis, omdat men het heeft over de milieuwetgeving. Sommige derden verzetten zich op basis van deze wetgeving omdat ze economisch nadeel ondervinden. Indien men economisch nadeel lijdt, moet men zich niet beroepen op de milieuwetgeving, maar op andere wetten. Men kan enkel een beroep doen op de milieuwetgeving indien men milieuoverlast heeft.

In dit geval werd men niet getroffen door milieuoverlast, integendeel. Als we hieraan niets veranderen, zullen er in de toekomst nog veel zulke gevallen ontstaan. Het is erg belangrijk dat er duidelijkheid komt over dit probleem.

De voorzitter : Minister Kelchtermans heeft het woord.

Minister Theo Kelchtermans (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, ik heb de indruk dat er een kakofonie van opvattingen bestaat over de voorwaarden voor de inrichting van fuiven en dansavonden op bepaalde locaties.

Ik wil hier de juiste juridische procedure inzake milieuvergunningsplicht in herinnering brengen. Door omstandigheden heeft dit dossier een eigen verloop gekend. De milieuvergunning klasse 2 was in dit geval eerst niet aanwezig, en werd pas achteraf aangevraagd. De procedure werd gestart op het moment dat de vergunning er nog niet was. Ik heb de indruk dat de rechtbank van in het begin op het verkeerde been werd gezet.

Wat is de precieze toestand ? Vlareem bepaalt heel duidelijk dat er regels bestaan voor een dansgelegenheid met een oppervlakte van meer dan 100 vierkante meter. Indien er regelmatig dansactiviteiten plaatsvinden, is een vergunning klasse 2 nodig. Er is hierover geen enkele discussie mogelijk. Er is enkel vrijstelling van milieuvergunningsplicht in het geval het over occasionele activiteiten gekoppeld aan bijzondere gelegenheden gaat. Omwille van de bestaande verwarring, werd in een omzendbrief gedefinieerd over hoeveel activiteiten per jaar het gaat.

Het is logisch dat er een Vlareem-reglementering is. Ik lees en hoor dikwijls dat men dit gek vindt, maar indien die niet zou bestaan en er iets zou gebeuren, zou iedereen moord en brand roepen. Deze regels bestaan al meer dan vijftig jaar, en werden bij het bepalen van de Vlareem-reglementering overgenomen uit het ARAB. Het voorziet in een aantal veiligheidsvoorschriften. Tegelijkertijd probeert ze een beperking in te voeren inzake omgevingshinder, die bij dit soort activiteiten aanwezig is. In het geval van Hasselt is het duidelijk dat de twee Grenslandhallen over een milieuvergunning klasse 2 beschikken. Het is dan ook evident dat er geen enkel bezwaar was om deze megafuif daar te laten doorgaan.

De voorzitter : De heer Keulen heeft het woord.

De heer Marino Keulen : Mijnheer de minister, in uw inleiding hebt u gezegd dat bij het opstarten van het dossier die milieuvergunning klasse 2 nog niet voorhanden was. U hebt ook gezegd dat wanneer de eigenaar van het gebouw waar de activiteit doorgaat over een milieuvergunning klasse 2

Keulen

beschikt, er in hoofde van de organisator geen enkel probleem is. Heb ik dat goed begrepen ?

De voorzitter : De heer Schuermans heeft het woord.

De heer Eddy Schuermans : Ik denk dat het antwoord van de minister duidelijk is. Ik zou durven stellen : zegge het voort. Het is ondubbelzinnig zo dat de vergunning is gekoppeld aan de exploitant en niet aan de toevallige inrichter.

De voorzitter : De heer Stevaert heeft het woord.

De heer Steve Stevaert : Ik ben erg gelukkig met de verklaring van de minister. Indien de infrastructuur beschikt over de nodige vergunning, moet diegene die de zaal huurt er niet over beschikken. Intussen is er wel een vonnis waarin staat dat de burgemeester 500.000 frank schadevergoeding moet betalen indien hij een activiteit toelaat. Daar wil ik een oplossing voor.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van mevrouw Vera Dua tot de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over het nieuwe jachtbesluit van de Vlaamse regering en de eisen van de milieuverenigingen

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van mevrouw Dua tot de heer Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over het nieuwe jachtbesluit van de Vlaamse regering en de eisen van de milieuverenigingen.

Mevrouw Dua heeft het woord.

Mevrouw Vera Dua (*Op de tribune*) : Mijnheer de minister, collega's, de regering heeft gisteren een nieuw jachtopeningsbesluit goedgekeurd. Het is een belangrijk besluit omdat het voor de volgende vijf jaar de praktijk van de jacht vastlegt. We hebben daar onlangs nog een debat over gevoerd naar aanleiding van een interpellatie van mij. Ik stel vast dat dit niet veel invloed heeft uitgeoefend op de beslissing.

Het resultaat is erg bedroevend, niet alleen voor mij, maar ook voor de milieubeweging. U weet dat

deze een aantal voorstellen had geformuleerd. U hebt deze nagenoeg allemaal naast u neergelegd. U hebt duidelijk met dit besluit de kaart van de jagers getrokken. Er bestond een alternatief, gesteund door 114 verenigingen die waarschijnlijk een grotere achterban hebben dan de jagerslobby. Blijkbaar heeft dat u niet overtuigd.

Men vroeg in dit alternatieve voorstel om de jacht op een aantal soorten op te heffen, zoals op de patrijs, smient, wintertaling, enzovoort. Men vroeg ook om eindelijk op te houden met het uitzetten van fazanten, omdat dat niets met jacht te maken heeft. Men schiet gewoon op tamme dieren voor het plezier. Ook dat hebt u naast u neergelegd. Men vroeg ook de totale afschaffing van het gebruik van loodhagel, omwille van milieuredenen. Ook dat legt u naast zich neer. Het resultaat is dus bedroevend en we zitten er voor vijf jaar aan vast. Ik vraag u op basis van welke inhoudelijke argumenten u niet hebt geluisterd naar de milieubeweging, maar wel naar de jagers.

De voorzitter : Minister Kelchtermans heeft het woord.

Minister Theo Kelchtermans (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, het jachtopeningsbesluit werd na levendig en uitgebreid overleg principieel goedgekeurd door de Vlaamse regering. Het moet nog worden voorgelegd aan de Raad van State en aan de Interministeriële Conferentie voor Leefmilieu.

Ik begrijp uw reactie niet, mevrouw Dua. We hebben een belangrijke verstrenging aangebracht. Dat is misschien niet direct omwille van uw interpellatie, maar een aantal van uw argumenten onderschrijven we wel.

De voorzitter van de VZW Natuurreservaten gaf gisteren op de radio zijn mening over het jachtopeningsbesluit. Hij is lid van de Vlaamse Hoge Raad voor Natuurbehoud en deskundige binnen de Vlaamse Hoge Jachtraad. Hij vond het openingsbesluit een grote stap voorwaarts. Hij vond de verdere beperking van de jacht op sommige wildsoorten positief. Hij is dus duidelijk een andere mening toegedaan dan u, mevrouw Dua.

De jacht op de fazant, de patrijs, de haas en de ree wordt beperkt in de tijd, maar wordt ook ingeschakeld in wildbeheerseenheden. Dat is een bruikbaar instrument om de principes van de weidelijke jacht en het wildbeheer ernstig en structureel te organiseren. We moeten aan de jagers de kans geven hun eigen deontologie toe te passen.

Kelchtermans

Dit is geen eenzijdig besluit. Zoals een parlement dit zou beoordelen : noch de jagers, noch de milieuverenigingen zijn tevreden, misschien is het daarom een evenwichtig besluit. Beide kampen met elkaar verzoenen, is geen noodzakelijk uitgangspunt, maar we proberen hier toch de kerk in het midden te houden.

We hebben ook ecologisch gezien verdere stappen gezet. Het gebruik van loodhagel is verboden in de vogelrichtlijn- en waterwildgebieden. Het uitzetten van de fazant leidt vaak tot harde discussies. Ik verwijs opnieuw naar de voorzitter van de VZW Natuurreservaten en zijn beoordeling van het jachtopeningsbesluit. Hij vindt het uitzetten van de fazant een schoonheidsfoutje in het besluit, maar erkent dat dit een belangrijke verstrenging is tegenover het besluit van 1993. Met deze principiële beslissing zijn we in grote mate tegemoetgekomen aan de wensen van de milieubeweging.

De voorzitter : Mevrouw Dua heeft het woord.

Mevrouw Vera Dua : Mijnheer de minister, de verstrenging slaat slechts op details. U gaat aan de essentie van een aantal voorstellen voorbij.

Ik heb de voorzitter van de VZW Natuurreservaten niet gehoord. Ik weet dat vele plaatselijke afdelingen van deze vereniging het voorstel van de milieubeweging onderschreven hebben. Dit wijst meer op een intern probleem dan op het feit dat de hele milieubeweging het met u eens zou zijn. Ik blijf betreuren dat u geluisterd hebt naar de kleine maar blijkbaar machtige jachtlobby.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Etienne Van Vaerenbergh tot mevrouw Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid, over het akkoord met de stad Brussel in de zaak van de naleving van de bouwvergunning voor de regeringsgebouwen op het Martelaarsplein

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Van Vaerenbergh tot mevrouw Demeester, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid, over het akkoord met de stad Brussel in de zaak van de naleving van de bouw-

vergunning voor de regeringsgebouwen op het Martelaarsplein.

De heer Van Vaerenbergh heeft het woord.

De heer Etienne Van Vaerenbergh (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, in december ondervroeg ik u over de situatie van de gebouwen van de Vlaamse regering op het Martelaarsplein. Toen hebt u geantwoord dat de procedure weliswaar in het Frans werd gevoerd, maar u wilde zich daar niet bij neerleggen. U had op dat ogenblik alle rechtsmiddelen aangewend om daartegen in het verweer te gaan. U bent in beroep gegaan bij het Hof van Cassatie voor de taalaangelegenheid omdat het vonnis in het Frans was geveld. Daarnaast had u ook beroep aangetekend tegen de beslissing als dusdanig.

In de pers hebben we recent gelezen dat de Vlaamse regering geheime onderhandelingen heeft gevoerd met het college van burgemeester en schepenen van de stad Brussel om een oplossing te vinden. U moest uiteindelijk 1.000 vierkante meter bureaus ombouwen tot bewoonbare appartementen op het Martelaarsplein. Er zou een politiek akkoord zijn waarbij er een overeenkomst is tussen de Vlaamse regering enerzijds en de stad Brussel anderzijds. U zou uitstel krijgen tot eind november in plaats van tot eind maart. Als tegenprestatie zou u afstand doen van alle procedures behalve van die voor het Hof van Cassatie.

In de pers stelde men zich de vraag of het om een akkoord ging met het college van de stad Brussel of enkel met een deel ervan. Men zei dat het om een politiek akkoord ging dat door een deel van het college niet werd goedgekeurd.

Is er sprake van een nieuw akkoord ? Wordt dat akkoord uitgevoerd ? Wat gebeurt er met de procedure die de Vlaamse regering heeft ingespannen ?

De voorzitter : Minister Demeester heeft het woord.

Minister Wivina Demeester-De Meyer (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, ik wil het probleem even situeren. In 1991 werd een bouwvergunning afgeleverd waarin men aan de voorkant van het Martelaarsplein 7, in 1.800 vierkante meter woonruimte voorzag. Het gaat meer bepaald om de kabinetten van minister vice-president Van den Bossche, minister Martens en minister Grouwels.

Demeester-De Meyer

Uiteindelijk heeft men 800 vierkante meter woonruimte gecreëerd ; 1.000 vierkante meter werden ingericht als bureaus. Zoals ik ook in het verleden heb gesteld, heeft men een bouwovertreiding gepleegd. Het feit dat de procedure in het Frans werd gevoerd, aanvaarden we niet. We hebben dan ook beroep aangetekend bij het Hof van Cassatie. Deze procedure blijft lopen.

Er is ook een zaak aanhangig bij het Hof van Beroep tegen de uitvoering van het vonnis, waarbij vanaf 3 maart een dwangsom van 500.000 frank diende te worden betaald bij niet-uitvoering ervan. Dit beroep is uitgesteld tot na 1 december omdat we een akkoord hebben gesloten dat we voor 3 maart met de werken zullen starten. Tegen eind november zal men de 1.000 vierkante meter bureaus hebben omgebouwd tot woningen.

Indien beide kanten het akkoord uitvoeren, wordt de procedure bij het hof van beroep stopgezet. Voorlopig blijft ze hangende. Het beroep bij het Hof van Cassatie blijft aanhangig.

De voorzitter : De heer Van Vaerenbergh heeft het woord.

De heer Etienne Van Vaerenbergh : In de pers maakt men gewag van het feit dat het niet zou gaan om een beslissing of een akkoord met het college zelf maar slechts om een politiek akkoord waar niet het hele college achterstaat. Dat is de bedoeling van mijn vraag.

Het is mogelijk dat u een overeenkomst hebt afgesloten met een orgaan dat daartoe niet gemachtigd is.

De voorzitter : Minister Demeester heeft het woord.

Minister Wivina Demeester-De Meyer : Dit akkoord werd afgesloten door de Vlaamse regering en het college van de stad Brussel. Als dat akkoord door een van beide partijen niet wordt gehonoreerd, dan wordt van de procedure die bij het hof van beroep aanhangig is gemaakt, geen afstand gedaan na 1 december. Wij van onze kant zullen alleszins onze verbintenissen nakomen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Joachim Coens tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de mogelijke privatisering van de luchthaven van Oostende

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Coens tot de heer Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de mogelijke privatisering van de luchthaven van Oostende.

De heer Coens heeft het woord.

De heer Joachim Coens (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, het is een uitgemaakte zaak dat we onze Vlaamse poorten zo efficiënt mogelijk moeten besturen. Dat geldt zowel voor onze havens als voor onze luchthavens. Daarom hebben we altijd ten behoeve van de zeehaven van Zeebrugge het behoud van een naamloze vennootschap naar publiek recht hard verdedigd.

We waren erg verbaasd om via de pers plots te vernemen dat wordt onderzocht of de luchthaven van Oostende zou kunnen worden geprivatiseerd. In de commissie hebben we u daarover immers nog niets horen zeggen. Bovendien werd in het recente verleden gezegd dat de Vlaamse overheid zou overwegen te investeren in de luchthaven van Oostende, die tenslotte toch een openbare instelling is.

We weten dat de havens van Oostende en Zeebrugge afspraken hebben gemaakt met de luchthaven van Oostende. Zeker bij mensen van de haven van Zeebrugge bestaat er interesse om die samenwerking met de luchthaven van Oostende uit te breiden en om eventueel aandeelhouder ervan te worden. Wellicht bestaat dezelfde wil ook in de privé-sector.

Mijn concrete vragen luiden dus als volgt. Welke voorstellen worden er door de regering en uzelf onderzocht in verband met de privatisering van de luchthaven van Oostende ? En met welk doel gebeurt dat ?

De voorzitter : Minister Baldewijns heeft het woord.

Minister Eddy Baldewijns (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, in het kader van een efficiënt bestuur heeft de Vlaamse regering beslist de Vlaamse openbare instellingen en de diensten met autonoom beheer te laten doorlichten. Deze opdracht is ook gegeven in verband met de twee

Baldewijns

regionale luchthavens. Ik heb wel gevraagd om in dit geval een masterplan op te stellen. De opdracht wordt uitgevoerd door de firma Spiekerman.

Dit masterplan bevat een aantal luiken die verder kunnen worden onderzocht. Zo zou men kunnen onderzoeken of de ruimte die ter beschikking is gesteld van de luchthaven op de meest efficiënte wijze wordt benut. Ook werd gevraagd een financieel businessplan en een marketingplan voor te leggen. Verder wordt nagegaan of de administratieve en logistieke diensten naar behoren functioneren.

Een laatste luik bestaat uit een kritisch onderzoek van de voor- en nadelen van de huidige beheersvorm. Dat impliceert onder meer dat eventuele alternatieve beheersvormen op hun merites kunnen worden onderzocht. Er is echter geenszins reeds beslist dat derden eventueel zullen participeren in het beheer van de luchthaven van Oostende.

De heer Coens zegt hier terecht dat het gemeentelijk autonoom havenbedrijf van Oostende een voorstel heeft overgemaakt. In dat voorstel wordt gesuggereerd dat bepaalde partners kunnen worden betrokken bij het beheer van de luchthaven. Het gaat dus niet enkel om de zeehaven, ook het stadsbestuur en andere belanghebbenden zouden daarvoor in aanmerking komen.

Ik wil daar niet op vooruitlopen. Ik heb dat voorstel wel overgemaakt aan de firma Spiekerman, om te vermijden dat allerlei voorstellen elkaar zouden doorkruisen. Dat is dus de stand van zaken over de doorlichting, en de opmaak van een masterplan voor de luchthaven van Oostende.

De studie met betrekking tot de eventuele privatisering van de luchthaven van Deurne is een andere zaak. Die studie wordt door de Participatiemaatschappij Vlaanderen uitgevoerd.

Beide studies zullen wellicht in de loop van het voorjaar kunnen worden beëindigd. Zodra ik beschik over de resultaten, zal ik ze voorleggen aan de Vlaamse regering.

De voorzitter : De heer Coens heeft het woord.

De heer Joachim Coens : Mijnheer de minister, u bevestigt dus dat het onderzoek van participatie van derden, zoals de zeehavens van Zeebrugge en Oostende, deel uitmaakt van de opdracht.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Karel De Gucht tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over het voorstel voor een algemene amnestie voor bouwovertradingen

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer De Gucht tot de heer Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over het voorstel voor een algemene amnestie voor bouwovertradingen.

De heer Karel De Gucht (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, de titel van mijn vraag is eigenlijk een beetje misleidend. Het gaat natuurlijk niet over amnestie voor bouwovertradingen. Het betreft een aantal specifieke situaties met een nogal schrijnende ondertoon die zich voordoen op campings en in weekendverblijfparken.

Daarbij rijzen twee problemen. Ten eerste kennen we het probleem van de caravanbewoners die sinds jaar en dag op een camping wonen, die daar zijn ingeschreven en belastingen betalen, en die nu volgens het decreet met uitdrijving worden bedreigd. Het tweede probleem betreft de nogal specifieke situatie waarbij bouwvergunningen zijn toegekend voor weekendverblijven – het gaat dan meestal niet over chalets maar over bakstenen woningen – die permanent worden bewoond en die met dezelfde problematiek worden geconfronteerd. Het zijn vaak sociaal zwakkeren en gepensioneerden die zich op campings en in weekendverblijfparken hebben gevestigd, en die door dit decreet worden getroffen.

Ik vraag me af of de minister bereid is om te onderzoeken hoe deze specifieke problematiek kan worden opgelost, zodat zowel de caravanbewoners als diegenen die permanent in een weekendverblijf wonen en alleen daarvoor een bouwvergunning hebben, een soort van uitdovend bewoningsrecht krijgen. Dit betekent dat zijzelf daar kunnen blijven wonen, maar dat het bewoningsrecht bij de volgende generatie afloopt. Zo krijgt men op termijn een regularisatie van de toestand en moeten er geen brutale ingrepen gebeuren die het bewoningsrecht in gevaar brengen. Ik wil de minister erop wijzen dat een vrij recent arrest van het hof van beroep van Antwerpen duidelijk wijst

De Gucht

in de richting van het bewoningsrecht wanneer er door de overheid een verwachtingspatroon is geschapen.

De voorzitter : Minister Baldewijns heeft het woord.

Minister Eddy Baldewijns (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, de vraag van de heer De Gucht wijkt enigszins af van de aankondiging die hij me had gestuurd. Daarin ging het vooral over een algemene amnestiemaatregel voor de bouwvoertredingen.

Zoals u weet, mijnheer De Gucht, hebben we met de verschillende instanties die de weekendverblijvers vertegenwoordigen, een intentieverklaring ondertekend waarbij we ons engageren om de verschillende mogelijkheden te onderzoeken die kunnen leiden tot de oplossing van dit probleem. We hebben daarvoor een aantal modelgemeenten aangewezen. Naargelang van de verschillende situaties kunnen bepaalde oplossingen worden uitgewerkt.

Er werden op dit ogenblik al een drietal voorstellen gedaan. Men is druk bezig met de afhandeling van het voorstel over de gemeente Zemst. Waarschijnlijk moet men hier en daar wijzigingen aanbrengen in de plannen van aanleg.

Met betrekking tot de mogelijke uitdoofscenario's verwijs ik naar een onderzoek dat onze administratie heeft uitgevoerd naar aanleiding van het verslag van de Koning Boudewijnstichting van 1985. Men benadrukte toen dat men heel voorzichtig met die scenario's moet omspringen, onder meer omdat ze juridisch zo ingewikkeld in elkaar zitten.

Mijnheer de voorzitter, ik wil de parlementsleden oproepen niet te snel bepaalde scenario's naar voren te schuiven. De problemen kunnen daardoor nog verergeren. Ik wil dus behoedzaam te werk gaan. Momenteel onderzoeken we een aantal modelprojecten. Ik hoop dat we binnen afzienbare tijd over de eerste voorbeelden beschikken, zodat we een leidraad kunnen opstellen om deze problematiek aan te pakken.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Freddy De Vilder tot de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, over de verklaringen van de minister betreffende een uitbreiding van de activiteiten van het Vlaams Landbouwinvesteringsfonds naar de mestverwerking toe

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer De Vilder tot de heer Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, over de verklaringen van de minister betreffende een uitbreiding van de activiteiten van het Vlaams Landbouwinvesteringsfonds naar de mestverwerking toe.

De heer De Vilder heeft het woord.

De heer Freddy De Vilder (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, u hebt gisteren op de landbouwbeurs op de Heizel sterke uitspraken gedaan, niet alleen over de toekomst van het VLIF, maar ook over de mestverwerking. Uw poging om het VLIF ook met de mestverwerking te belasten, is erop gericht zelf controle te krijgen op de mestverwerking in Vlaanderen. Hierdoor is het hek van de dam. U zegt niet alleen onomwonden dat u tegen een vermindering van de veestapel bent, u pleit er ook voor om met overheidsgeld dure mestverwerking te ontwikkelen.

Bovendien vrees ik dat uw houding de werking van de commissie voor Leefmilieu, die zich momenteel over de evaluatie van het MAP buigt, erg bemoeilijkt. Ten slotte fluit u ook minister Kelchtermans en zijn milieubeleid terug.

Mijnheer de minister, zijn deze uitspraken juist ? Werd overleg gepleegd met de minister die bevoegd is voor milieu ? Moeten we binnenkort een mestverwerkingsplan verwachten, in plaats van een mestactieplan ?

De voorzitter : Minister Van Rompuy heeft het woord.

Minister Eric Van Rompuy (*Op de tribune*) : Mijnheer De Vilder, ik zal u de tekst van mijn toespraak opsturen. Die toespraak ging over de oprichting van een Vlaams Investeringsfonds voor de Agrosector. Nu is er een Vlaams Investeringsfonds dat individuele steun verleent aan de boeren. Er worden bijvoorbeeld rentesubsidies en waarborgen voor bepaalde investeringen toegekend.

We moeten echter een algemeen landbouwbeleid voeren, niet alleen ten aanzien van de boeren, maar ook in de verwerkings- en toeleveringssector.

Van Rompuy

We moeten dus de hele productiekolom bekijken. Een aantal problemen zijn niet langer oplosbaar op het niveau van het individuele bedrijf. Dat geldt ook voor het probleem van de mestverwerking. We moeten over een instrument beschikken om nieuwe investeringen op het vlak van mestverwerking in privé-bedrijven, al dan niet met participaties van de milieuholding, mogelijk te maken. In de expansiewetgeving beschikken we daartoe over bepaalde instrumenten, maar er bestaat discussie over het principe : de vervuiler betaalt. We pleiten dus geenszins voor een verstaatsing. (*Opmerkingen van de heer André Denys*)

Wat in een bepaald persartikel staat is niet fout : er is immers geen tegenstrijdigheid met de verklaringen van minister Kelchtermans. We zouden dus een instrument hebben om nieuwe investeringen in onder meer mestverwerking te begeleiden. Het zou een kanaal van subsidiëring zijn, zoals we dat ook kennen bij de expansiesteun. Dat is wat ik gisteren heb verklaard.

Ik heb nog een tweede verklaring afgelegd. Ik heb gezegd dat mestverwerking een oplossing kan bieden voor het probleem van de nutriënten en de bestaande mestoverschotten. Dit zal echter tijd vergen. U weet immers ook dat het een aantal jaren kan duren alvorens mestverwerking economisch rendabel is. Op dit ogenblik is die rendabiliteit er niet : per varkensplaats kost mestverwerking 500 frank per ton. Dat is de helft van het arbeidsinkomen per varkensplaats.

Ten derde blijf ik erbij tegenstander te zijn van een afbouw van de varkensstapel. Zoals ik hier reeds een aantal malen heb gezegd : ik ben er trots op dat er meer varkens zijn in Vlaanderen dan Vlaamingen. Zolang ik minister van Economie ben, zal het mijn doelstelling zijn dat dit zo blijft.

De voorzitter : De heer De Vilder heeft het woord.

De heer Freddy De Vilder : Mijnheer de voorzitter, volgens mij zijn er al varkens genoeg in Vlaanderen.

Ik wacht op het schriftelijk antwoord van de minister. Onze fractie zal zijn plannen om het VLIF om te bouwen tot een mestverwerkingsinstrument met argusogen volgen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

VOORSTEL VAN DECREET van de heren Tuur Van Wallendael en Carl Decaluwé c.s. houdende regeling van het recht op vrije nieuwsgaring en de uitzending van korte berichtgeving door de omroepen

– 82 (BZ 1995) – Nrs. 1 tot 13 + Erratum

VOORSTEL VAN DECREET van de heer André Denys c.s. houdende regeling van de vrije nieuwsgaring

– 118 (BZ 1995) – Nrs. 1 tot 4

Algemene bespreking (Voortzetting)

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de voortzetting van de algemene bespreking van de voorstellen van decreet van de heren Van Wallendael en Decaluwé c.s. houdende regeling van het recht op vrije nieuwsgaring en de uitzending van korte berichtgeving door de omroepen, en van de heer Denys c.s. houdende regeling van de vrije nieuwsgaring.

De heer Van Dijk heeft het woord.

De heer Kris Van Dijk : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, dames en heren, ik heb de ondankbare taak om terug de draad van een boeiend debat op te pikken, dat deze voormiddag werd afgebroken. Ik dank natuurlijk ook de verslaggevers van dienst bij de bespreking van dit decreet. Het decreet heeft inderdaad een lange weg afgelegd.

Sta me toe dat ik dit voorstel van decreet even vanuit een totaal ander perspectief bekijk. In dit land worden jaarlijks meer dan 30.000 bladzijden van het Staatsblad gedrukt. Dat is een gevolg van het hoge tempo waarmee in dit land en ook in dit parlement wetten, decreten, koninklijke en regeringsbesluiten elkaar opvolgen. Het is een gevolg van wat men al wel eens smalend de regelwoede van de overheid noemt. Inderdaad, dames en heren, de samenleving wordt overstelpt met regelgeving, dermate zelfs dat slechts de meest doorgewinterde juristen nog het bos doorheen de bomen zien.

Waarom nu deze inleiding bij de bespreking van dit voorstel van decreet ? Geachte collega's, de inhoud en de opzet van dit decreet is een staaltje van regelgeving die overbodig zou moeten zijn. Als basisrechten werden geëerbiedigd, zou dit decreet niet nodig zijn. Helaas dient opnieuw te worden gezegd dat de regelgeving de feiten achterna loopt. De maatschappij evolueert, en is zo inventief dat we als decreetgever steeds weer met nieuwe problemen worden geconfronteerd. De artikelen 19 en

Van Dijk

25 van de Grondwet bepalen de vrijheid van meningsuiting en de vrijheid van pers. Ook tal van internationale verdragen waarborgen de vrijheid van nieuwsgaring, het recht informatie op te sporen en het recht deze door te geven.

Daar knelt nu net het schoentje. Onze vaak inventieve maatschappij hypothekeert deze basisrechten. De overheid moet derhalve als een Jozef II, als een keizer-koster, optreden omdat men op het terrein blijkbaar niet altijd zomaar tot afspraken kan komen. Er vinden ontsparingen plaats.

De pax media is in werkelijkheid niet altijd zo vanzelfsprekend. Nieuws en actualiteiten zijn immers verworpen tot koopwaar, waarvoor zoveel mogelijk moet worden betaald. Nieuws en evenementen zijn onderhevig geworden aan het marktpincipe van vraag en aanbod. Indien de vraag hoog is, heeft menig organisator de financiële waarde daarvan ontdekt. Men gaat in ware opbodstijl over tot exclusiviteitscontracten, wat de betrokkenen geen windeieren legt. Dat men daarbij basisrechten negeert, is blijkbaar van ondergeschikt belang. Dat is het echter niet voor ons. Vanuit deze visie heeft de heer Van Grembergen namens de Volksunie-fractie dit voorstel van decreet mee ondertekend.

Intussen is er echter heel wat water naar de zee gestroomd. Dit voorstel was het onderwerp van hoorzittingen. Er werden heel wat besprekingen aan gewijd, zowel voor als achter de schermen. De Volksunie is steeds achter het uitgangspunt blijven staan. Desalniettemin hebben we meer dan eens onze bedenkingen geuit wanneer we meenden dat het streven naar een consensus de oorspronkelijke inhoud dreigde te ondermijnen, zodat er van het oorspronkelijke voorstel niet veel meer zou overblijven.

Er waren allerhande discussies, namelijk of het hier ging over alle omroepen die via het kabelnet worden verdeeld, of enkel over degenen die door de Vlaamse overheid worden erkend. Er waren ook discussies over het territorium : ging het enkel om het Nederlandse taalgebied en het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad – voor zover het kan worden beschouwd als behorende tot de Vlaamse Gemeenschap – of ook om het gebied daarbuiten. Er waren ook engere discussies over onder meer drie minuten uitzendrecht, of over de duur van de korte berichtgeving tout court. Er waren ook pijnlijke discussies, wanneer de financiële waarde van exclusiviteitscontracten verloren dreigde te gaan. Eerste-uitzendrecht of niet ? Het recht op het

maken van beelden door de secundaire omroep of niet ? Wekenlang waren er discussies, die niet altijd zorgden voor meer duidelijkheid of meer inzicht.

We onthielden ons bij de eindstemming in de commissie, omdat tal van vragen nog onbeantwoord bleven. Ik kondigde tijdens de stemming in de commissie dan ook een initiatief van onze fractie aan om over een aantal knelpunten spoedadvies te vragen aan de Raad van State. We wilden de verder geplande procedures immers niet in het gedrang brengen. Daarna zouden we onze houding in de plenaire zitting bepalen.

Deze morgen hoorden we dat het laatste advies van de Raad van State niet onbelangrijk was. Het gaat in de eerste plaats over het principe van het territorium.

– *De heer Francis Vermeiren, ondervoorzitter, treedt als voorzitter op.*

De Raad van State stelt onomwonden : 'Niets belet dat de decreetgever verplichtingen zou opleggen aan zulke omroepen' – lees : door de Vlaamse Gemeenschap erkende omroepen – 'met betrekking tot opnamen die ze buiten het bedoelde grondgebied maken.' Dit is een belangrijke verduidelijking en verruiming. We willen ze dan ook wijzigen door een amendement van de heer Geysels en ikzelf.

Aansluitend bij de discussie die het voormiddagdebat afrondde, wensen we ons duidelijk niet te beperken tot België. We onderschrijven dan ook de argumenten die deze voormiddag werden aangehaald door tal van sprekers en door de minister. Ik richt me vooral tot de VLD. Het debat eindigde met de discussie over het territorium : moeten we dit verstaan als het hele buitenland of als het buitenland in enge zin ?

Mijnheer Van Mechelen, u citeerde uit het advies van de Raad van State. Ik zou graag zien dat u nog twee zinnen verder citeerde. Ik zal dit doen in uitgesteld relais : 'Als een Vlaamse omroep exclusieve rechten heeft verworven op een gebeurtenis buiten Vlaanderen of Brussel, dan is dit op zich een ernstige aanwijzing van het belang dat deze gebeurtenis bij het Vlaamse publiek kan wekken. Er lijkt dan ook geen redelijk evenredigheidsverband te bestaan tussen het doel van de voorgestelde regeling, namelijk de mogelijkheid tot het verstrekken van informatie door de op het Vlaamse publiek gerichte omroepen, en de uitsluiting van het recht op korte berichtgeving ten aanzien van deze bedoelde gebeurtenissen.'

Van Dijck

Ik stel me vragen bij de opmerkingen van de VLD. Worden de Vlaamse omroepen niet de jungle in gestuurd wanneer ze moeten onderhandelen over exclusiviteitscontracten ? Zal dit geen gevolgen hebben voor de berichtgeving als dusdanig ? Zullen we überhaupt nog buitenlandse evenementen op de Vlaamse televisie krijgen ? Dat waren de vragen van de VLD.

Ik denk dat de VLD zich vergaloppeert. Voor grote evenementen bundelt de VRT meestal de krachten met de Europese openbare omroepen. Wanneer de VRT onderhandelt over de Ronde van Frankrijk of de Champions League, dan gaat het vaak over rechtstreekse uitzendingen. Zouden deze omroepen ervan afzien deze beelden aan te trekken om geen rechtstreekse uitzending te kunnen geven, wetende dat de secundaire omroep in de loop van de avond of na het evenement het recht heeft om drie minuten uit te zenden ? Ik vraag me af of een zender zal afzien van een contract omdat hij het risico loopt dat een andere zender ook drie minuten zal uitzenden in de loop van dezelfde avond.

De voorzitter : De heer Van Mechelen heeft het woord.

De heer Dirk Van Mechelen : Is dat de cruciale vraag, mijnheer Van Dijck ? Het advies van de Raad van State begint met de vermelding dat het gaat om een uitdrukkelijke beleidsbeoordeling. Het zegt dat het de decreetgever toekomt om daarover te oordelen. Het beleid beslist dus.

Ik ben het ermee eens dat het recht op vrije nieuwsgaring voor korte berichten voor zowel Vlaamse als niet-Vlaamse evenementen moet gelden. Dat hebben we trouwens in de commissie verdedigd. De voorwaarde daarvoor is echter dat dit heel beperkt is en dat het gebeurt in de nieuws- en informatieprogramma's.

Maar als de combinatie wordt gemaakt om niet alleen in informatieprogramma's maar ook in actualiteitenmagazines uit te zenden, en u voorziet daarvoor een tijdsbestek van respectievelijk zes en vijftien minuten, dan is er een probleem. De VRT maakt bijvoorbeeld gebruik van exclusieve rechten op verslaggeving van de Ronde van Frankrijk om een quasi-direct verslag uit te zenden in de namiddag. Met dit decreet heeft VTM het recht om bijvoorbeeld van 18.45 uur tot 19.00 uur een extra sportbulletin in te lassen waarin ze beelden geeft van die competitie. Met dergelijke spelregels rijst de vraag welke Vlaamse omroep nog bereid zal

zijn om peperdure exclusiviteitscontracten te kopen.

Het probleem is dat we daar vandaag geen antwoord op kunnen geven. We willen nagaan of het niet verstandiger is om ofwel het recht op korte berichtgeving te beperken tot nieuwsbulletins ofwel de vrije nieuwsgaring enkel te laten gelden op evenementen die plaatsvinden op het Belgisch grondgebied. Er is een spanning tussen die twee.

De voorzitter: De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys : U probeert op de internationale markt van de rechten een onderscheid te maken tussen rechtstreekse uitzendingen en verslaggeving. Rechten verkoopt men echter tegelijk voor de rechtstreekse uitzending en voor de verslaggeving.

Enkele sportevenementen – niet de grootste – werden afgestoten door de VRT. VTM was op dat terrein minder actief. Daardoor zijn deze evenementen alleen nog te bekijken op Eurosport en zo. Men werd geconfronteerd met de wanverhouding tussen de hoge prijs en de interesse op het lokale vlak.

Dat spanningsveld wordt nog groter als onze omroepen moeten concurreren zonder er nog iets voor terug te krijgen. Tot op heden moesten zenders hoge prijzen betalen voor de rechten, maar kregen ze ook iets terug door het afstaan van de verslaggeving aan andere Vlaamse zenders. Die mogelijkheid tot compensatie valt nu weg en we worden geconfronteerd met het feit dat ons decreet geen enkele invloed heeft op de prijsbepaling. Het decreet zal wel invloed hebben op de prijzen voor binnenlandse exclusiviteitscontracten, maar niet op de prijzen van internationaal verhandelde televisierechten.

De spanning tussen het al of niet kunnen meespelen op de markt, zal in het nadeel van onze Vlaamse omroepen uitdraaien. We zullen bij een aantal belangrijke sportevenementen niet meer aan bod komen.

De heer Kris Van Dijck : Vanuit commercieel oogpunt kan ik uw visie bijtreeden, maar er is ook nog een openbare omroep, die een opdracht heeft gekregen van het Vlaams Parlement. De openbare omroep moet inspelen op de behoeften van de kijker, zoals de Ronde van Frankrijk of een match van de Champions League. De openbare omroep mag de boot niet missen alleen omdat hij vreest dat de avond van de uitzending een andere zender ook nog drie minuten zal uitzenden. Ik wil geen discussie.

Van Dijk

sie aangaan over minuten, want dan komen we ook nog bij de vraag of het over competitie gaat of niet.

De heer Dirk Van Mechelen : Is de Ronde van Frankrijk competitie of niet ? Ik denk dat de openbare omroep dienaangaande nog een opdracht heeft die niet strikt gebonden is aan commerciële belangen, zoals het kunnen verkopen van reclame en dergelijke.

De voorzitter : Minister Van Rompuy heeft het woord.

Minister Eric Van Rompuy : Ik wil punctueel antwoorden op de heer Van Mechelen. Het gaat hier over de 6 minuten en de 15 minuten in de actualiteitenmagazines, specifiek voor competities. Wat is nu een competitie ? De Raad van State heeft ons gelukgewenst met deze definitie : het is een reeks van wedstrijden van een groep van clubs waarbij elke club tegen alle andere moet spelen of waarbij telkens twee clubs tegen elkaar moeten spelen, waarbij de verliezer wordt uitgeschakeld. De Ronde van Frankrijk is geen reeks wedstrijden van clubs.

De heer André Denys : Het zijn ploegen. Men kan discussiëren over competitie, en over clubs en ploegen.

Minister Eric Van Rompuy : Is de Ronde van Frankrijk een reeks van wedstrijden van een groep van clubs, waarbij elke club tegen een andere speelt of waarbij telkens twee clubs tegen elkaar spelen ? Is dat nu de definitie van de Ronde van Frankrijk ? Als de VRT in de namiddag rechtstreekse uitzendingen heeft gebracht van de Ronde van Frankrijk, is ze verplicht om aan VTM, die de rechten niet zou hebben, drie minuten af te staan voor haar nieuws. Uw voorbeeld van de 15 minuten in de actualiteitenprogramma's heeft niets te maken met het decreet zoals het nu voorligt. Dat is gewoon fout.

De heer Carl Decaluwé : Mijnheer de voorzitter, ik heb de indruk dat er verwarring bestaat bij de heer Denys, omdat hij blijkbaar in de veronderstelling was dat de Ronde van Frankrijk onder de 6 minuten en onder de 15 minuten ressorteerde. Ik heb in de commissie het voorbeeld gegeven van de Driedaagse van De Panne, mijnheer Denys. Men zegt duidelijk dat één rit in de Driedaagse van De Panne elke avond gedurende drie minuten in beeld kan komen. Over de vraag of het gaat over België of meer dan België, is de beleidskeuze van de

CVP-fractie uitdrukkelijk dat we de maximale invulling geven buiten België. Ik wil deze beleidskeuze van de CVP-fractie hier uitdrukkelijk naar voren schuiven.

De heer André Denys : Aha, nu komt het uit !

De heer Carl Decaluwé : Een tweede element, mijnheer Denys, is dat men juridisch niet anders kan.

De voorzitter : De heer Van Mechelen heeft het woord.

De heer Dirk Van Mechelen : Mijnheer de minister, de wereldbeker voetbal die over enkele maanden wordt gespeeld in Frankrijk, wordt die onder de noemer competitie geklasseerd, ja of neen ?

Minister Eric Van Rompuy : Ja. Die Wereldbeker zal altijd 's avonds gespeeld worden.

De heer Kris Van Dijk : Dat is niet altijd zo, mijnheer de minister.

Minister Eric Van Rompuy : Dat zal zo zijn.

De heer Kris Van Dijk : Ik denk niet dat het de bedoeling is om het decreet om de haverklap aan te passen naargelang er wereldbikers voetbal zijn.

Minister Eric Van Rompuy : De vraag ging over het nieuws vanaf zes uur. Vanaf zes uur zal de rechtstreekse uitzending van die matches niet afgelopen zijn. We zijn hier absoluut niet bezig met het maken van decreten over individuele gevallen. Als u foute dingen zegt, repliceer ik daarop.

De voorzitter : De heer Van Dijk heeft het woord.

De heer Kris Van Dijk : In het begin van deze discussie zei ik dat het advies van de Raad van State mijns inziens een aantal verduidelijkingen heeft gebracht. Blijkbaar wordt die conclusie door een hele schare collega's niet gedeeld. Er blijkt nog heel wat discussie over deze materie te leven.

In het advies van de Raad van State stonden een aantal formuleringen die ons de wenkbrauwen deden fronsen. Ik geef een voorbeeld. In het laatste advies maakt de Raad van State een bocht door te stellen, en ik citeer letterlijk : 'Bij nader inzien is het beter om te preciseren dat optreden tegen niet-Vlaamse omroepen niet kan'. Ik denk dat er in die optiek verduidelijking is. Maar los van dit alles resten er ons toch nog een aantal vragen. Die vragen

Van Dijk

worden trouwens door de Raad van State zelf gesteld.

Als we die vragen au sérieux nemen, dan moeten we er toch aan durven toevoegen dat morgen, nadat dit decreet waarschijnlijk al is goedgekeurd, hierover het laatste woord nog niet gezegd zal zijn. In dit verband haal ik twee voorbeelden aan.

Hoe weet een secundaire omroep dat een exclusiviteitshouder opnamen gaat maken ? Hoe weet een secundaire omroep dat de exclusiviteitshouder niet naar voetbalwedstrijd x gaat ? Hoe weet een secundaire omroep op voorhand dat hij daar kan gaan filmen omdat de andere er toch niet is ? Ik vrees dat ze dit pas vaak zullen weten als het evenement reeds achter de rug is.

Een ander voorbeeld van het soort vragen dat blijft hangen, is of de uitsluiting van niet-Vlaamse omroepen wel verenigbaar is met het gelijkheidsbeginsel. Druist dit weer niet in – ik hou hout vast – tegen het Europees recht waarmee we in de commissie voor Mediabeleid zo vaak werden geconfronteerd ?

Ter afsluiting wens ik nog mee te geven dat er, gezien het laatste advies dat we kregen, voor ons nu meer duidelijkheid is en dat het decreet op de Vlaamse omroepen van toepassing is, ongeacht de plaats van gebeuren. Ik hoop dan ook dat de ingediende amendementen dienaangaande straks zullen worden goedgekeurd.

In die optiek menen wij dat we nog steeds achter de basis en achter het opzet van dit decreet, met name de veiligstelling van het recht op vrije nieuwsgaring en het recht om dit door te kunnen geven, kunnen blijven staan. Mits de aanvaarding van ons amendement zullen wij dit voorstel van decreet straks dan ook goedkeuren. (*Applaus bij de VU en de SP*)

De voorzitter : De heer Geysels heeft het woord.

De heer Jos Geysels (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, dames en heren, ik zal proberen het zo kort mogelijk te houden omdat een aantal belangrijke discussiepunten reeds deze morgen uitvoerig aan de orde zijn gekomen en omdat de meeste fracties in de commissie hun belangrijkste argumenten met betrekking tot dit decreet reeds hebben toegelicht.

Ik wens drie algemene bedenkingen te formuleren met betrekking tot dit voorstel van decreet, een parlementair initiatief. De eerste fundamentele bedenking heeft te maken met het debat over de vrije nieuwsgaring dat zich situeert op het snijpunt tussen het recht op eigendom, waarvan exclusiviteit een uitvloeisel is, enerzijds en het recht op informatie, waarmee nieuwsgaring te maken heeft, anderzijds. Ik wens het evenwel niet te benaderen als een zoeken naar een evenwicht tussen beide. Ik denk dat het als democratie en als decreetgevers belangrijker is te bekijken in welke mate exclusiviteit op het niveau van de informatievergaring problemen geeft voor het fundamenteel grondwettelijk en in internationale akten vastgelegde recht op vrije meningsuiting en op informatievergaring.

Als we zien dat in de mediasector exclusiviteitscontracten in de brede zin van het woord worden toegepast op een bij uitstek democratiserend medium – in de zin van gemakkelijk toegankelijk en voor velen bereikbaar in een relatief eenvoudige taal, namelijk die van televisie –, dan moeten we toch goed nadenken over de mate waarin bepaalde evoluties in de mediasector niet nefast zijn voor dit grondwettelijk en internationaal vastgelegd recht. Dit is eigenlijk de discussie.

Het gaat niet zozeer over het zoeken naar de juiste mix tussen eigendomsrechten en rechten op nieuwsgaring en vrije meningsuiting. Neen, we moeten ons afvragen in welke mate een bepaalde autonome logica dit fenomeen bedreigt.

Mijn tweede bedenking luidt dat in deze evolutie de media onder druk van een bepaalde economische logica en van de commercialisering, zelf op zoek gaan naar exclusiviteiten. Ze doen dit op een terrein waar ze eigenlijk een beroep moeten doen op de grondwettelijke rechten inzake de persvrijheid : de pers is vrij om nieuws te vergaren. Dit is in feite een contradictio in terminis : de pers gaat op zoek naar exclusiviteitscontracten voor nieuws, terwijl ze moet leven van de niet-exclusieve toegang tot evenementen en gebeurtenissen, zoals de intrede van Arafat in de westelijke Jordanoever. Ik denk dat de decreetgever over de legitimiteit beschikt, om te beweren dat deze evolutie op termijn nefaste gevolgen kan hebben voor de fundamentele rechten. Dit is een andere invalshoek dan die van het zoeken naar de perfecte mix tussen eigendomsrechten en het recht op vrije nieuwsgaring.

Mijn derde voorafgaande opmerking gaat over onze visie op de media. Ik ben lid van de commissie voor Media en ondervind daar de beperktheid

Geysels

van de democratie. De commissie doet mij soms denken aan een instelling die aan outsourcing doet : we moeten voortdurend stemmen over decreten waardoor we macht afstaan. Ik heb er geen probleem mee dat de politiek de macht voor het beheer van instellingen afstaat, zoals men heeft gedaan voor de VRT. Ik heb er wel problemen mee als de politiek zelfs de grote oriëntaties niet meer mag vastleggen.

Vooraf in de sector van de media ondervind ik voortdurend dat we stemmen en goedkeuren, rationaliseren wat er gebeurt. Aan de commercialisering en het oprukken van reclame op radio en televisie valt nog weinig te doen. We mogen toch de pretentie hebben te willen waken over de omroepen in het algemeen en over de openbare omroep in het bijzonder, en hierbij de nadruk blijven leggen op de media als een cultureel instrument en niet alleen als een registrator van elders vastgestelde belangen en commerciële overwegingen.

De voorzitter : De heer Van Wallendael heeft het woord.

De heer Tuur Van Wallendael : Mijnheer de voorzitter, ik heb nog een opmerking over het tweede punt van de heer Geysels. Ik ga volledig akkoord, maar heb toch een opmerking over zijn woordgebruik.

Mijnheer Geysels, u spreekt de hele tijd over de media. Dit is overdreven : we beperken ons tot de televisie en de radio. Stelt u zich voor dat we zouden praten over exclusiviteitscontracten voor kranten en tijdschriften. Dan zouden we nogal een kreet van verontwaardiging horen opgaan. Voor de radio en de televisie kan het blijkbaar wel : praten over exclusiviteitscontracten.

De heer Jos Geysels : Ik herhaal mijn derde algemene bemerking. Ik blijf toch de term media gebruiken, want ik ga ervan uit dat de media – en dus ook de kranten – iets meer moeten doen dan het louter aanbieden van reclame. Ook een krant is een cultureel instrument, en is belangrijk als uitdrukking van de persvrijheid. De vrijheid van pers wordt natuurlijk zeer relatief wanneer er enkel nog reclamebladen bestaan. In dat geval worden de persvrijheid en vrijheid van meningsuiting relatieve begrippen.

Ik druk deze bezorgdheid uit om te benadrukken dat we als democratische instelling het recht heb-

ben om paal en perk te stellen aan deze nefaste evolutie. De beide indieners, de heren Van Wallendael en Decaluwé, weten dat we ook vanuit deze invalshoek in het federaal parlement initiatieven hebben gesteund die trachtten het principe van de vrije nieuwsgaring overeind te houden, om als het ware recht te doen aan dit recht.

Vanuit deze visie heb ik een aantal opmerkingen. Wat is mij opgevallen na de bespreking in commissie ? Het eerste opvallend punt is de flexibiliteit waarmee principes door verschillende belanghebbenden op verschillende tijdstippen naar voren zijn gebracht. Sommige betrokkenen waren een aantal jaren geleden voorstander van de vrije nieuwsgaring, en komen nu met een overigens schitterend referaat naar de commissie om te zeggen wat hun problemen daarmee zijn. Het 'zijn' bepaalt ook hier soms het 'bewustzijn'. Ik bedoel daarmee dat diegene die beschikt over een contract anders over het principe praat dan iemand die er niet over beschikt.

Dat geldt niet voor één betrokken partij : de Voetbalbond. Die heeft altijd dezelfde logica toegepast, zowel in de formulering van de eisen als in de krachttermen waarmee die eisen kracht werden bijgezet op de tribune. Dit moet me even van het hart : ooit heeft een voetbaltrainer gezegd dat voetbal oorlog is. Welnu, sommige verklaringen van de Voetbalbond deden me denken aan de politieke vertaling van dit principe, en niet aan een democratisch maatschappelijk debat. Men zegt ook dat voetbal een feest is, maar om het in Jupilertermen te zeggen : sommige mannen hebben dit nog altijd niet begrepen, gelet op de manier dat ze hun argumentatie naar voren brengen. Ik wacht nog altijd op de cijfers waarmee wordt aangetoond hoe die tienduizenden jongeren tot in de laagste regionen van de competitie worden geholpen met de opbrengsten van de verschillende contracten. Ik steun dan ook de suggestie van de heer Decaluwé om het begrip interne audit eens ter sprake te brengen buiten het verband van de vrije nieuwsgaring.

Een volgende bedenking is dat de belangrijkste belanghebbende, de kijker, weinig aanwezig was in het debat. In het decreet wordt in artikel 10 gezegd dat de belanghebbenden de contractanten op de markt zijn of diegenen die een omroep organiseren. Ik versta daar ook de kijker onder, maar die wordt daar niet mee bedoeld. Het is een gevaarlijke evolutie dat de kijker alleen nog maar mag kijken. Hij stond erbij en hij keek ernaar.

Geysels

Ik heb dus problemen met artikel 10 dat samengevat zegt : als de belanghebbenden een overeenkomst sluiten, dan zijn artikels 6 tot en met 9 eigenlijk niet van toepassing. Ik begrijp dat, en ik zie het zelfregulerend vermogen van de contractanten. Maar vanuit parlementair oogpunt is het zeer moeilijk om decreten goed te keuren die een recht moeten vrijwaren, en dan tegelijkertijd te zeggen dat bij een akkoord op de markt belangrijke principes buitenspel kunnen worden gezet. Ik zie daar geen gevaar in voor de onmiddellijke toekomst of voor een aantal sportieve contracten, maar wel op lange termijn. Volgens de bepalingen van artikel 10 kunnen enkele belanghebbenden afspreken om de exclusiviteiten te verdelen, en dan is de kijker de dupe. Ik blijf daar dus problemen mee hebben.

Mijn volgend punt heeft te maken met de bepalingen in artikel 6 waardoor de minister de modaliteiten van de zogenaamde zesminutenregel kan regelen. Ik zal geen motie van wantrouwen indienen tegen de minister, maar deze bepaling is in dit decreet niet nodig. De decreetgever legt het aantal minuten vast. Ik stel voor dat de redacties zelf bepalen hoelang de duur van de uitgezonden wedstrijd is, en hoeveel men er uitzendt. De twee hoofdindieners van dit voorstel van decreet, de heren Decaluwé en Van Wallendael, hebben een geruststellende intentie geuit door te zeggen dat zij het niet zo zien. Toch blijf ik ongerust over de toepassing van de modaliteitenbepaling in artikel 6.

Mijn voorlaatste opmerking heeft betrekking op artikel 7. Ik heb dit maar opgemerkt terwijl de discussie zich in de commissie voortzette. Artikel 7, tweede lid beperkt het recht van de secundaire omroep tot het maken van beelden in de marge van het evenement. Ik denk dat dat betekent dat er wel beelden mogen worden gemaakt aan de zijlijn, maar niet achter de goal, zeker niet als op dat moment een bal in de goal belandt. Na lezing van de adviezen van een aantal juristen vraag ik me af of deze zinsnede de test met artikel 10 paragraaf 1 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens en artikel 19 van het Verdrag van Burgerlijke en Politieke rechten kan doorstaan. Ik vermoed van niet. Artikel 10 paragraaf 1 zegt duidelijk : 'Ook al gaat het over een betaald evenement, men moet het recht krijgen om opnames te maken.' Dat is nog wat anders dan het recht om ze uit te zenden. Ook wat dat betreft, ben ik niet gerustgesteld over de draagwijdte van dit artikel.

Een aantal commissieleden van de oppositie heeft aan de Raad van State om uitleg gevraagd. De

Raad van State heeft zeer uitdrukkelijk geantwoord dat de territorialiteit van het evenement niet mocht worden beperkt. We hebben daarop een aantal amendementen daarover ingediend. Blijkbaar neemt de regering het advies van de Raad van State over zodat die beperking uit het decreet kan verdwijnen. We kunnen nu nog moeilijk een tweede lezing vragen. Daarom vraag ik aan de VLD om daarvan af te zien.

De voorzitter : De heer Van Mechelen heeft het woord.

De heer Dirk Van Mechelen : Ik begrijp uw bezorgdheid, mijnheer Geysels, maar van twee dingen één. Na de goedkeuring van tal van amendementen in de commissie voor Mediabeleid heeft de regering geoordeeld dat ze het best een tweede lezing kon vragen om het geamendeerde voorstel van decreet even te laten bezinken en te kijken waartoe het zou strekken.

De regering heeft deze morgen op basis van het recente advies van de Raad van State amendementen ingediend. Deze wijzigen de draagwijdte van het decreet fundamenteel. Ze maken de impact van het decreet veel verstrekkender dan wij aanvankelijk na eerste lezing konden concluderen. Op basis daarvan vragen wij een tweede lezing.

De VLD vond de territoriale beperking tot Vlaanderen altijd al waanzin. We vinden de uitbreiding tot middellange berichtgeving ook moeilijk. De VLD wil onderzoeken of we met dit advies een beleidsbeoordeling binnen een grondwettelijk karakter kunnen maken. Daarom vragen we een tweede lezing, niet om een vertraging te veroorzaken. Het blijft perfect mogelijk over veertien dagen te stemmen.

De heer Jos Geysels : Ik begrijp uw redenering, mijnheer Van Mechelen, maar ik kan ze politiek gezien niet volgen. We gaan nu terug naar een versie die we al maanden kennen en waarvan we de gevolgen al maanden kennen. We keren terug naar de oorspronkelijke toestand. Ik zou niet weten wat we nog verder moeten onderzoeken.

Ik wil blijven onderstrepen dat het hier om een parlementair initiatief gaat dat probeert een fundamenteel recht te vrijwaren. De puur economische logica achter de exclusiviteit zou wel eens de uitsluiting van het recht op informatie kunnen betekenen. Dat cruciale uitgangspunt blijf ik ondanks mijn opmerkingen op de laatste versie van het decreet beklemtonen. Het verschil echter tussen het oorspronkelijke voorstel van decreet en wat er

Geysels

uiteindelijk uit de bus is gekomen, blijft groot. Ik heb het dan niet over een aantal minuten, wel over verschillende interpretatiemogelijkheden. Die mogelijkheden bieden te veel faciliteiten die niet zullen uitdoven maar zich integendeel zullen ontwikkelen gezien de expansie in deze sector.

Collega's, bij de stemming zullen we ons onthouden. We wachten wel af hoe er bij de amendementen wordt gestemd. Onze houding doet op geen enkele manier afbreuk aan het belangrijke parlementair initiatief en aan de grondidee die eraan ten grondslag ligt. Iets anders beweren zou politiek niet eerlijk zijn. (*Applaus bij AGALEV en de CVP*)

De voorzitter : Minister Van Rompuy heeft het woord.

Minister Eric Van Rompuy (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, het gaat hier om een parlementair initiatief waaraan de regering haar bijdrage heeft geleverd. Ze ging uit van de bekommernis inzake de rechtszekerheid. De regering staat volledig achter het principe van de vrije nieuwsgaring.

De discussie over de vrijwaring van de exclusiviteit was moeilijk. Ik feliciteer alle commissieleden voor hun inbreng. De commissie voor Mediabeleid is niet de gemakkelijkste. Men moet er wel rekening mee houden dat we worden geconfronteerd met nieuwe soorten van wetgeving. De mediawetgeving is een nieuwe materie die heel flexibel is en waarvoor geen jurisprudentie bestaat. Dat is één van de redenen om te verklaren waarom het er in die commissie soms bewogen aan toe gaat. Dat doet echter niets af aan de ernst waarmee men er de discussie voert.

De Vlaamse regering heeft vooral oog gehad voor een aantal principes en voor het garanderen van de rechtszekerheid. Ik zal niet ingaan op wat door de diverse sprekers naar voren is gebracht. Ik beperk me tot de amendementen die de Vlaamse regering heeft ingediend.

Een eerste reeks van amendementen is zeer technisch van aard. In de commissie had de Vlaamse regering een amendement ingediend waarin men stipuleerde dat het om Vlaamse omroepen gaat. De Raad van State zegt terecht dat optreden tegen niet-Vlaamse omroepen niet kan. Op dat vlak is de Raad van State zeer formeel en keurt ze dit goed.

In een tweede amendement ging het om het beperken van het territorium waar de evenementen onder ressorteren. Onze houding was zeer voorzichtig om juridische redenen en omwille van de beleidsopties.

De Raad van State is mijns inziens zeer duidelijk. Niet de regering maar u hebt een advies gevraagd. Het is dan ook onze plicht het voorstel conform te maken met wat de Raad van State zegt. Ze gaan ervan uit dat het gelijkheidsbeginsel tussen de omroepen niet mag worden geschaad. Dat beginsel kan volgens de raad betrekking hebben op evenementen binnen en buiten Vlaanderen. Indien omroepen rechten hebben op evenementen binnen Vlaanderen, moeten deze dezelfde rechten en plichten hebben als omroepen die de exclusiviteit hebben op evenementen buiten Vlaanderen.

De heren Van Mechelen en Denys oordelen dat men het beleid kan beoordelen. De Raad van State zegt daarover echter het volgende : 'Op grond van de gegevens waarover de Raad van State thans beschikt, is het heel moeilijk om daar een grondwettelijke verantwoording aan te geven'. Volgens de Raad van State kan men niet discrimineren volgens de plaats waar het evenement wordt georganiseerd.

We kunnen bijgevolg niet anders dan dit amendement indienen. Dat moet ervoor zorgen dat het gelijkheidsbeginsel tussen de omroepen wordt gegarandeerd, ongeacht de plaats waar de evenementen worden georganiseerd. Verder moet zo ook worden gegarandeerd dat deze decretale regeling geen aanleiding geeft tot betwistingen van omroepen bij rechtsinstanties.

De rechtszekerheid is erg belangrijk. Verder is het belangrijk dat we niet naargelang de specificiteit van situaties en omwille van belangen wetgevend werk leveren. Vandaag heeft VTM de exclusiviteitsrechten over de voetbalsport ; de VRT heeft ze met betrekking tot de wielersport. Binnen vijf jaar kan de toestand er volkomen anders uitzien. Onze wetgeving moet consistent zijn. Daarom verzoek ik het parlement om ons amendement goed te keuren.

Dankzij dat amendement zitten we juridisch goed. Dat amendement zorgt ervoor dat het decreet conform de Grondwet is opgesteld. Op die wijze zullen we de discussies uit het verleden vermijden. Toen vroeg men zich af of het decreet wel op de Ronde van Frankrijk of op het voetbalcontract van toepassing mocht zijn. Dat is een slechte discussie.

Van Rompuy

Ik begrijp de heer Denys niet als hij voorstelt de evenementen waarop de tekst van toepassing zou zijn, uit te breiden tot heel België. Wat niet Vlaanderen is, is voor ons in deze materie het buitenland. De Franstalige Gemeenschap is voor ons evenzeer het buitenland als dat het geval is met Frankrijk of Italië. Ofwel gaat het over een Vlaams evenement, ofwel gaat het over een niet-Vlaams evenement. Dat is het essentiële onderscheid.

Een amendement waarin men het heeft over evenementen die in België plaatsgrijpen, kan niet. De goedkeuring ervan zou onmiddellijk aanleiding geven tot discriminaties. Als de commerciële televisie exclusieve rechten heeft bedongen bij het afsluiten van het voetbalcontract in heel België, en de VRT heeft exclusiviteitsrechten over de Wereldbeker Voetbal, dan zou in het ene geval het decreet wel gelden, maar in het andere geval niet. Dat zou alles op de helling zetten.

Ik pleit er dus voor om het advies van de Raad van State te respecteren. De oppositie heeft zelf om zo een advies gevraagd. De regering had een amendement ingediend. Op voorstel van de Raad van State wijzigen wij ons voorstel. En dan komt de oppositie nu met dit voorstel aandraven. Ik begrijp dat niet. Ik deel dus de mening van de vorige sprekers. De heren Van Wallendael, Decaluwé, Van Dijk en Geysels stellen terecht dat diegenen die een advies van de Raad van State vragen, zich ook naar dat advies moeten schikken. Het ergste wat ons zou kunnen overkomen zijn betwistingen voor hoven en rechtbanken. Daarom moeten we dat advies respecteren.

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys : Ik zal mijn argumentatie niet herhalen, maar er is toch een groot verschil of het gaat om contracten over evenementen die in België dan wel in het buitenland worden afgesloten. Als dit decreet wordt goedgekeurd, dan zal dat een invloed hebben op de exclusiviteitscontracten die in België worden afgesloten. Op de exclusiviteitscontracten die in het buitenland worden afgesloten zal dat decreet evenwel geen invloed hebben.

Minister Eric Van Rompuy : We kunnen terzake geen juridisch onderscheid doorvoeren. Ik heb dat willen verhinderen, toen ik in de commissie een amendement heb voorgesteld dat het decreet enkel van toepassing zou maken op evenementen die in Vlaanderen plaatsgrijpen. De Raad van State zegt

dat het decreet moet worden toegepast op alle evenementen, ongeacht de plaats waar ze plaatsvinden. Want het betreft een regeling voor omroepen, die niets te maken heeft met een eventuele territoriumafbakening. We schikken ons naar dat advies.

Dit is een notie die absoluut niet bestaat. Ik kan me niet van de indruk ontdoen dat u hier kleine particuliere belangen wilt verdedigen. We moeten een algemene regeling treffen. De Vlaamse regering zal dit amendement niet intrekken. Ik doe een ultieme oproep om geen tweede lezing te vragen. Ik doe dit niet omdat we gehaast zijn. Er ligt immers niets in de vuurlijn. Maar het zou de indruk wekken dat we terugkomen op een aantal principes en dat we op basis van deze of gene zender een regeling proberen te treffen. Dit is een totaal verkeerd signaal. Het zou helemaal geen goede zaak zijn voor dit parlement. (*Applaus bij de CVP*)

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ?
(*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het voorstel van decreet van de heren Van Wallendael en Decaluwé c.s. houdende regeling van het recht op vrije nieuwsgaring en de uitzending van korte berichtgeving door de omroepen.

De door de commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen.

Artikel 1

Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

– *Aangenomen.*

Artikel 2

In dit decreet wordt verstaan onder:

1° exclusiviteitshouder : elke omroep van of erkend door de Vlaamse Gemeenschap die voor evenementen exclusieve uitzendrechten heeft verworven voor de Vlaamse Gemeenschap ;

Voorzitter

- 2° secundaire omroep : elke andere omroep van of erkend door de Vlaamse Gemeenschap dan de exclusiviteitshouders in geval er exclusieve uitzendrechten op het evenement zijn verleend ;
- 3° actualiteitenprogramma : een informatief programma, gewijd aan actuele gebeurtenissen, waaronder evenementen ;
- 4° evenement : een voor het publiek toegankelijke gebeurtenis die plaatsvindt in het Nederlandse taalgebied of in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad, voorzover de instelling die het evenement organiseert in Brussel-Hoofdstad wegens haar organisatie, beschouwd kan worden uitsluitend te behoren tot de Vlaamse Gemeenschap. De gebeurtenis vormt een afgerond geheel met een natuurlijk begin en einde. Als een evenement zich uitstrekt over meerdere dagen, wordt elke dag als een afzonderlijk evenement beschouwd ;
- 5° organisator:
- de persoon of vereniging die het evenement organiseert ;
 - de houder van de exploitatierechten op het evenement ;
- 6° competitie: een reeks van wedstrijden van een groep van clubs waarbij elke club tegen alle andere moet spelen of waarbij telkens twee clubs tegen elkaar moeten spelen, waarbij de verliezer wordt uitgeschakeld.

Op dit artikel is er een eerste amendement van de Vlaamse regering dat luidt als volgt :

A. 2° vervangen door wat volgt :

"2° secundaire omroep : elke omroep van of erkend door de Vlaamse Gemeenschap die geen exclusieve uitzendrechten voor de Vlaamse Gemeenschap heeft verworven, in geval er exclusieve uitzendrechten op het evenement zijn verleend ;".

Op dit artikel is er een amendement van de heren Van Dijck en Geysels dat luidt als volgt :

In 4°, op de tweede, derde, vierde, vijfde, zesde, zevende en achtste regel de woorden "die plaatsvindt in het Nederlandse taalgebied of in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad, voorzover de

instelling die het evenement organiseert in Brussel-Hoofdstad wegens haar organisatie, beschouwd kan worden uitsluitend te behoren tot de Vlaamse Gemeenschap." schrappen.

Op dit artikel is er een tweede amendement van de Vlaamse regering dat luidt als volgt :

B. 4° vervangen door wat volgt :

"4° evenement : een voor het publiek toegankelijke gebeurtenis. De gebeurtenis vormt een afgerond geheel met een natuurlijk begin en einde. Als een evenement zich uitstrekt over meerdere dagen wordt elke dag als een afzonderlijk evenement beschouwd ;".

Op dit artikel is er een amendement van de heren Denys en Van Mechelen dat luidt als volgt :

4° vervangen door wat volgt :

"4° evenement : een voor het publiek toegankelijke gebeurtenis of bijeenkomst met een informatieve betekenis, die plaatsvindt op het grondgebied België. De gebeurtenis of bijeenkomst vormt een afgerond geheel met een natuurlijk begin en einde. Als een evenement zich uitstrekt over meerdere dagen, wordt elke dag als een afzonderlijk evenement beschouwd.".

De stemmingen over de amendementen en het artikel worden aangehouden.

Artikel 3

Elke omroep van of erkend door de Vlaamse Gemeenschap heeft het recht op vrije informatie-garing.

Ten aanzien van evenementen waarop exclusieve uitzendrechten zijn verleend, houdt dit recht in :

- a) de vrije toegang tot het evenement ;
- b) het recht om opnamen te maken ;
- c) het recht op korte berichtgeving.

Op dit artikel is er een amendement van de Vlaamse regering dat luidt als volgt :

Het tweede lid vervangen door wat volgt :

Voorzitter

"Ten aanzien van evenementen waarop exclusieve uitzendrechten zijn verleend, houdt dit recht in :

- a) de vrije toegang tot het evenement, voorzover het plaatsvindt in het Nederlandse taalgebied of in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad, voorzover de instelling die het evenement organiseert in Brussel-Hoofdstad wegens haar organisatie beschouwd kan worden uitsluitend te behoren tot de Vlaamse Gemeenschap ;
- b) het recht om opnamen te maken, voorzover het evenement plaatsvindt in het Nederlandse taalgebied of in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad, voorzover de instelling die het evenement organiseert in Brussel-Hoofdstad wegens haar organisatie beschouwd kan worden uitsluitend te behoren tot de Vlaamse Gemeenschap ;
- c) het recht op korte berichtgeving ; .

De stemmingen over het amendement en het artikel worden aangehouden.

Artikel 4

Het recht van vrije toegang en opname kan door de organisator slechts in een uitzonderlijk geval, en uitsluitend om redenen van veiligheid en voorkoming van hinder voor het verloop van het evenement, beperkt worden. In dat geval moet de organisator voorrang geven aan de exclusiviteitshouders. Indien er geen exclusiviteitshouders zijn, moet voorrang worden verleend aan de omroep van de Vlaamse Gemeenschap of aan de omroepen erkend door de Vlaamse Gemeenschap, in de zin van artikel 41, 1°, van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995.

Op dit artikel is er een eerste amendement van de Vlaamse regering dat luidt als volgt :

- A. In de tweede zin het woord "exclusiviteitshouders" vervangen door de woorden "omroepen die exclusieve uitzendrechten hebben verworven".

Op dit artikel is er een tweede amendement van de Vlaamse regering dat luidt als volgt :

- B. In de derde zin de woorden "exclusiviteitshouders zijn" vervangen door de woorden "omroepen zijn die exclusieve uitzendrechten hebben verworven".

De stemmingen over de amendementen en het artikel worden aangehouden.

Artikel 5

De korte berichtgeving is uitsluitend toegestaan in journaals en in regelmatig geprogrammeerde actualiteitenprogramma's.

De omroep van of erkend door de Vlaamse Gemeenschap bepaalt autonoom de inhoud van de korte berichtgeving.

Op dit artikel is er een amendement van de heren Denys en Van Mechelen dat luidt als volgt :

In het eerste lid op de tweede en derde regel de woorden "en in regelmatig geprogrammeerde actualiteitenprogramma's" schrappen.

De stemmingen over het amendement en het artikel worden aangehouden.

Artikel 6

De duur van de korte berichtgeving is beperkt tot de tijd die nodig is om de noodzakelijke informatie over het evenement uit te zenden en mag in totaal niet meer dan drie minuten klank- en/of beeldmateriaal van het evenement bevatten.

Specifiek voor competities, mag de korte berichtgeving van een competitiespeeldag per sporttak binnen een journaal nooit langer zijn dan zes minuten. Voor een actualiteitenprogramma mag de duur niet langer zijn dan vijftien minuten. Specifieke modaliteiten kunnen door de Vlaamse regering uitgewerkt worden.

Op dit artikel is er een amendement van de heren Van Dijck en Geysels dat luidt als volgt :

In het tweede lid, de laatste zin schrappen.

Op dit artikel is er een amendement van de heren Denys en Van Mechelen dat luidt als volgt :

In het tweede lid op de vierde, vijfde, zesde en zevende regel de woorden "Voor een actualiteiten-

Voorzitter

programma mag de duur niet langer zijn dan vijftien minuten. Specifieke modaliteiten kunnen door de Vlaamse regering uitgewerkt worden" schrappen.

De stemmingen over de amendementen en het artikel worden aangehouden.

Artikel 7

§ 1. De secundaire omroep heeft in beginsel het recht om eigen opnamen te maken met respect voor de materiële voorrang van de exclusiviteitshouders.

Voor sportevenementen is dit recht beperkt tot het maken van beelden in de marge van het evenement. Deze beperking is echter niet van toepassing in het geval de exclusiviteitshouders een inbreuk plegen op het recht vervat in § 2, eerste lid.

Deze beperking is evenmin van toepassing indien de exclusieve uitzendrechten voor de Vlaamse Gemeenschap niet zijn verworven door een omroep van of erkend door de Vlaamse Gemeenschap en indien deze omroep weigert om in functie van de korte berichtgeving beelden tegen een billijke vergoeding af te staan aan een omroep van of erkend door de Vlaamse Gemeenschap.

Indien de exclusiviteitshouders hun exclusief uitzendrecht op een evenement niet uitoefenen, kunnen de secundaire omroepen gratis beelden van het evenement maken.

§ 2. De secundaire omroep heeft het recht om tegen een billijke vergoeding de beschikking te krijgen van de opnamen en/of signalen van de exclusiviteitshouders, dit met het oog op een korte berichtgeving.

Voor een korte berichtgeving in journaals wordt de vergoeding bepaald op basis van de gemaakte technische kosten. Voor een korte berichtgeving in actualiteitenprogramma's kan tevens rekening worden gehouden met de uitzendrechten.

§ 3. In geval van overname van het signaal en/of de opnamen kiest de secundaire omroep vrij de klanken/of de beeldfragmenten waarmee hij zijn korte berichtgeving stoffeert. Wat de klank bij de beeldfragmenten betreft, wordt alleen omgevingsgeluid doorgegeven.

Op dit artikel is er een amendement van de Vlaamse regering dat luidt als volgt :

Paragraaf 1 vervangen door wat volgt :

"§ 1. De secundaire omroep heeft in beginsel het recht om eigen opnamen te maken met respect voor de materiële voorrang van de omroepen die exclusieve uitzendrechten hebben verworven.

Voor sportevenementen is dit recht beperkt tot het maken van beelden in de marge van het evenement. Deze beperking is echter niet van toepassing in het geval de exclusiviteitshouders een inbreuk plegen op het recht vervat in § 2, eerste lid. Deze beperking is evenmin van toepassing indien de exclusieve uitzendrechten voor de Vlaamse Gemeenschap niet zijn verworven door een omroep van of erkend door de Vlaamse Gemeenschap. Indien de exclusiviteitshouders hun exclusief uitzendrecht op een evenement niet uitoefenen, kunnen de secundaire omroepen gratis beelden van het evenement maken."

De stemmingen over het amendement en het artikel worden aangehouden.

Artikel 8

In geval van overname van het signaal en/of de opnamen moet de secundaire omroep het logo van de exclusiviteitshouders als bronvermelding zichtbaar presenteren tijdens de korte berichtgeving.

– *Aangenomen.*

Artikel 9

§ 1. In geval van overname van het signaal en/of van de opnamen van de exclusiviteitshouders mag de secundaire omroep de korte berichtgeving brengen zodra de exclusiviteitshouders het evenement geheel of gedeeltelijk, en al dan niet rechtstreeks, een eerste keer hebben uitgezonden.

§ 2. De korte berichtgeving mag niet heruitgezonden worden los van de actualiteitsgebeurtenis, tenzij er een directe band bestaat tussen de inhoud ervan en een andere actualiteitsgebeurtenis.

De korte berichtgeving mag heruitgezonden worden in overzichtsprogramma's.

Voorzitter

§ 3. De korte berichtgeving mag in het archief bewaard worden, maar mag alleen heruitgezonden worden onder de voorwaarden gesteld in § 2.

– *Aangenomen.*

Artikel 10

De betrokken partijen kunnen in onderling overleg afwijken van de bepalingen van de artikels 6 tot en met 9 van dit decreet.

– *Aangenomen.*

Artikel 11

Het Vlaams Commissariaat voor de Media is belast met het toezicht op de naleving en de sanctiëring van de inbreuken door de omroepen op de bepalingen van dit decreet.

De artikelen 116quater, 116septies en 116octies van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995, zijn van overeenkomstige toepassing.

– *Aangenomen.*

Artikel 12

De Vlaamse regering kan de bepalingen van dit decreet coördineren met de bepalingen van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995, en met de bepalingen die deze op het tijdstip van de coördinatie uitdrukkelijk of impliciet zouden gewijzigd hebben.

Daartoe kan zij :

- 1° de volgorde, de nummering van de te coördineren bepalingen en in het algemeen de teksten naar de vorm wijzigen ;
- 2° de verwijzingen die voorkomen in de te coördineren bepalingen, met de nieuwe nummering overeenbrengen ;
- 3° zonder afbreuk te doen aan de beginselen die in de te coördineren bepalingen vervat zijn, de

redactie ervan wijzigen teneinde ze onderling te doen overeenstemmen en een eenheid in de terminologie te brengen.

– *Aangenomen.*

Artikel 13

De bepalingen van dit decreet zijn niet van toepassing op de vóór 1 januari 1998 gesloten exclusiviteitscontracten.

– *Aangenomen.*

Artikel 14

Dit decreet treedt in werking op 1 juli 1998.

– *Aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet houden.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Kris Van Dijck, Jean-Marie Bogaert, Hugo Marsoul, mevrouw Cecile Verwimp-Sillis en de heren Stefaan Platteau en Jef Sleenckx betreffende de erkenning van de rechten van inheemse volkeren – 563 (1996-1997) – Nrs. 1 tot 3

Bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het voorstel van resolutie van de heren Van Dijck, Bogaert, Marsoul, mevrouw Verwimp en de heren Platteau en Sleenckx betreffende de erkenning van de rechten van inheemse volkeren dat luidt als volgt :

Het Vlaams Parlement,

- gelet op de definitie van het begrip "inheemse volkeren" zoals respectievelijk bepaald door de speciale rapporteur van de Verenigde Naties belast met het opstellen van een studie over het probleem van discriminatie van inheemse

Voorzitter

bevolkingen, de heer J.R. Martinez Cobo, in 1983, en door de "World Council of Indigenous Peoples" ;

- gelet op de resolutie betreffende de problematiek van de inheemse volkeren, unaniem goedgekeurd door de Belgische Senaat op 3 november 1993 ;
- gelet op het feit dat inheemse volkeren een essentiële rol spelen in de duurzame ontwikkeling van hun territoria, zoals expliciet erkend in hoofdstuk 26 van de Agenda 21 van de Conferentie over Milieu en Ontwikkeling van de Verenigde Naties (Rio de Janeiro, 1992) ;
- gelet op de bescherming van de rechten en vrijheden van inheemse volkeren, opgenomen in de internationale wetgeving ;
- gezien de positieve rol die België vroeger al speelde bij de benadering van de problematiek van inheemse volkeren ;
- gezien de schending van de mensenrechten, de discriminatie en de niet-eerbiediging van de traditionele culturen van de inheemse volkeren ;
- gezien het feit dat door de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties het tijdperk 1994-2003 werd uitgeroepen tot VN-decennium voor inheemse volkeren ;
- vraagt de Vlaamse regering
 - 1° in het kader van haar buitenlands- en ontwikkelingsbeleid systematisch oog te hebben voor de problematiek van de inheemse volkeren ;
 - 2° specifieke aandacht te schenken aan de problematiek van de inheemse volkeren wanneer duidelijk wordt dat de naleving van hun rechten in bepaalde situaties wordt bedreigd ;
 - 3° relaties te ontwikkelen met regeringen en autonome besturen van inheemse volkeren die daarvoor interesse betonen ;
 - 4° in de beleidsbrief Ontwikkelingssamenwerking deze resolutie verder uit te werken in concrete maatregelen.

De bespreking is geopend.

- *De heer Marc Olivier, eerste ondervoorzitter, treedt opnieuw als voorzitter op.*

De heer Hostekint, verslaggever, verwijst naar het verslag.

De heer Platteau heeft het woord.

De heer Stefaan Platteau (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, dit item was het voorwerp van een levendige discussie in de commissie. Het gaat immers over een gemeenschap van 300 miljoen mensen.

Ik wil in eerste instantie de verslaggever en al degenen die hem hebben bijgestaan, feliciteren met het prachtig verslag. Het loont zeker de moeite om het te lezen. Het is een heel interessant document geworden. Het is ook een echt pareltje van internationaal recht. Het is jammer dat de verslaggever, de heer Hostekint, hier niet aanwezig kan zijn : hij is momenteel aanwezig in de Senaat. Hij was van plan om het verslag voor te lezen, maar kan natuurlijk niet op twee plaatsen tegelijk zijn.

De voorzitter : Mijnheer Platteau, de heer Hostekint heeft uitdrukkelijk naar zijn verslag verwezen. Hij heeft me bovendien gevraagd om iedereen die aan dat verslag heeft meegewerkt, te bedanken.

De heer Stefaan Platteau : Mijnheer de voorzitter, ik wil zelf ook benadrukken dat de heer Hostekint heel hard aan dat verslag heeft gewerkt.

De 300.000 inheemse mensen waarover we het in onze resolutie hebben, wonen verspreid over zeventig landen. De etnische groepen zijn wereldwijd samengesteld uit 5.000 verschillende entiteiten. Dat is niet niets. Het lijkt me dan ook belangrijk onze aandacht eens op die mensen te richten.

De aanleiding van onze resolutie was het bezoek van een delegatie Dineh-indianen aan het Vlaams Parlement. We hebben van dat bezoek gebruikge maakt om de problematiek van de inheemse volkeren open te trekken. Het gaat immers over veel meer dan de vernietiging van de tropische regenvouden. Ik herhaal dat er in de hele wereld inheemse volkeren leven : in Canada, de USA, Afrika, Azië, Zuid-Amerika, en Europa. Ook in de vroegere Sovjet-Unie leven verschillende inheemse volkeren waarvan de rechten niet worden erkend. Het probleem is dus duidelijk veel ruimer dan een louter primair anti-Amerikanisme.

Het begrip inheemse volkeren heeft voor problemen gezorgd. Tijdens de besprekingen hanteerde bijna elk commissielid zijn eigen definitie. Op voor-

Platteau

stel van mevrouw Maes, de heer Laverge en mezelf, heeft de voorzitter het wijze besluit genomen om voor een compromis te kiezen : we hebben teruggegrepen naar de definities van de verslaggever van de VN, de heer Martinez Cobo. We hebben namelijk de definitie van The World Council of Indigenous Peoples van 1983 gebruikt. Op die manier zijn we tot een definitie gekomen die voor alle commissieleden aanvaardbaar was. Ik hoop dat ze ook door u wordt aanvaard.

We hebben verschillende landen en gemeenschappen onder de loep genomen. Dat heeft tot de ontdekking geleid dat inheemse volkeren vaak met gelijkaardige problemen te kampen hebben. In onze resolutie willen we daar aandacht aan besteden.

Zo kom ik tot de gedachtegang die tot onze resolutie heeft geleid. In de eerste plaats moeten we systematisch oog hebben voor de noden van die mensen. We moeten vervolgens zelf het initiatief nemen om een meer voluntaristisch beleid te voeren. We moeten dus bewust betrekkingen aanknopen met regeringen en autonome besturen van inheemse volkeren, tenminste als daar interesse voor bestaat. De vraag of we dat zomaar in het wilde weg zouden doen of dat we onze aandacht zouden richten op wie interesse had om uit deze cyclus te komen, vormde trouwens ook nog een probleem. De tweede stelling heeft het echter gehaald, wat maar logisch is.

Ten slotte verklaren we dat onze resolutie verder moet worden uitgewerkt en in concrete maatregelen vertaald in een op te stellen beleidsbrief inzake ontwikkelingssamenwerking. Het is een algemene resolutie die heel wat initiatieven mogelijk moet maken.

Ik heb getracht de situatie in een notendop te schetsen. Ik herhaal het : de resolutie is belangrijk en moet aanleiding geven tot parlementair werk. Ik hoop dat ze zal worden goedgekeurd, zo mogelijk unaniem. (*Applaus*)

De voorzitter : De heer Van Dijk heeft het woord.

De heer Kris Van Dijk : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, ook ik wil de verslaggever danken voor zijn mooie werkstuk. Zoals de heer Platteau reeds zei, is het werkelijk interessante lektuur.

Het plan om deze resolutie in te dienen rijpte in november 1996, dus reeds een jaar en drie maanden geleden. De onmiddellijke aanleiding was een

ontvangst in het Vlaams Parlement van een groep Dineh-indianen uit Arizona, in de Verenigde Staten. Die mensen gingen met hun problemen 'de boer op', zoals men in de Kempen zegt : ze kwamen naar Europa en andere werelddelen om de problemen in hun grote land te berde te brengen. Ze zijn ook hier terechtgekomen. Er volgde zelfs nog een tweede bezoek. Dat bezoek was niet de enige drijfveer, maar vormde wel de aanleiding voor een aantal Vlaamse parlementsleden om over de partijgrenzen heen de hoofden bij elkaar te steken met betrekking tot de problemen van inheemse volkeren. Zoals de heer Platteau net verklaarde, gaat het hier niet om een klein groepje mensen. Honderden miljoenen mensen uit verscheidene landen hebben door allerlei historische omstandigheden hun basisrechten en hun leefomgeving danig in het gedrang zien komen.

We hebben de problematiek inderdaad ruimer bekeken. We beperkten ons niet tot Noord-Amerika, maar gingen ook kijken in Zuid-Amerika en andere gebieden waar inheemse volkeren te pas en te onpas worden gebruikt en misbruikt, waar hun strikte leefomgeving en eigen cultuur plaats moesten ruimen voor andere belangen. Men kan zich de vraag stellen of deze problematiek op dit Vlaams niveau ter sprake moet worden gebracht. Mijns inziens bestaan er een aantal aanwijzingen dat we dit moeten doen. Ten eerste verwijs ik naar de beleidsbrief 'Vlaanderen internationaal', opgesteld door de minister-president. Daarin staat dat ook voor Vlaanderen een ontwikkelingsbeleid is weggelegd. Aansluitend wordt opgeroepen om ontwikkelingskansen te geven aan de zwakste groepen en rekening te houden met bepaalde delicate ecologische evenwichten. De problematiek van de inheemse volkeren sluit daar volledig bij aan.

De Volksunie-fractie vraagt dat de problematiek van de inheemse volkeren een rode draad wordt doorheen ons internationaal beleid. We moeten daar voortdurend rekening mee houden. In ons buitenlands beleid en in ons ontwikkelingsbeleid moeten we systematisch oog hebben voor de problematiek van de inheemse volkeren. Er moet aandacht worden geschonken aan hun rechten. We moeten relaties ontwikkelen met regeringen en met autonome besturen van deze inheemse volkeren. Dit mag dus niet beperkt blijven tot staatsniveau. Bij de verdere uitwerking en invulling van de beleidsbrief Ontwikkelingssamenwerking, moet dan ook rekening worden gehouden met deze resolutie.

Ik bedank iedereen die aan deze resolutie heeft meegewerkt. Ik hoop dat we in de toekomst voort-

Van Dijck

durend aandacht zullen schenken aan deze problematiek. (*Applaus*)

De voorzitter : De heer Sleetckx heeft het woord.

De heer Jef Sleetckx (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, de SP zal deze resolutie met zeer veel enthousiasme steunen. De heer Van Dijck heeft reeds verwezen naar het bezoek van de Dineh-indianen aan ons parlement. Een aantal commissarissen hebben toen, samen met de minister-president, de gelegenheid gehad om met deze mensen te praten. De heer Van Dijck heeft dan, in overleg met een aantal andere partijen, het initiatief genomen voor dit voorstel van resolutie.

De problematiek van de inheemse volkeren is ook al uitvoerig aan bod gekomen bij de besprekingen op federaal niveau. Tevens wens ik te beklemtonen dat de periode 1994-2003 door de Verenigde Naties is uitgeroepen tot het decennium van de inheemse volkeren. Het is dus niet meer dan logisch dat ook het Vlaams Parlement terzake een initiatief neemt.

We weten allemaal dat de rechten van de inheemse volkeren veelal met voeten worden getreden door de staten op wier grondgebied deze volkeren leven. Ze krijgen duidelijk onvoldoende kansen om zich te ontplooien. Uit hoorzittingen in de verenigde commissies voor Buitenlandse Zaken van Kamer en Senaat – op 14 oktober 1997, met vertegenwoordigers van diverse inheemse volkeren – bleek zeer duidelijk dat de mensenrechten worden geschonden en dat er een manifest gebrek aan eerbied is voor inheemse culturen.

In dat verband wil ik nog even de gerechtelijke moord op de schrijver Ken Saro-Wiwa in herinnering brengen. Hij vertegenwoordigde de Ogoni, die leven in het gebied van de Nigerdelta, in Zuidoost-Nigeria. Ken Saro-Wiwa werd samen met enkele aanhangers opgehangen omdat hij actie had gevoerd tegen de milieuschade die in het gebied van de Ogoni werd aangericht. Hij had het ook aangedurfd te eisen dat de plaatselijke bevolking meer voordelen moest krijgen van de exploitatie van de Nigerdelta door de grote oliemaatschappijen. Onder die grote oliemaatschappijen bevindt zich ook de Engels-Nederlandse groep Shell.

Om die reden, en ook omdat dit het decennium van de inheemse volkeren is, moest het Vlaams Parlement een initiatief nemen. Het moest duidelijk maken dat we achter de inheemse volkeren staan. De rechten van deze mensen moeten wor-

den geëerbiedigd. Vaak wonen ze in landen met grote rijkdommen, zoals Brazilië. Ook zij hebben recht op die rijkdommen. Maar juist voor de exploitatie daarvan worden ze dikwijls van hun grondgebied verdreven. Dat grondgebied betekent voor hen nochtans meer dan alleen maar grond. Het Vlaams Parlement moest een initiatief nemen en duidelijk maken dat deze praktijken onaanvaardbaar zijn. (*Applaus bij de CVP, de SP, de VLD, AGALEV en de VU*)

De voorzitter : De heer Suykerbuyk heeft het woord.

De heer Herman Suykerbuyk : De CVP-fractie zal deze resolutie aanvaarden.

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? (*Neen*)

De bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie houden.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heer Johan Malcorps, mevrouw Anny De Maght-Aelbrecht en mevrouw Gerda Raskin betreffende de nood aan de ontwikkeling van alternatieve technologieën inzake de eindverwerking van huishoudelijk afval

– 882 (1997-1998) – Nrs. 1 tot 3

Bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het voorstel van resolutie van de heer Malcorps, mevrouw De Maght en mevrouw Raskin betreffende de nood aan de ontwikkeling van alternatieve technologieën inzake de eindverwerking van huishoudelijk afval dat luidt als volgt :

Het Vlaams Parlement,

- heeft kennis genomen van de diverse standpunten en studies toegelicht op de hoorzitting rond alternatieve technologieën op het vlak van de eindverwerking van huishoudelijk afval op woensdag 10 december 1997 ;
- stelt vast dat

Voorzitter

- 1° er een reëel potentieel is van alternatieve technologieën voor de eindverwerking van huishoudelijk afval maar dat tot dusver door de exploitanten van de Vlaamse huisvuilovens nog geen van deze alternatieve technologieën in de praktijk is aangewend ;
 - 2° de mogelijkheden terzake onvoldoende werden onderzocht voor het hele Vlaamse grondgebied ;
 - 3° elk van deze technologieën complementair is en blijft met maximale inspanningen inzake het voorkomen en selectief inzamelen van afval bij huishoudens ;
- neemt kennis van de intenties van de minister in het laatste deel van zijn afvalplan om te kiezen voor de beste beschikbare technieken en in de programmering ook ruimte te voorzien voor nieuwe of verbeterde technieken ;
 - vraagt aan de Vlaamse regering om uitdrukkelijker dan nu het geval is te kiezen voor een diversificatie van technieken voor de eindverwerking van afval ;
 - vraagt aan de Vlaamse regering om aan de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij de opdracht te geven om voor heel Vlaanderen de mogelijkheden te onderzoeken van alternatieven voor klassieke roosterovens, vooral de mogelijkheden die geboden worden door technieken als scheiden/vergisten enerzijds en pyrolyse anderzijds en inzonderheid met betrekking tot de emissies naar lucht, water en afval, de bedrijfszekerheid, de reststoffen en de kostprijs van de installaties ;
 - vraagt aan de Vlaamse regering te onderzoeken op welke wijze het Gewest in het kader van het beheer van de huisvuilverwijdering een grotere impact kan verwerven op de keuze van de aangewende verwijderingstechnologie ;
 - vraagt de Vlaamse regering om hierover voor het zomerreces te berichten aan het Vlaams Parlement.

De bespreking is geopend.

De heer Quintelier, verslaggever, heeft het woord.

De heer Leonard Quintelier, verslaggever (*Op de tribune*) : Naar aanleiding van een beslissing van de

minister van Leefmilieu om in november een aantal huisvuilverbrandingsinstallaties te sluiten, werd een bijzondere onderzoekscommissie aangesteld om deze installaties te onderzoeken. Op vraag van verschillende leden van de commissie voor Leefmilieu werden op 4 en 10 december hoorzittingen georganiseerd.

Op 4 december hebben we de leden van de onderzoekscommissie gehoord. Hun opdracht bestond uit een onderzoek van de technische aspecten van de verbrandingsovens en de gevolgen ervan voor de volksgezondheid. We vernamen op welke manier ze alle installaties in Vlaanderen zouden doorlichten.

Op 10 december hebben we een hele reeks specialisten gehoord in verband met alternatieve verwerkingstechnieken. Thermische verwerking, roosterovens, scheiden-vergisten, verbranden, pyrolyse, thermolyse, rookgaszuivering en dergelijke werden ons toegelicht. Na deze hoorzittingen hebben de heer Malcorps, mevrouw Raskin en mevrouw De Maght terecht deze resolutie ingediend. Op 15 januari werd de inhoud ervan besproken.

Het voorstel maakt duidelijk dat het nodig is om alternatieve verwerkingstechnieken te ontwikkelen voor huishoudelijk afval. We moeten kiezen voor de diversificatie van technieken voor eindverwerking van afval. Daarbij moeten we vooral voor de best beschikbare technieken opteren en ruimte creëren om deze technieken nog te verbeteren.

Na discussie en amendering kwam in de commissie een voorstel tot stand waarin aan de Vlaamse regering werd gevraagd om bij de eindverwerking de technieken, meer dan vandaag het geval is, te diversifiëren. OVAM krijgt de opdracht om voor heel Vlaanderen de mogelijkheden te onderzoeken tot alternatieven voor de klassieke roosterovens. De mogelijkheden tot scheiden-vergisten en pyrolyse moeten worden onderzocht. Bij het onderzoek moet men vooral rekening houden met de emissies in lucht, water en afval, maar ook met de bedrijfszekerheid, reststoffen en kostprijs van de installaties. Dit laatste was een vraag van de heer Malcorps. Tevens wordt gevraagd op zoek te gaan naar de wijze waarop het gewest meer impact zou kunnen hebben op de keuze van de technologie. We vragen dat de minister voor het zomerreces in de commissie en in het parlement de resultaten hiervan zou voorleggen.

Negen leden van de commissie stemden voor ; er waren drie onthoudingen. De aangepaste resolutie werd aangenomen. De CVP zal de bijgestuurde

Quintelier

resolutie volledig ondersteunen, aangezien de inhoud ervan strookt met onze gedachtegang. (*Applaus bij de CVP en de VLD*)

De voorzitter : Mevrouw De Maght heeft het woord.

Mevrouw Anny De Maght-Aelbrecht (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, de bijzonder verhelderende hoorzittingen, die de commissie voor Leefmilieu heeft gehouden over de diverse technieken voor afvalverbranding, toonden aan dat er een scala van mogelijkheden bestaat om te komen tot een oplossing voor het probleem van het huishoudelijk afval.

Met het oog op de volksgezondheid zou het fout zijn nu reeds onomkeerbare beslissingen te nemen, nog voor deze mogelijkheden volledig werden geanalyseerd en geëvalueerd. We mogen niet kiezen voor een techniek die ofwel verouderd is ofwel minder gunstige resultaten geeft op het vlak van de uitstoot van schadelijke stoffen of de hoeveelheid te verwerken afval. Het blijkt dat de technieken van scheiden-vergisten en pyrolyse of een combinatie van beide, significant betere resultaten geven dan klassieke ovenroosters, zelfs als die laatste zijn uitgerust met rookgaswassing.

De VLD heeft van bij het begin van het debat gesteld dat de volksgezondheid in deze discussie primeert op financiële overwegingen en dat de best beschikbare technologie moet worden gebruikt. Iedereen was het daarover eens. Het lijkt er echter op dat dit niet het geval is bij sommige recent gemaakte keuzes, die in een beslissingsfase verkeren. Daarom is op korte termijn bijkomend onderzoek noodzakelijk. Deze resolutie vraagt dan ook om nog voor het zomerreces een dergelijk onderzoek door OVAM te laten uitvoeren.

Afvalverwerking is een gemeentelijke aangelegenheid en afvalovens worden door intercommunales gebouwd en uitgebaat. Voor het Vlaams Gewest is het moeilijk om een volledige greep te krijgen op het beleid van deze organisaties en meer bepaald op de keuze van het procédé dat ze gebruiken voor de verbranding van afval. Nochtans is het noodzakelijk dat op het hele grondgebied wordt gekozen voor technologieën die een maximale garantie bieden voor de volksgezondheid en het milieu. Dit kan niet genoeg worden benadrukt.

Zonder daarom dadelijk beknopt te willen optreden, moeten we nadenken over hoe gemeen-

ten en intercommunales ertoe kunnen worden aangezet om een keuze te maken die de beste is voor iedereen en voor de toekomst. Uiteraard denkt de VLD hierbij niet dadelijk aan een overdracht van bevoegdheden, maar wel aan het hanteren van bepaalde instrumenten, zoals bijvoorbeeld convenants.

We blijven er ook voor waarschuwen dat het niet alleen gaat over de keuze van de toe te passen verbrandingstechniek in de toekomst. Ook nu reeds worden beslissingen genomen inzake de bouw van nieuwe ovens of renovatie van bestaande ovens. Een keuze voor de traditionele roosteroven kan een latere omvorming van de installatie naar een andere techniek hypothekeken. En dat is heel gevaarlijk. Daarom zijn snel en dringend onderzoek en snelle beslissingen nodig.

Collega's, de afvalproblematiek en de respectieve oplossingen zijn in volle beweging. Het recyclage- en voorkomingsbeleid als eerste stap begint stilaan van de grond te komen, doch het valt te voorzien dat er steeds een hoeveelheid restafval zal overblijven dat op een of andere manier definitief zal moeten worden verwerkt. Verbranding met energierecuperatie is één van de methoden die hiervoor het meest in aanmerking komen. Maar gezien de problemen die in het verleden zijn gerezen met een aantal verouderde afvalovens, waardoor de maatschappelijke aanvaardbaarheid van deze installaties bijzonder laag is, is het van belang dat bij de bouw van nieuwe installaties zoveel mogelijk duidelijkheid wordt geboden over de impact op de volksgezondheid. Het is duidelijk dat er een aantal technieken op de markt zijn die aan de strengste normering voldoen en er daarenboven ook in slagen een minimum aan verbrandingsgas te veroorzaken. Laten we dan ook resoluut voor deze technieken kiezen en ze eerst terdege onderzoeken in al hun facetten, vooraleer keuzes te maken voor ons en voor onze nakomelingen.

Mijnheer de voorzitter, collega's, deze resolutie die in zijn eindfase duidelijk over alle partijen heen tot stand kwam, drukt deze verzuchting van het Vlaams Parlement duidelijk uit en wil hiertoe een aanzet zijn. We zullen ze uiteraard met volle overtuiging goedkeuren en deze aangelegenheid met de meeste aandacht van nabij blijven volgen. (*Applaus bij de VLD, de SP en AGALEV*)

De voorzitter : De heer Malcorps heeft het woord.

De heer Johan Malcorps (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, deze resolutie stelt als principe voorop dat er een

Malcorps

democratische inbreng nodig is in de bepaling van technologiekeuzes. Als het gaat over de eindverwerking van afval bijvoorbeeld, is het belangrijk dat ook een democratische stem wordt gehoord.

Men kan natuurlijk zeggen dat een keuze van een bepaalde technologie een zaak voor ingenieurs en specialisten is, maar daar verschuilen we ons iets te gemakkelijk achter. Natuurlijk moeten we de deskundigen erkennen. Daarnaast moeten we als democratische gemeenschap en als parlement op een bepaald ogenblik een keuze maken. Die keuze luidt dan welke risico's voor de volksgezondheid en het leefmilieu we met zijn allen bereid zijn te nemen. Hoe dan ook, afval kan het best worden vermeden, maar eens afval er is, is het wegwerken van hetgeen in de grijze zakken zit, altijd een probleem.

Ik ben het volledig eens met minister Kelchtermans, als hij zegt dat het storten van afval moet worden afgebouwd. Dit is één van de grootste bedreigingen voor de volksgezondheid en het leefmilieu. Denk maar aan de talrijke zwarte punten in Vlaanderen of de blauwe plekken in de Rupelstreek. Ook het verbranden van afval en alternatieve technologieën die we nu naar voren schuiven, zullen altijd aanleiding geven tot bepaalde problemen.

De specialisten kunnen richting geven en kunnen de discussie verhelderen, maar ze mogen niet in onze plaats treden. Als democratische gemeenschap moeten we uiteindelijk zeggen welke keuzen we willen maken, welke risico's we willen nemen en welke consequenties we willen aanvaarden.

Wat hier voorligt, is de essentiële vraag naar technology assessment. Mevrouw Verwimp en de heer Stassen hebben hierover al initiatieven genomen. Ten aanzien van problemen aangaande milieutechnologie, zoals de eindverwerking van afval, kleinschalige waterzuivering in landelijke gebieden, in de toekomst ook aangaande slibverwerking en bodemreiniging, maar ook aangaande andere technologieën die niet direct met milieu te maken hebben, is het belangrijk dat het parlement wordt ondersteund met een eigen instituut dat dergelijke afwegingen mee helpt maken, maar waarbij uiteindelijk een democratische stemming plaatsvindt.

Ik zou vooraf twee belangrijke stellingen willen toelichten. De eerste stelling is dat er geen sluitend alternatief bestaat voor storten of voor verbranden. Geen van beide is ideaal. Een eindverwerking – klassieke verbranding, thermolyse, pyrolyse of

scheiden-vergisten – is in feite altijd een voorbehandeling, een behandeling die het storten voorafgaat.

Ten tweede zijn ook pyrolyse- en scheidings-vergistingsinstallaties altijd een soort van voorbehandeling, een behandeling die dan het verbranden voorafgaat. We mogen de mensen dus niet wijsmaken dat er mirakeloplossingen bestaan. Eenmaal het afval er is, kan het niet worden weggetoverd en blijft men met een probleem zitten. Er zal uiteindelijk steeds een beperkte fractie moeten worden verbrand.

De inzet van het debat van vandaag is evenwel niet het al dan niet verbranden van afval. Neen, de inzet is de hoeveelheid nog te storten of te verbranden afval zo beperkt mogelijk te houden. De resolutie start met de vaststelling dat we niet bezig zijn met de uitwerking van een alternatief voor selectieve inzameling van huishoudelijk afval, ziekenhuisafval, bedrijfsafval of gemeentevuil. De inspanningen die bezig zijn, zijn evenwel belangrijk en moeten worden voortgezet. Vandaar dat onze fractie zegt dat – in het verlengde van wat nu reeds gebeurt met betrekking tot de selectieve inzameling van huisvuil en de verwerking van GFT-afval, papier, karton, glas en plastic – een aantal keuzes moeten worden gemaakt met betrekking tot de eindverwerking.

Het is niet onze taak en het was niet de bedoeling van de hoorzitting om hier stante pede een voorkeur uit te spreken. We mogen evenwel ook niet blind zijn voor het feit dat deze discussie in Vlaanderen redelijk laat plaatsvindt. In onze buurlanden werd deze discussie lang geleden al gevoerd en werden reeds verschillende vergelijkende studies verricht. En het is daar niet alleen bij studies gebleven. Ik kan u de lijst bezorgen van de concrete toepassing die er in het buitenland bestaan van zowel scheidings-vergistingsinstallaties als van pyrolyse- en thermolyse-installaties. Op basis van die praktijkervaring is het mogelijk reeds bepaalde conclusies te trekken.

Uit hetgeen ons nu bekend is, denk ik dat we ervan mogen uitgaan te stellen dat de scheidings-vergistingsinstallatietechnologie eigenlijk onze voorkeur zou moeten genieten. We moeten dan ook bekijken in welke mate scheidings-vergistingsinstallaties ertoe kunnen leiden dat de hoeveelheid te verbranden afval in de klassieke roosterovens kan worden beperkt.

Ik overloop nu even in het kort waarom onze voorkeur uitgaat naar scheidings-vergistingsinstallaties.

Malcorps

Ten eerste geniet deze de voorkeur omdat de scheidings- en recuperatie-inspanningen die nu reeds op familiaal- of gezinsniveau gebeuren – of met andere woorden wat we zelf in de keuken uit elkaar halen omdat wie slim is, sorteert – zouden worden voortgezet op mechanische en industriële wijze. Er moet een grote complementariteit bestaan tussen wat op familiaal niveau en wat op industriële wijze gebeurt. De mechanische, industriële scheiding maakt onder andere door middel van trommelzeven, shredders, windzifters en magneten een serieuze recuperatie mogelijk van metalen, inerte stoffen, de RDF of de kunststoffen, textiel, hout, rubber, leder, enzovoort. Bij deze techniek houdt men een vergistbare organische fractie over van 65 percent. Dit wil zeggen dat er een reductie is van 35 percent. In tweede instantie kan deze fractie verder worden gecomposteerd of vergist, waardoor biogas, water, inerte stoffen en het digestaat of slibkoek overblijven.

De scheidings-vergistingsinstallaties hebben veel meer manifeste voordelen dan verbrandingsinstallaties. Ik ben niets aan het verzinnen, want ik baseer me op verschillende studies, bijvoorbeeld op studies die werden uitgevoerd in verscheidene Duitse deelstaten, zoals Hessen en Noordrijn-Westfalen, en in Nederland. De grote voordelen zijn te vinden ten eerste op het vlak van de energierecuperatie, ten tweede kunnen tot 25 percent meer materialen worden gerecupereerd, ten derde blijven er tot 80 percent minder verbrandingsgasen over, en ten vierde moet er tot 70 percent minder worden verbrand, waardoor er minder schadelijke rookgassen, zoals CO₂, worden uitgestoten.

Ik ben iets sceptischer over de thermolyse. In de studie worden ook allerlei voordelen opgesomd over de thermolyse- en pyrolyse-installaties. Bij het bekijken van het procédé moet toch worden vastgesteld dat men na de eerste chemische ontbinding onder de invloed van warmte uit verwarmingsbuizen, toch in een vrij klassiek verbrandingsproces terechtkomt. Daarbij wordt wel gebruik gemaakt van een hoge temperatuur, gemiddeld 1.300 graden Celsius, maar men blijft toch met een hele hoop problemen zitten net zoals bij een vrij klassieke verbrandingsoven. Deze problemen blijven bestaan, ook al zou de uitstoot van schadelijke stoffen erg beperkt zijn en zou de restfractie of wat overblijft na de pyrolyse en dus na de chemische ontbinding en verbranding, erg beperkt zijn, waardoor slechts 2 à 3 percent zou moeten worden gestort. Het grote probleem met deze techniek is echter de kostprijs.

Collega's, ik zou nog even willen stilstaan bij de kostprijs. Er wordt wel gezegd dat er een afweging zal worden gemaakt van de ecologische aspecten en de gezondheidsaspecten. Ik heb er nadrukkelijk op aangedrongen ook de kostprijs te onderzoeken in de vergelijkende studie die OVAM moet maken. Dit leidde tot verbaasde reacties, want men verwacht dit niet van een lid van Agalev. Uit de enige Vlaamse studie van de GOM, die in opdracht van Antverpa van de provincie Antwerpen werd gemaakt, waarin men de verschillende mogelijkheden heeft vergeleken, blijkt dat de scheidings-vergistingsinstallatie een haalbaar alternatief is. Men had dit niet verwacht.

In de studie wordt het onderscheid gemaakt tussen het alternatief scenario en het alternatief-plusscenario. Bij het alternatief-plusscenario zal men zoveel mogelijk proberen de overblijvende stoffen na de scheiding-vergisting nuttig toe te passen. Uit de studie blijkt dat indien men voor dit tweede scenario kiest, de optie voor de scheidings-vergistingsinstallatie zeer waarschijnlijk goedkoper zou zijn dan het verbranden.

Indien we de bestaande studies uit het buitenland bekijken, waaronder de toonaangevende Betcher-studie, blijkt dat deze keuze stukken goedkoper zou zijn dan die voor afvalverbrandingsovens. Als men bovendien kiest voor de combinatie van een scheidings-vergistingsinstallatie en een vergasinstallatie voor wat overblijft, dan komt men nog veel goedkoper uit. Ik geef u snel de getallen. In Nederland heeft men berekend dat de verbrandingsoptie 230 gulden per ton zou kosten, de scheidings-vergistingsoptie zou 180 gulden per ton kosten bij een maximale recuperatie, en de combinatie van scheiden-vergisten en vergassen zou slechts 140 gulden per ton kosten, indien men voor de maximale recuperatie opteert.

We komen dus tot het volgende verschil. De klassieke verbrandingsoven of de roosteroven kost 230 gulden per ton terwijl het alternatief 140 gulden per ton kost. Dat betekent dat de alternatieve technologieën stukken goedkoper zijn. In Duitsland hebben Die Grünen samen met de socialistische SPD uitgerekend dat de optie scheiden-vergisten de helft goedkoper is dan verbranden. Ze hebben zich daarbij gebaseerd op de praktijk en niet op studies. Aan diegenen die misschien niet overtuigd raken door argumenten rond milieu of volksgezondheid, wil ik meegeven dat de keuze in het voorliggend plan van minister Kelchtermans voor de eindverwerking van afval, de duurste dreigt te worden. Daarmee leggen we met zijn allen een zware hypotheek op het hele afvalbeleid. We gaan

Malcorps

rustig de fouten die in het buitenland zijn gemaakt, nog eens overdoen.

In de commissie bestond er een consensus om OVAM een studie voor heel Vlaanderen naar het Antwerps model te laten maken. We hebben met zijn allen vastgesteld dat het onvergeeflijk is dat dit niet vroeger is gebeurd. In feite heeft de Vlaamse regering nu al een afvalplan goedgekeurd, terwijl ze nooit een onderzoek heeft willen uitvoeren naar alternatieven, en dit ondanks de grote verschillen in kostprijs. Nu komt dit onderzoek er toch, maar eigenlijk rijkelijk te laat. We zullen ons dus vastpinnen op de slechtst mogelijke keuze in ecologisch en economisch opzicht. Het is dan ook spijtig dat de meerderheid niet is willen ingaan op onze vraag om een aantal beslissingen over verbrandingsovens uit te stellen tot de studie van OVAM af is. Al bij al vind ik wel dat we een belangrijke stap vooruit zetten door eindelijk de zaken op een objectieve basis met elkaar te vergelijken. Als die studie op een degelijke manier geschiedt, zullen de resultaten wellicht verbijsterend zijn en tot een bijsturing van het beleid leiden. (*Applaus bij AGALEV*)

De voorzitter : Mevrouw Raskin heeft het woord.

Mevrouw Gerda Raskin (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik zal proberen niet in herhaling te vallen. Er is al gezegd dat deze resolutie het gevolg is van een hoorzitting in de commissie Leefmilieu. We werden daar geïnformeerd over een aantal mogelijkheden in de ontwikkeling van alternatieve technologieën. De heer Malcorps heeft daarvan al een deel opgesomd en ik zal ze niet herhalen. Het gaat hoe dan ook over de eindverwerking van huishoudelijk afval of de restfractie daarvan. Omdat de technologie in deze sector steeds evolueert, is deze resolutie ook erg belangrijk. We mogen niet doen alsof onze neus bloedt en de technologieën die nu worden toegepast, als de enige zalmakende voorstellen. Ik betreur dat op het niveau van de provincie Antwerpen wel een studie aan de gang was, terwijl onze eigen OVAM het liet afweten. Het is nochtans OVAM die het afvalstoffenbeleid mee coördineert.

Er is een verwijderingsplan voor de volgende jaren vastgelegd zonder rekening te houden met de alternatieve mogelijkheden. Dat OVAM werk maakt van dit onderzoek, komt zeker niet te vroeg. Waarom heeft OVAM gewacht op het initiatief van dit parlement om de Vlaamse regering haar die opdracht te laten geven ? Eigenlijk zou OVAM deze opdracht uitdrukkelijk tot haar werkterrein

moeten rekenen. Het nodige onderzoek had al lang geleden moeten gebeuren.

Ik wil tot slot mijn spijt uitdrukken over het schrappen van de zinsnede : 'Dat intussen geen beslissingen zouden genomen worden die een diversificatie van verwerkingswijzen of de inzet van alternatieve technologieën definitief zou hypothekeren'. Dit idee werd zeer voorzichtig geformuleerd. We wilden niet dat in de tussentijd – vanaf nu tot het zomerreces – geen enkele beslissing kon worden getroffen. Zo ver wilden we het niet drijven. We wilden alleen de beslissingen, die alternatieve technologieën zouden hypothekeren, tegenhouden. Jammer genoeg is de meerderheid van de commissie voor Leefmilieu ons daarin niet gevolgd. Iedereen weet nochtans hoe het er in de praktijk in dit land aan toe gaat. In de periode die voorafgaat aan een beslissing probeert iedereen nog snel op de oude manier zaken te regelen.

We willen het resultaat van het commissiewerk blijven ondersteunen. We hopen dat OVAM niet van nul zal beginnen en haar oor bij de buurlanden te luisteren zal leggen. Die beschikken over voldoende informatie om ons op korte termijn, en zeker vóór het zomerreces, op de hoogte te brengen van de stand van zaken. (*Applaus bij de VU en AGALEV*)

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? (*Neen*)

De bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie houden.

MOTIE van de heren Jean-Marie Bogaert, Kris Van Dijck en Chris Vandenbroeke tot uitoefening van het recht van onderzoek over de toekenning en het beheer van de scheepskredieten door het Vlaams Gewest
– 907 (1997-1998) – Nr. 1

Verdaging bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de motie van de heren Bogaert, Van Dijck en Vandenbroeke tot uitoefening van het recht van onderzoek over de toekenning en het beheer van de scheepskredieten door het Vlaams Gewest.

Voorzitter

De bespreking is geopend.

De heer Bogaert heeft het woord.

De heer Jean-Marie Bogaert : Mijnheer de voorzitter, collega's, morgen vergadert de commissie voor Economie om haar verdere werkzaamheden te regelen. Naar aanleiding van een resolutie met hetzelfde onderwerp als de motie zal de commissie voor Economie o.m. hoorzittingen organiseren. Het lijkt me dan ook verstandig de bespreking van de motie uit te stellen.

De voorzitter : Is het parlement het daarmee eens ? *(Instemming)*

De bespreking van de motie van de heren Bogaert, Van Dijk en Vandenbroeke tot uitoefening van het recht van onderzoek over de toekenning en het beheer van de scheepskredieten door het Vlaams Gewest is uitgesteld.

DERDE AANPASSING VAN DE WERKINGS-BEGROTING VAN HET VLAAMS PARLEMENT VOOR HET BEGROTINGSJAAR 1997

WERKINGSBEGROTING VAN HET VLAAMS PARLEMENT VOOR HET BEGROTINGSJAAR 1998

Beraadslaging en stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde zijn de derde aanpassing van de werkingsbegroting van het Vlaams Parlement voor het begrotingsjaar 1997 en de werkingsbegroting van het Vlaams Parlement voor het begrotingsjaar 1998.

De bespreking is geopend.

De heer Cardoen, secretaris, heeft het woord.

De heer Georges Cardoen, secretaris *(Op de tribune)* : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, het gaat over een derde en laatste begrotingswijziging van de interne werkingsbegroting voor het dienstjaar 1997 evenals om de interne werkingsbegroting van het Vlaams Parlement voor het dienstjaar 1998.

Over de begrotingswijziging voor 1997 kan ik zeer kort zijn. Het gaat hier enkel om een interne verschuiving van kredieten. De post voor drukwerken was onderschat. Dit bedrag wordt gecompenseerd door overschotten op de post van de uitgaven voor de leden.

De omvang van de dotatie voor het Vlaams Parlement voor het jaar 1998 zoals ingeschreven in de door u goedgekeurde begroting van de Vlaamse Gemeenschap, werd vastgelegd in een speciaal hieraan gewijde Bureauvergadering. De gewone dotatie voor het Vlaams Parlement bedraagt 1 miljard 698 miljoen frank. Voor infrastructuurwerken, in casu de verbouwing van het toekomstige huis van de Vlaamse Parlementsleden, werd 225 miljoen frank uitgetrokken.

Ik som even de grote verschilposten ten opzichte van de werkingsbegroting 1997 op. Er is de huur van een voorlopige huisvesting voor de Vlaamse Parlementsleden aan de Regentlaan 43-44, waarin u onlangs uw intrek hebt genomen. De diensten verhuisden naar de Regentlaan 45-46. De informatheek zal waarschijnlijk rond het paasreces eveneens in het voorlopige huis van de Vlaamse Parlementsleden worden gevestigd. We zijn van oordeel dat op deze manier de diensten efficiënter zullen werken en dat men er gemakkelijker een beroep op zal kunnen doen. Voor deze huisvesting werd in 45 miljoen frank voorzien.

Voor de installatie van een Kinderrechtencommissariaat en de Ombudsdienst wordt ruim 60 miljoen frank uitgetrokken. De werkingskosten stijgen bovendien met ongeveer 30 miljoen frank, voornamelijk door de aankoop van informaticamateriaal en kantoorbenodigdheden. We voorzien tevens dat 30 miljoen frank van de begroting uit 1997 zal moeten worden overgedragen naar die van 1998 voor de financiering van in 1997 voorziene uitgaven die tot nu hun beslag nog niet hebben gekregen.

Verder zijn er nog een aantal kleinere uitgavenposten. Men heeft in ongeveer 1 miljoen frank voorzien voor projecten inzake de verfijning van de democratie.

Het voorliggende document is evenwichtig. Ik stel dan ook voor de begrotingswijziging en de werkingsbegroting voor 1998 goed te keuren. *(Applaus)*

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? *(Neen)*

De bespreking is gesloten.

Voorzitter

Mag ik aannemen dat de derde aanpassing van de werkingsbegroting van het Vlaams Parlement voor het begrotingsjaar 1997 eenparig is aangenomen ? (*Instemming*)

Dan is aldus besloten.

Mag ik aannemen dat de werkingsbegroting van het Vlaams Parlement voor het begrotingsjaar 1998 eenparig is aangenomen ? (*Instemming*)

Dan is aldus besloten.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heer Herman Suykerbuyk betreffende de situatie van de Vlamingen in Brussel in het algemeen – 910 (1997-1998) – Nrs. 1 tot 4

Voorstel tot aanvulling van de agenda

De voorzitter : Dames en heren, vanmorgen heeft de heer Suykerbuyk bij motie van orde een voorstel gedaan tot aanvulling van de agenda met het voorstel van resolutie van de heer Suykerbuyk betreffende de situatie van de Vlamingen in Brussel in het algemeen.

Vraagt nog iemand het woord ? (*Neen*)

Is het parlement het eens met dat voorstel tot aanvulling van de agenda ? (*Instemming*)

Dan stel ik voor dat het voorstel van resolutie van de heer Suykerbuyk betreffende de situatie van de Vlamingen in Brussel in het algemeen onmiddellijk wordt behandeld.

Is het parlement het daarmee eens ? (*Instemming*)

Het incident is gesloten.

Bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het voorstel van resolutie van de heer Suykerbuyk betreffende de situatie van de Vlamingen in Brussel in het algemeen dat luidt als volgt :

Het Vlaams Parlement,

- verwijst naar het debat over de situatie van de Vlamingen in Brussel in de plenaire vergadering van 2 december 1997 ;
- verwijst naar de werkzaamheden van de Commissie voor Staatshervorming en Algemene Zaken waar een grondige bespreking van de Brusselse problematiek in het vooruitzicht wordt gesteld ;
- benadrukt de fundamentele tweeledigheid van het federaal staatsbestel met een specifiek statuut voor Brussel dat door Vlamingen en Frans-taligen op voet van gelijkheid moet worden bestuurd ;
- benadrukt evenzeer dat de Brusselse verhoudingen op elk gebied alleen gecorrigeerd zijn aan de verhoudingen van Vlamingen en Frans-taligen op federaal vlak ;
- formuleert het volgende :

1° gelet op de situatie van de Vlamingen in Brussel eist

- a) een sluitend systeem, waarbij de grondwettelijk voorziene tweetaligheid van het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest effectief zal worden gewaarborgd ;
- b) een volwaardige betrokkenheid van de twee grote gemeenschappen bij de invulling van de hoofdstedelijke en internationale functie van het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest ;
- c) een afdwingbare voogdijregeling met mogelijkheid tot sancties t.a.v. het lokale niveau (gemeenten, OCMW's, intercommunales, gemeentelijke vzw's, ...) ;
- d) een gegarandeerde en gewaarborgde aanwezigheid van de Vlamingen op alle beleidsniveaus in Brussel ;

2° gelet op de zogenaamde taalakkoorden van de regering van het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest ;

- a) gelet op de betwistbare situatie geschapen door deze zogenaamde taalakkoorden, verzoekt de Vlaamse regering de uitvoering van deze akkoorden op te volgen en daarvan het Vlaams Parlement in te lichten, vanuit de verplichting dat akkoorden moeten worden nageleefd ;

Voorzitter

- b) stelt vast dat deze akkoorden nog op een belangrijk punt moeten worden ingevuld, namelijk het instellen van taalkaders bij de gewestelijke administratie en de para-regionale instellingen, waarbij rekening moet gehouden worden met de wet, de vigerende rechtspraak en de rechtsleer ;
 - c) eist dat bij de vastlegging van de verhouding in deze taalkaders rekening zal worden gehouden met een groter geheel van afspraken, waarbij o.m. de taalverhoudingen op het federaal niveau geregeld worden ;
- verzoekt de Vlaamse regering voor de institutionele crisis te Brussel alsmede de niet-toepassing van de taalwetgeving in Brussel, alle aandacht te hebben en daartoe het Overlegcomité in te schakelen.

De bespreking is geopend.

De heer Van Vaerenbergh, verslaggever, heeft het woord.

De heer Etienne Van Vaerenbergh, verslaggever (*Op de tribune*): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, de plenaire vergadering heeft tijdens de zitting van 16 september 1997 beslist de voorstellen van resolutie van de heren Van Vaerenbergh en Denys betreffende de institutionele situatie in de Brusselse instellingen, Stuk 835, van de heren Lootens-Stael, Van Hauthem en Van Nieuwenhuysen betreffende de situatie van de Brusselse Vlamingen in Brussel, Stuk 847, van de heer Gabriels betreffende de politieke problemen in de Brusselse instellingen, Stuk 552 en van de heer Van Grembergen betreffende de situatie van de Vlamingen in Brussel, Stuk 854, te verwijzen naar het Advies- en Overlegcomité voor Brussel en Vlaams-Brabant.

Het Advies- en Overlegcomité voor Vlaams-Brabant heeft drie vergaderingen gewijd aan de bespreking van deze voorstellen van resolutie die conform artikel 24, punt 2 van het Reglement samen werden besproken. Het Overlegcomité was het eens de voorstellen bij hoogdringendheid te bespreken en goed te keuren zodat de bespreking en de stemming nog tijdens de plenaire vergadering van deze week zouden kunnen plaatsvinden.

Op een eerste commissievergadering, die plaatsvond op donderdag 22 januari 1998, kregen de

indieners van de verschillende voorstellen van resolutie ruim de gelegenheid hun voorstellen toe te lichten. Men voerde een eerste gedachtewisseling over de situatie van de Vlamingen in Brussel. De voorzitter engageerde zich een poging te ondernemen een sneuveltekst te ontwerpen die de gezamenlijke desiderata van de indieners zou bevatten. Ze zou ook dienst doen als basistekst voor een gezamenlijke resolutie die zou worden besproken en ter stemming voorgelegd in het Advies- en Overlegcomité.

Een eerste punt dat ik zou willen behandelen, is de toelichting bij de ingediende voorstellen van resolutie. Voor de heer Van Vaerenbergh zijn de problemen in Brussel de volgende. Ten eerste : er is aan Vlaamse kant in de Brusselse instellingen geen Vlaamse meerderheid meer. Dat vormt een ernstig democratisch probleem. Ten tweede : het politieke akkoord dat door de Vlaamse meerderheidspartijen werd afgesloten in Brussel, is zeer moeilijk omkeerbaar. Ten derde : het afgesloten taalhoffelijkheidsakkoord in de Brusselse regering slaat alleen op de brandweer. Ten vierde : het taalhoffelijkheidsakkoord is niet van toepassing op de gewestelijke instellingen. Er moet daarover nog worden onderhandeld. Bij deze onderhandelingen moet het principe een derde Nederlandstaligen, en twee derden Franstaligen worden gehandhaafd. Ten vijfde : het principe van de gewaarborgde vertegenwoordiging van de Vlamingen in Brussel, zowel in de gemeenteraden als in de OCMW's, moet aan de orde komen. Ten zesde : slechts in de toekomst kan nagegaan worden of het afgesloten taalhoffelijkheidsakkoord correct zal worden uitgevoerd.

De heer Denys benadrukt dat het politieke akkoord van 20 november 1997, dat in de Brusselse regering werd afgesloten, schadelijk is voor de Vlaamse Gemeenschap in Brussel. De essentie van de resolutie van de heren Van Vaerenbergh en Denys bestaat erin dat de Vlaamse regering wordt verzocht om deze aangelegenheid voor te leggen aan het Overlegcomité.

De eigen VLD-resolutie verwoordt de visie van de VLD over de Brusselse politieke structuren. Dit voorstel van resolutie beoogt in globale zin de positie van de Vlamingen in Brussel te verbeteren. Het werd geconcipeerd vanuit de bekommernis dat de Vlaamse Gemeenschap Brussel niet mag loslaten. Voor de VLD moeten de Vlamingen zich ook politiek bemoeien in de Brusselse politieke instellingen.

Van Vaerenbergh

De uitgangspunten die ten grondslag liggen aan dit voorstel zijn de volgende. Ten eerste : men is bezorgd voor de gemeenschapsbevoegdheden in Brussel. Ten tweede : het tweetalige karakter van Brussel moet worden gevrijwaard. Ten derde : de gewaarborgde aanwezigheid van de Vlamingen in de Brusselse instellingen is een basisvereiste om het samenlevingsmodel in Brussel en in het land in stand te houden. De pariteit in Brussel moet gekoppeld blijven aan de pariteit op het federale niveau. Er mag geen koppeling tot stand komen met de situatie van de Franstaligen in de faciliteitengemeenten. Ten vierde : er moet een sluitende wettelijke regeling komen voor de taalkaders in Brussel.

Voor de VLD-fractie moeten deze uitgangspunten samenvloeien tot drie principes die de toekomstige structuur van Brussel zullen bepalen. Ten eerste : de Vlamingen moeten een minimumvertegenwoordiging krijgen in het Brusselse parlement, met het oog op een meer geloofwaardige en efficiënte vertegenwoordiging. Ten tweede : er moet een aanpassing van de taalwetgeving gebeuren. Dat moet resulteren in een voor de Vlamingen aanvaardbare regeling voor alle Brusselse taalkaders. Ten derde : het huidige voogdijstelsel moet worden gewijzigd. De VLD-fractie is voorstander van een systeem waarin ook de Vlamingen hun zeg krijgen. Dat is de enige manier om de taalwetgeving daadwerkelijk te laten naleven.

De analyse van de heer Lootens-Stael, die de resolutie van het Vlaams Blok toelichtte, kan als volgt worden samengevat. Ten eerste : er is de vaststelling dat de taalwetgeving op alle vlakken met de voeten wordt getreden. Er komen nauwelijks vernietigingen van benoemingen in de gemeentelijke administraties, die door de vice-gouverneur zijn geschorst. En de enkelingen wier benoeming dan toch werd vernietigd, worden in een andere Brusselse gemeente toch opnieuw benoemd. Ten tweede : de Vaste Commissie voor Taaltoezicht functioneert niet naar behoren. Ze levert weliswaar adviezen af, maar gebruikt niet haar subrogatierecht dat haar sinds 1 januari 1995 is toebedeeld. De Vaste Commissie voor Taaltoezicht kan in de plaats treden van een falende gemeente, maar ze doet dit niet.

Ten derde : het taalhoffelijkheidsakkoord van de Brusselse regering, dat dateert van november 1996, was reeds een afzwakking van het regeerakkoord van 1995. Dat regeerakkoord stipuleerde dat de taalwetgeving integraal moet worden nageleefd.

Een jaar later, in november 1997, werd vastgesteld dat er niets was veranderd – ondanks dit taalhoffelijkheidsakkoord.

Het tweede taalhoffelijkheidsakkoord, van november 1997, gaat volgens de heer Lootens-Stael dezelfde weg op.

Het Vlaams Blok roept in zijn resolutie de Vlaamse partijen op niet in een Brusselse regering te stappen zolang de taalwetgeving niet integraal en correct wordt uitgevoerd. Een voorafgaande voorwaarde tot toetreding is voor het Vlaams Blok ook de minimumvertegenwoordiging van de Brusselse Vlamingen in de Hoofdstedelijke Raad. Wat de voogdij betreft – goedkeurings- of afkeuringsvoogdij – pleit het Vlaams Blok voor een Vlaamse voogdij, want de Vlaamse partijen vormen de minderheid, wat impliceert dat deze groep de controlerende instantie moet worden.

De heer Lootens-Stael concludeert dat alle Vlaamse partijen uit de Brusselse regering moeten stappen om zo een signaal te geven aan de Franstaligen en om zo de institutionele crisis te vergroten. Deze situatie kan een hefboom zijn voor de Vlamingen op het federale niveau waar de Brusselse crisis moet worden opgelost.

Ik geef een samenvatting van de analyse van de heer Vandenbossche over de toestand in Brussel. Ten eerste hebben we te maken met een crisis die steeds meer een verzwegen crisis wordt. De aanleiding van deze crisis was het taalhoffelijkheidsakkoord. De oorzaak van deze crisis ligt elders. De heer Vandenbossche verklaart dat de Volksunie de Brusselse regering niet zozeer omwille van het taalhoffelijkheidsakkoord heeft verlaten, maar dat het een strategische keuze was.

Ten tweede blijft de heer Vandenbossche het taalhoffelijkheidsakkoord sterk verdedigen vanuit de vigerende rechtspraak, de rechtsleer en de wet. Ten aanzien van diegenen die een norm van 33 percent Nederlandstaligen vooropstellen, stelt de heer Walter Vandenbossche dat deze norm moet worden afgedwongen op het federale niveau en niet op het Brusselse niveau.

Ten derde is de crisis reëel en op vele vlakken aantoonbaar. Er moet conform de wet een Vlaams staatssecretaris worden benoemd binnen een bepaalde termijn. Dit gebeurt niet. Er is geen begroting goedgekeurd. Zelfs de twaalfden werden niet goedgekeurd. Het is nooit gezien in de politieke geschiedenis van België dat een partij, die de regering verlaat om democratische redenen, de

Van Vaerenbergh

twaafteden niet heeft goedgekeurd. Dit is de verantwoordelijkheid van de Volksunie, niet van de VLD.

Er is een verglijding van een regeringscrisis naar een institutionele crisis. De crisis krijgt zeker in de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie een institutioneel karakter. In de Vlaamse Gemeenschapscommissie is er een gedoogde politiek. Het interpellatierecht van de Vlamingen waarnaar de heer Lootens-Stael verwijst, wordt ingekort. De Franstalige strategie wil de Brusselse instellingen en de rol van de Vlamingen verbinden met het lot van de faciliteitengemeenten en de positie van de Franstaligen in de Rand. De Franstaligen willen telkens het mechanisme Brussel-federaal niveau doorbreken. De heer Vandenbossche pleit voor spoedige institutionele hervormingen.

De huidige situatie in Brussel is niet langer houdbaar. De Vlaamse ministers Chabert en Grijp moeten alles in het werk stellen om de belangen van de Vlamingen, onder meer in de ziekenhuissector, te vrijwaren. De eis voor een gewaarborgde vertegenwoordiging van de Vlamingen in Brussel lijkt hem onvoldoende als oplossing voor de Gewestraad in Brussel. Hij is van oordeel dat het inbouwen van een dubbele meerderheid in de Brusselse communautaire instellingen veel belangrijker is omdat Brussel niet langer zonder de Vlamingen kan worden geregeerd. Ook op gemeentelijk vlak moeten institutioneel voldoende waarborgen voor de Vlamingen worden ingebouwd wanneer men de leefbaarheid van deze instellingen wil garanderen. Aangezien de Brusselse crisis het meest voelbaar is in de bicommunautaire sector, pleit de heer Vandenbossche meer dan nooit voor een sterke monocommunitariserings van deze sector.

Hij besluit eveneens dat de Brusselse Vlamingen binnen de beschikbare middelen en het kader van de wetgeving van de staatshervorming van 1988-1989, de belangen van de Vlaamse Gemeenschap moeten vrijwaren. Tegelijkertijd moet evenwel een debat worden gevoerd over de toekomst van Brussel.

De heer Vandenbussche pleit ervoor dat alle democratische krachten, zowel Vlaamse als Franstalige, hun inspanningen zouden vermenigvuldigen om uit die crisis te komen. Hij stelt eveneens vast dat een aantal waarborgen, die in de bijzondere wet zijn ingeschreven, niet werken waardoor ze op de helling komen te staan. Er is geen meerderheid meer in Brussel, en evenmin een alternatieve meerderheid.

Wat de niet-goedkeuring van de voorlopige twaalfden betreft, benadrukt de heer Vandenbussche dat ook de VLD hieraan schuldig is. Hij beschouwt dit als een politieke optie die te maken heeft met een strategie die erop gericht is te verhinderen dat instellingen functioneren, zelfs op een minimumbasis.

Wat de oplossing voor deze Brusselse crisis betreft, stelt de heer Vandenbussche vast dat de indieners van de voorstellen van resolutie weliswaar streven naar een wijziging van het politieke akkoord in de Brusselse regering, maar dat de voorstellen van resolutie daarover niet concreet zijn. Hij is het erover eens dat een Vlaamse strategie moeten worden overwogen om een aantal zwakke punten van de vorige staatshervorming opnieuw te bekijken en om zo de crisis op te lossen.

Hetzelfde parlementslid stelt vast dat de Franstaligen handelen alsof er geen Brusselse crisis bestaat, maar enkel een Vlaams probleem. In die optiek is een Vlaamse strategie aangewezen. Er moet een duidelijk teken aan de Franstaligen worden gegeven. De eis van een gewaarborgde Vlaamse vertegenwoordiging en een betere toepassing van de taalwetgeving, gekoppeld aan de wijziging van het voogdijsysteem, is voor deze volksvertegenwoordiger bespreekbaar.

Ten slotte geeft hij de indruk de bijkomende eisen van het Vlaams Parlement voor de invoering van het stemrecht voor EU-onderdanen te koppelen aan de eisen naar aanleiding van de Brusselse crisis. Namens de VLD-fractie pleitte vooral de heer Denys ervoor om van de huidige Brusselse crisis gebruik te maken om de rechtmatige Vlaamse eisen institutioneel te verwezenlijken. Voor de VLD is de eis van de gewaarborgde vertegenwoordiging dan ook een *conditio sine qua non*. De heer Vandenbossche herhaalde dat het inbouwen van een dubbele meerderheid in de Brusselse communautaire instellingen belangrijker is. Na bespreking ontstond er een consensus. De resolutie van de voorzitter van het Adviescomité, die als basis zou dienen voor verdere besprekingen en voor de behandeling van de problemen van de Vlamingen in Brussel, zou de volgende elementen bevatten.

Ten eerste is er het principe van de minimale Vlaamse vertegenwoordiging. Dat principe moet op de agenda van het Overlegcomité worden geplaatst. De heer Vandenbossche antwoordde dat de minimale vertegenwoordiging een wijziging inhoudt van de wetten van 1988 en 1989. Hij vroeg dan ook of het Vlaams Parlement de agenda van het federale parlement kon bepalen. Voor de heer

Van Vaerenbergh

Denys moet het punt van de minimale vertegenwoordiging in elk geval worden losgekoppeld van het algemene debat over de staatshervorming. De heer Vandenbussche wil dat de gewaarborgde vertegenwoordiging ook op lokaal vlak wordt gerealiseerd, en niet alleen in de gewestraden.

Men was het er ook over eens dat de Vlaamse regering haar belangen via het Overlegcomité moet vrijwaren. In dat verband werd er verwezen naar een gelijksoortige procedure die de minister-president van de Franse Gemeenschapsregering hanteert door de financiering van het onderwijs op het Overlegcomité aan de orde te stellen. Er is weliswaar nog geen conflict ontstaan, maar het dossier wordt wel door de Franstaligen aan de orde gesteld.

Ten tweede moet er naar een aanvaardbare regeling worden gestreefd voor de taalkaders. Niet zozeer de aantallen, maar wel het principe van een billijke verhouding primeert.

Ten derde moet men voor een ander voogdijsysteem kiezen. De Vlamingen moeten daarbij op gelijke voet komen te staan met de Franstaligen. Er bestaat een discussie over het voogdijsysteem. De heer Denys verkiest bijvoorbeeld dat de voogdij terug op het federale niveau terechtkomt. Hij sluit andere mogelijkheden evenwel niet uit. Het Vlaams Blok pleit dan weer voor een Vlaamse voogdij, terwijl andere fracties voor een systeem van goedkeuringsvoogdij pleiten.

Met betrekking tot de consensusresolutie van de heer Suykerbuyk heeft deze laatste op donderdag 5 februari 1998 tijdens de tweede vergadering van het Adviescomité, dat hij ook voorzat, persoonlijk een tekst ingediend. Die tekst moest dienen als basis voor de bespreking van de situatie van de Vlamingen in Brussel.

De tekst van de heer Suykerbuyk bevatte aanvankelijk een viervoudig eisenpakket. In eerste instantie werd aan de Vlaamse regering gevraagd om een uitvoerig overzicht te geven van de uitvoering van het beleidsplan voor Brussel van 11 maart 1997. De Vlaamse regering kreeg ook de opdracht voor de uitvoering van het taalhofelijkheidsakkoord te zorgen. Daarnaast drong men erop aan dat er in Brussel ook in de gewestelijke administratie taalkaders worden vastgelegd, rekening houdend met onder meer de taalverhoudingen op federaal vlak. In een derde eisenpakket werd er gepleit voor een betere afstemming van het sociaal-economische

beleid van Vlaanderen en Brussel. Ten slotte werden er in een vierde pakket een aantal institutionele eisen geformuleerd, zoals de gewaarborgde aanwezigheid van Vlamingen op alle beleidsniveaus in Brussel, een adequate voogdijregeling en een sluitend systeem waarbij de twee grote gemeenschappen volwaardig worden betrokken bij de uitbouw van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Na een uitvoerige bespreking groeide er een consensus om de resolutie te beperken tot het taalhofelijkheidsakkoord en een aantal concrete institutionele aspecten. De vergadering was het ermee eens dat over de implementatie van het Beleidsplan Brussel van de Vlaamse regering een afzonderlijke resolutie zal worden opgesteld. Na discussie over de mate waarin de thematiek van deze resolutie de geplande werkzaamheden in de commissie voor Staatshervorming, waar een grondige bespreking van de Brusselse problematiek in het vooruitzicht wordt gesteld, doorkruist, bereikte men een consensus. Enerzijds blijft de commissie voor Staatshervorming het geëigende kanaal waar een algemene visie inzake Brussel wordt uitgewerkt. Anderzijds belet dit niet dat het concept van de minimale Vlaamse vertegenwoordiging thans door middel van deze resolutie als principe naar voren wordt geschoven. Dit principe kan later, in het kader van de werkzaamheden van de commissie voor Staatshervorming, nader worden ingevuld.

Wat de formulering van de vraagstellingen op institutioneel vlak betreft, groeide er na grondige tekstanalyse een consensus om de institutionele eisen rond vier punten te groeperen. Wat de voogdijregeling betreft, werd benadrukt dat die ook met sanctiemogelijkheden afdwingbaar moet zijn ten overstaan van het lokale bestuur. Er ontspon zich een vrij uitvoerige discussie over de finaliteit van deze resolutie. Sommige leden, waaronder de heer Vandenbossche, pleitten ervoor dat deze resolutie vooral moest worden gericht aan de commissie voor Staatshervorming, terwijl de heer Denys ervoor pleitte dat deze resolutie zou worden gericht aan het Overlegcomité en ze volgens de heer Van Hauthem zelfs op tafel van de federale regering moest terechtkomen.

Een meerderheid van de vergadering werd het er uiteindelijk over eens de Vlaamse regering opdracht te geven om, in het kader van een overleg, deze eisenbundel aan te kaarten in het Overlegcomité. In verband met de zogenaamde afgesloten taalakkoorden van de Brusselse regering was er een discussie over de appreciatie van deze akkoorden. Voor de leden van de VLD, het Vlaams Blok en de Volksunie zijn deze taalakkoorden

Van Vaerenbergh

schadelijk voor de Vlamingen in Brussel. Zo wensen de leden van het Vlaams Blok dat niet alleen het luik van het taalkader bij de brandweer, maar ook de omzendbrief waar toepassing wordt gemaakt van en die volgens bepaalde leden flagrant in strijd is met de taalwetgeving, op de agenda van het Overlegcomité komt.

De leden van de oppositiefracties wensen niet dat de Vlaamse overheid zich door middel van deze resolutie verbindt tot de filosofie van deze taalakkoorden. Ook wordt erop aangedrongen dat niet alleen het huidige geschilpunt, het taalakkoord, maar ook de totaliteit van de situatie van de Vlamingen in Brussel, meer specifiek de niet-toepassing van de taalwetgeving aldaar, een element wordt in deze resolutie.

De leden van de meerderheid daarentegen wensen niet dat de afgesloten taalakkoorden in de Brusselse regering door middel van deze resolutie worden afgewezen. Uiteindelijk groeide er een meerderheid voor een formulering waarbij verwezen wordt naar 'de betwistbare situatie die geschapen werd door de zogenaamde taalakkoorden'. Wat het dictum van de resolutie betreft, groeide er een consensus om de Vlaamse regering te verzoeken alle aandacht te hebben voor de vastgelopen institutionele situatie te Brussel, net als voor de niet-toepassing van de taalwetgeving, en daartoe het Overlegcomité in te schakelen.

Er volgde dan nog een derde vergadering, waarop de verdere bespreking, amendering en stemming over het consensusvoorstel van resolutie plaatsvond. Dit voorstel van resolutie werd verfijnd en gefinaliseerd in de vergadering van 9 februari 1998. Er was een amendement van heer Goovaerts c.s., dat een amendement van mevrouw De Schampheleere c.s. en een amendement van de heer Van Vaerenbergh herleidt tot één amendement. Hierin wordt, gelet op de actuele situatie in Brussel, de tweeledigheid van het federale staatsbestel benadrukt. Ook wordt beklemtoond dat de Brusselse verhoudingen op elk gebied alleen verbonden zijn aan de verhoudingen van Vlamingen en Franstaligen op federaal vlak. Het amendement werd met 14 stemmen bij 1 onthouding aangenomen.

Een amendement van de heer Denys c.s. dat ertoe strekt punt 1, lid b te vervangen door 'een gelijkwaardig beheer van de twee grote gemeenschappen van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest' werd met 9 stemmen tegen 6 verworpen. Een amendement van de heer Van Hauthem c.s. dat ertoe strekt

in punt 1, lid b te bepalen dat het ongeoorloofd is dat de Brusselse Hoofdstedelijke regering verder functioneert zonder meerderheid binnen de Nederlandse taalgroep, werd eveneens met 9 stemmen tegen 6 verworpen. Een amendement van de heer André Denys c.s. dat ertoe strekt punt 1, lid c aan te vullen met 'gemeentelijke VZW 's' werd unaniem met 15 stemmen aangenomen.

Een amendement van de heer Van Hauthem c.s., dat ertoe strekt in nummer 1 een punt e in te voegen, werd wegens de aanvaarding van het amendement van de heer Goovaerts c.s. op de aanhef van de resolutie door de indieners ingetrokken.

Een amendement van de heer Van Hauthem c.s., dat ertoe strekt een verwijzing te maken naar het regeerakkoord van de Brusselse Hoofdstedelijke regering, werd met vijf stemmen voor en acht tegen bij twee onthoudingen verworpen.

Het adviescomité aanvaardde wel unaniem met vijftien stemmen voor het amendement van de heer Denys c.s., dat ertoe strekt in punt 2b ook taalkaders vast te leggen voor de pararegionale instellingen.

Een ander amendement van de heer Denys c.s., dat ertoe strekt in datzelfde punt de verwijzing naar de wet, de vigerende rechtspraak en rechtsleer te schrappen, werd verworpen met zes stemmen voor en negen tegen.

Nog een amendement van de heer Denys c.s., dat ertoe strekt bij de vastlegging van deze taalkaders te bepalen dat eventueel de bestuursaalwetgeving moet worden aangepast, werd verworpen met vijf stemmen voor en negen tegen bij één onthouding.

Het amendement van de heer Béghin, dat ertoe strekt in het dictum de term 'vastgelopen situatie' te vervangen door 'crisis' werd aangenomen met veertien stemmen voor bij één onthouding.

Het geamendeerde voorstel van resolutie werd ten slotte aangenomen met elf stemmen voor bij vier onthoudingen. De vier oorspronkelijk ingediende voorstellen van resolutie werden door de indieners ingetrokken.

Tot zover het mondeling verslag. Nadat de andere sprekers het woord hebben gevoerd, zal ik, deze keer uit naam van onze fractie, nogmaals het woord voeren. (*Applaus*)

De voorzitter : De heer Goovaerts heeft het woord.

De heer Leo Goovaerts (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, alle Vlaamse partijen die hier aanwezig zijn, hebben vastgesteld dat er in Brussel een institutionele crisis is. Als gevolg daarvan hebben ze de volgende vier opmerkingen aangebracht. Ten eerste wijzen ze op de fundamentele tweeledigheid van het federale staatsbestel. Ten tweede vestigen ze de aandacht op het specifieke statuut van Brussel. Ten derde wijzen ze erop dat Brussel door Vlamingen en Franstaligen op voet van gelijkheid moet worden bestuurd. Ten vierde willen ze dat er een gegarandeerde aanwezigheid komt van de Vlamingen in Brussel. Alle andere formuleringen, die ik niet zal herhalen, vloeien daaruit voort.

Het is vooral belangrijk dat in ons Vlaams Parlement nu eindelijk door alle partijen eendrachtig wordt samengewerkt. Samen hebben we duidelijk aangegeven wat we willen, ook met betrekking tot Brussel. Sommigen onder ons hebben de voorbije twee jaar de hoogmoed van het FDF lijdzaam moeten ondergaan. Daarbij kwam nog de vraag van minister-president Picqué om de faciliteitengemeenten bij Brussel te laten aansluiten. Het is nu voor ons allen duidelijk dat er geen sprake van is om ook maar één millimeter grond af te staan. Het is een strategische fout van de Brusselse minister-president en een ongelooflijke blunder van de Franstaligen om dit te durven vragen na de provocaties die we hebben moeten ondergaan.

Ik zal even voorlezen wat nu vrijdag in het Brussels Hoofdstedelijk Parlement wordt behandeld. Het gaat om een voorstel van resolutie van de heer Clerfayt, mevrouw Dupuis, de heren Harmel en van Weddingen. Men wil opnieuw bevestigen dat de taalfaciliteiten, gewaarborgd door de Grondwet en de bijzondere wetten op het gebruik van de talen in de bestuurszaken, niet beperkend zijn. Ik citeer maar één zin uit de resolutie : 'Het nieuwe initiatief van de Vlaamse regering past in de Vlaamse plannen om de Vlaamse rand rond Brussel te vervlaamsen.' De Vlaamse rand rond Brussel mag niet worden vervlaamd : hierover vraagt men ons te stemmen in de Brusselse Raad.

Het is formidabel dat we na al die jaren assertief zijn. Het verheugt me dat we eindelijk de opdracht geven aan de Vlaamse regering om het vaak aangekondigde voluntaristisch beleid uit te voeren. Deze keer zullen we het niet bij woorden laten ; het zullen daden van ons allemaal zijn. (*Applaus bij de VLD, de VU en het VB*)

De voorzitter : De heer Doomst heeft het woord.

De heer Michel Doomst (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, waarde collega's, ik zou in feite de heren Béghin en Vandenbosche aan het woord kunnen laten. De voorbije dagen hebben zij over deze problematiek het woord gevoerd. Bovendien is hun fysieke en morele verschijning in Brussel indrukwekkender dan de mijne.

Het voordeel is dat ik niet als direct betrokken Brusselaar kan spreken, maar wel als Vlaming uit Vlaams-Brabant. Het is belangrijk om te beseffen dat ook Vlaams-Antwerpen, Vlaams-Limburg en Vlaams-Oost- en West-Vlaanderen deze situatie op de voet moeten volgen. Brussel is belangrijk voor ons. We vergeten soms dat we elke week te gast zijn op ons grondgebied. De actualiteit dwingt ons vandaag bijzonder op onze Vlaamse *qui-vive* zijn.

Voor onze fractie komt deze resolutie op het goede moment. De heer Vandenbosche toonde zich de voorbije dagen emotioneel en verontwaardigd. Zo is hij nu eenmaal. Alle christen-democraten zijn zo een beetje. De zwakheid van Vlaamse kant, te wijten aan het feit dat de Volksunie van de Brusselse boot sprong, werd niet opgevangen in een consensusmodel. De Franstalige kant buit deze zwakte pertinent uit om de consensus nog verder uit te hollen. Wie resoluties op tafel legt om Brussel als derde gewest te erkennen en om de Vlaamse rand in te lijven, wil duidelijk niet langer werken in dit model.

Het Vlaams Parlement maakt vandaag de Brusselse en federale regering duidelijk dat het systeem niet werkzaam is met een dergelijke Franstalige houding. Het systeem is voor verbetering vatbaar. Bovendien willen de bewindvoerders de huidige spelregels niet respecteren. Het enige werkzame model voor ons is een Brusselse batterij die door een Vlaamse en een Franstalige kabel wordt gevoed om de functie van Brussel als hoofdstad waar te maken. Blijkbaar wil men nu deze Vlaamse kabel afknippen en de eentaligheid nastreven, met als perspectief en model het inpalmen van de rand rond Brussel. Zij verkiezen dus het eentalige model.

Wij verkiezen het federale model, waarbij de meerderheid respect opbrengt voor de minderheid. Dit is het enige redelijke model. Geen enkel huwelijk blijft zonder loyauteit overeind. We laten dit federaal model tegen geen enkele prijs los. We eisen dat de bestaande werkingskanalen worden gezuiverd en hopen dat deze resolutie van de gekende Suikerbuykconsensus daartoe een stevige stimulans geeft. (*Applaus bij de CVP*)

De voorzitter : De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, sta me toe te beginnen met een citaat dat belangrijk kan zijn in dit debat : 'Ik heb het Brussels model altijd consequent verdedigd, maar ik kan me niet van de indruk ontdoen dat de noodklok luidt over de Brusselse instellingen. Ik heb de grootste twijfels over de werkzaamheid ervan. Ik stap hier af van mijn vroegere stelling dat ik geloofde in het consensusmodel tussen Franstaligen en Vlamingen in Brussel. De Franstaligen erkennen op geen enkele wijze nog onze rechten. De hele gezondheids- en welzijnssector moeten we in handen nemen met de bijhorende reële Vlaamse macht. Nu zien de Franstaligen hun kans. Van de verzwakte positie van de Vlamingen maakt de PRL-FDF-federatie, gesteund door de PS, gebruik om de totale verfransing van Brussel door te drukken. Ze proberen de Vlamingen nu definitief de kop in te drukken. Ons ultieme wapen hiertegen is de totale crisis. Onze Vlaamse ministers moeten dan hun verantwoordelijkheid nemen.'

Dit zijn geen woorden van ons, noch van mij, maar van de fractieleider van de CVP in de Brusselse Gewestraad. Zijn eminente collega, lid van dit parlement en ondervoorzitter van de Brusselse Hoofdstedelijke Raad, voegt er aan toe : 'Vic Anciaux heeft zijn stap alleen gezet, maar alle Vlamingen hier beginnen er zo stilaan genoeg van te krijgen.'

Laten we toegeven dat we bijzonder veel gewoon zijn van de CVP. We kennen heel wat CVP-tenoren als meesters in het schrijven van de zeventienhonderd achtendertigste strofe van het liedje 'Hou me tegen of ik doe een ongeluk'. Blijkbaar komt echter ook aan de toegeeflijkheid en het geduld van de CVP een einde.

Er is dus wel een en ander gebeurd sinds we in het Vlaams Parlement op 2 december van vorig jaar het debat over de zogenaamde taalhoffelijkheidsakkoorden en de daaruit voortvloeiende dreigende institutionele crisis hebben gevoerd. De heer Vandebossche sprak toen nog vol lof over het harmonieuze samenlevingsmodel dat Brussel voor hem moest zijn ; we hoeven de Handelingen er maar op na te lezen. Vandaag weet hij wel beter.

We zitten vandaag in Brussel inderdaad met een institutionele crisis ten gevolge van het niet toepassen van de taalwetgeving. Het verheugt ons dat de voorliggende resolutie de situatie in Brussel expliciet als zodanig bestempelt. Dat is niet niets. De

Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie is geblokkeerd. De Brusselse Hoofdstedelijke Regering is niet langer gedekt door een Vlaamse meerderheid.

Er is geen Vlaamse staatssecretaris meer, hoewel de wet daarin voorziet. De termijn om die te benoemen loopt binnenkort af en het ziet er niet naar uit dat er in de komende dagen of weken een zal worden benoemd, ook al omdat er aan Vlaamse kant geen meerderheid is.

Hoewel de Franstaligen die crisis aanvankelijk hebben afgedaan als een louter Vlaams probleem, zijn ze nu tot andere inzichten gekomen. Als we vandaag geen standpunt innemen ten aanzien van de institutionele crisis, dan laten we toe dat de Franstaligen beslissen dat Brussel kan worden bestuurd zonder Vlaamse meerderheid.

Deze resolutie spreekt uitdrukkelijk over een institutionele crisis. Daaruit kan worden afgeleid dat het Vlaams Parlement het niet neemt dat het Brussels Gewest wordt bestuurd zonder meerderheid aan Vlaamse kant. Dat is verheugend.

Het feit dat het Vlaams Parlement aan deze situatie eindelijk een vrij scherpe resolutie wijdt, is enerzijds een goede zaak, maar stemt ons anderzijds bitter. En waarom bitter ? Omdat het Vlaams Blok nu pas min of meer gelijk krijgt. Ik zeg dat niet men enig triomfalisme, want gelijk krijgen, is niet altijd prettig. We hebben altijd gezegd dat het institutioneel kader dat het Brussels Gewest hield dan ook, van in den beginne in zijn concept nefast was voor de Brusselse Vlamingen. De misdaad is niet nu voltrokken, maar in 1989. Het Brussels Gewest als concept betekende hoe dan ook de institutionele minorisering van de Vlamingen in Brussel. Men heeft, om het met de woorden van Annemie Neyts te zeggen, van Brussel een soort reservaat gemaakt waarin Vlamingen nog enkel voor een bepaalde duur werden gedoogd, en waar vooral niet in gewaarborgde vertegenwoordiging voor Vlamingen werd voorzien. De tijd zou wel spelen in het voordeel van de Franstaligen. Wij zouden wel stilaan vanzelf verdwijnen, te beginnen in de gemeenten om te eindigen in het gewest.

De oorzaak van de crisis is het taalhoffelijkheidsakkoord van 20 november 1997. Volgens ons is dit akkoord onwettig en strijdig met de taalwetgeving. We zijn bezig dit aan te vechten bij de Raad van State. Het is volgens ons het enige zwakke punt in de resolutie omdat ze, hoe men het draait of keert, een positieve appreciatie geeft aan het taalhoffelijkheidsakkoord. We hebben amendementen inge-

Van Hauthem

diend, mijnheer de voorzitter, om noch een positieve, noch een negatieve appreciatie aan het taalhofelijkheidsakkoord te geven om zo de consensus eventueel nog groter te maken. Maar ook als onze amendementen niet worden goedgekeurd, zullen we deze resolutie steunen. Het taalhofelijkheidsakkoord wil eindelijk met de toepassing van de taalwetgeving beginnen. We weten evenwel allemaal – en degenen die in Brussel politiek actief zijn aan Vlaamse kant zeker – dat de taalwetgeving al 35 jaar niet wordt toegepast, noch in de OCMW's, noch in de ziekenhuizen, noch in gemeentelijke administraties.

Bovendien kan men zich ook eens de vraag stellen – en mijnheer Goovaerts heeft er al naar verwezen – of het nog kan dat men Vlaamse partijen dwingt in de Brusselse regering te blijven zitten, in dat institutioneel geheel dat voor de Franstaligen louter een machine is om in de eerste plaats Brussel te verfransen, en in de tweede plaats een Franstalige uitvalsbasis vormt voor een aanval op de randgemeenten. Want zo is het. Bekijk alle initiatieven van de Franstalige politici in Brussel maar eens. Ze beschouwen dat gewest als een uitvalsbasis voor een aanval op de rand.

Als we vandaag met deze crisis worden geconfronteerd, collega's, moeten we daar eigenlijk niet zo verbaasd over zijn. Laten we de hand eens in eigen boezem steken. Wie interesseert zich nog voor het lot van Brussel in het algemeen, en voor het lot van de Brusselse Vlamingen in het bijzonder? Behalve diegenen uit de Brusselse Hoofdstedelijke Raad die hier ook zitting hebben, zijn dat er weinig. Uiteraard zijn er mensen uit Brussel en uit de rand, uiteraard is er onze goede collega de heer Suykerbuyk, maar dan stopt het ongeveer. Hoe komt dat? Omdat de creatie van het Brussels Gewest een enorme psychologische kloof heeft geslagen tussen Vlaanderen en Brussel. We applaudiseren hier wel hartstochtelijk als bij de opening van dit gebouw de heer De Batselier, als reactie op een zoveelste provocatie, zegt dat Brussel de hoofdstad van Vlaanderen is en blijft. Misschien applaudiseren we zelfs met overtuiging. Maar wie houdt zich met Brussel bezig?

Het is niet alleen een sneer aan het adres van politici die zeggen dat Brussel toch zijn parlement en zijn regering heeft, maar ook aan de media. De heren Vandenbossche, Lootens en Van Walleghem zullen me geen ongelijk geven. Als ze een uiteenzetting van zichzelf in de Brusselse Hoofdstedelijke Raad willen lezen, moeten ze de dag nadien Le

Soir openslaan, want daarin staat het. In Vlaamse kranten niet. De Vlaamse media zijn niet geïnteresseerd in Brussel in het algemeen en in de situatie van de Brusselse Vlamingen in het bijzonder.

Een tweede verdienste van deze resolutie is dat hier uitdrukkelijk in staat dat de evenwichten in Brussel gekoppeld zijn aan de evenwichten op federaal niveau. Ik vind dit heel belangrijk omdat niet alleen vroeger, maar ook naar aanleiding van de institutionele crisis van vandaag, de Franstaligen het lot van de Brusselse Vlamingen verbinden aan het lot van de Franstaligen in de rand. Wij hebben altijd gezegd dat dit niet kan en laten we dit nu ook opnieuw bevestigen.

Het is tevens een teken aan de wand dat de heren Van Peel, Tobback en Dehaene bij het uitbreken van deze crisis onmiddellijk hebben verklaard dat dit een interne Brusselse aangelegenheid is die men maar in Brussel zelf moet oplossen. Zoiets is manifest onwaar, want men heeft ons dertig jaar lang voorgehouden dat de evenwichten op federaal vlak hun compensatie vonden in de evenwichten op Brussels vlak tussen Vlamingen en Franstaligen. Indien ik de redenering van de federalisten – waar toe ik niet behoor – volg, dan betekent dit dat dit dossier hoe dan ook zijn repercussies moet hebben op federaal vlak en op de tafel van de federale regering moet terechtkomen.

Met deze resolutie vragen wij dan ook aan de Vlaamse regering om niet alleen met de niet-toepassing van de taalwetgeving, maar ook met het gegeven van de institutionele crisis zelf, naar het Overlegcomité te stappen waar de Belgische regering dus zelf zitting in heeft. De opdracht die de Vlaamse regering door middel van deze resolutie meekrijgt, is bijzonder belangrijk. Het kan dus niet zijn dat in dat Overlegcomité, waar deze problematiek ter sprake komt, de Belgische regering alleen als waarnemer zit. De Belgische regering moet er in eerste instantie betrokken partij zijn, precies omwille van de evenwichten die op federaal niveau gekoppeld zijn aan de evenwichten tussen Vlamingen en Franstaligen op Brussels vlak.

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys : Mijnheer de voorzitter, ik betreur het dat, op het ogenblik dat een collega de opdracht bespreekt die wij via deze resolutie aan de regering geven, de minister zelfs de moeite niet doet om daar enige aandacht voor te veinzen.

Deze resolutie geeft de duidelijke opdracht aan de Vlaamse regering om naar het Overlegcomité te

Denys

stappen. Ik vind het wenselijk dat men daar dan ook de nodige aandacht aan zou schenken.

De voorzitter : De heer Vermeiren heeft het woord.

De heer Francis Vermeiren : Mijnheer de voorzitter, ik ben ervan overtuigd dat de minister op de hem eigen wijze dit alles zeer aandachtig gevolgd heeft.

We hebben wel wat nare ervaringen met betrekking tot het overleg en met de resoluties die we allemaal samen goedkeurden, omdat enkele maanden later bleek dat alles bij een brief was gebleven. Het zou ons daarom interesseren hoe dat overleg zal worden georganiseerd, wanneer men desbetreffend initiatieven zal nemen en hoelang dit alles zal duren.

De voorzitter : De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem : De Vlaamse regering moet ervoor zorgen dat de eisen, die in deze resolutie staan, daar ook daadwerkelijk worden besproken en dat de Belgische regering daar niet louter als waarnemer zit. Gezien de inhoud van de resolutie zelf moet ze er ook als betrokken partij zitten.

Ik zou de Vlaamse regering dan ook uitdrukkelijk willen vragen om hier, in dit parlement, verslag uit te brengen over dat overleg zodat we daar ook een debat rond kunnen voeren.

De Franstaligen hebben het blijkbaar nog niet begrepen. Ze gaan verder met hun provocaties. De heer Goovaerts heeft ons daarnet verteld wat vrijdag op de agenda staat van de Brusselse Hoofdstedelijke Raad. Dit is duidelijk opnieuw een provocatie die niet uitgaat van een Franstalige oppositiepartij, maar van een Franstalige meerderheidspartij. En zowel de voorzitter van de Brusselse Hoofdstedelijke Raad als de voorzitter van de Brusselse Hoofdstedelijke regering schuiven de aanhechting van de zes faciliteitengemeenten bij Brussel naar voren als oplossing voor de crisis. Waar zijn we in godsnaam mee bezig ? Indien de ogen nu niet opgaan, dan weet ik het ook niet meer.

Deze resolutie heeft verdiensten. Een eerste verdienste is de tweeledigheid. Ten tweede wordt er een duidelijk standpunt ingenomen dat Brussel niet enkel door een Franstalige meerderheid kan worden bestuurd. Ten derde worden de verhoudin-

gen tussen Franstaligen en Nederlandstaligen door de resolutie gelieerd aan de verhoudingen tussen Frans- en Nederlandstaligen in België. Ten vierde wordt de zo noodzakelijke minimumverhouding erdoor bepaald.

Collega's, naar aanleiding van deze resolutie hebben we – en dat is niet onbelangrijk – voor de eerste keer de sleutel in handen. Voor de eerste keer bevinden we ons in een positie waardoor we kunnen afdwingen wat we in het parlement al zo lang vragen. Zo kunnen we de minimumvertegenwoordiging in de Brusselse instellingen, ook op gemeentelijk niveau, afdwingen. We kunnen na 35 jaar de correcte toepassing van de taalwetgeving eisen. We hebben de sleutel in handen en we kunnen er twee dingen mee doen : we kunnen hem in het slot steken of we kunnen hem weggooien. De instellingen zijn geblokkeerd. Ze kunnen slechts weer vlot werken op onze voorwaarden.

Het Brussels Hoofdstedelijk Gewest bestaat negen jaar, en nu is duidelijk geworden dat het huwelijk uit elkaar is gespat. Deze resolutie is daar voor een stuk de uitdrukking van. Om het Brussels model in leven te houden, moet men natuurlijk met twee zijn, net als in een huwelijk. Na negen jaar heeft men ingezien dat de ene partner constant werd bedrogen. Eerst gebeurde dit in het geniep, maar nu komt de bedrogene ervoor uit dat hij bedrogen werd. Een dergelijk huwelijk houdt niet stand, en bijgevolg houdt zo een model ook niet stand. Minister Chabert zal volgens mij niet dikwijls meer in Sarajevo moeten gaan uitleggen wat het Brussels model is om de verschillende gemeenschappen te laten samenleven. Het model is mislukt en deze resolutie is daar de uitdrukking van.

Nog belangrijker is, onder meer in het licht van wat vrijdag op de agenda van de Brusselse Hoofdstedelijke Raad staat, dat de Franstaligen een duidelijk signaal krijgen dat het zo niet verder kan en dat ze moeten ophouden met hun provocaties. Ze krijgen vooral een signaal dat ze niet tegenover tien machteloze Vlamingen – machteloos omwille van het instituut – van de Brusselse Hoofdstedelijke Raad staan, maar tegenover het Vlaams Parlement en bijgevolg tegenover de hele Vlaamse Gemeenschap. We weten allemaal dat het adagium 'als Brussel barst, barst België', opgaat.

Deze resolutie krijgt onze volledige steun.
(*Applaus bij het VB*)

De voorzitter : De heer Van Vaerenbergh heeft het woord.

De heer Etienne Van Vaerenbergh (*Op de tribune*): Mijnheer de voorzitter, ik heb voor mijn partij meegewerkt aan het opstellen van deze resolutie met een constructieve inbreng. Ik heb getracht oplossingen te vinden waardoor de meerderheid en de minderheid een eensgezind standpunt kunnen innemen. Tegelijkertijd heb ik in het oog willen houden welke hogere belangen op het spel stonden. Met deze resolutie willen we vooral proberen een oplossing te vinden voor de problemen met deze hogere belangen.

Ik blik even terug op de evolutie die we hebben gekend. Zo was er eerst het taalhofelijkheidsakkoord, daarna was er het ontslag van de staatssecretaris van mijn partij uit de Brusselse Hoofdstedelijke regering. Ten slotte voerden we het Brussel-debat in dit parlement en hebben we aan dit probleem drie zittingen van het Advies- en Overlegcomité voor Brussel en Vlaams-Brabant gewijd.

Indien we rekening wilden houden met het hoger belang dat op het spel stond, dan hebben wij, Vlamingen, een aantal kansen gemist. Ik heb altijd gedacht dat, zeker na hun verklaringen van voor het taalhofelijkheidsakkoord, de drie Vlaamse excellenties in Brussel aan één zeel trokken. Ik heb gedacht dat zij ofwel samen op de dansvloer zouden springen of samen de dans zouden weigeren.

Op het cruciale ogenblik dat men naar de onderhandelingen gaat, geeft één minister er de brui aan. Zijn reden om dat te doen was de rotte sfeer in Brussel, de pesterijen, de bewuste niet-naleving van de taalwetgeving, het openlijk belijden van het geloof in een eentalig Frans Brussel. Verleden week las ik in de krant dezelfde analyse van de heer Vandenbossche. Hadden de drie excellenties op dat ogenblik aan hetzelfde zeel getrokken, dan was er geen crisis geweest in Brussel. Dan hadden de Franstaligen geweten dat ze niet verder konden en dat er een akkoord tot stand moest komen. Dan zou ook niet één man ontslag hebben genomen en kon men in termen van gelijkheid onderhandelen. Dat is niet gebeurd en dat is een gemiste kans.

Er is nog een tweede gemiste kans. Toen de crisis uiteindelijk is uitgebroken, is men in de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie niet tot een oplossing kunnen komen. Op dat ogenblik heeft het federaal niveau gezegd dat het niet wenste te worden vereenzelvigd met deze crisis, omdat het dan in een discussie zou terechtkomen die de eigen regering in gevaar kon brengen. Dat is een tweede gemiste kans.

Minister-president Charles Picqué van de Brusselse Hoofdstedelijke regering moet waarborgen dat in zijn regering Nederlands- en Franstaligen gelijk worden behandeld. Hij trekt zich daar echter niets van aan en neemt forse standpunten in die lijnrecht indruisen tegen wat Vlaanderen sinds jaar en dag belijdt : geen uitbreiding van faciliteiten, noch van de negentien gemeenten van Brussel. Ik richt me nu tot degenen die nog mee besturen in Brussel. Kunt u dat nog aanvaarden ? Kunt u in dezelfde regering blijven zitten als de heer Picqué ? Het gaat zelfs nog verder. Ook de voorzitter van de Brusselse Hoofdstedelijke Raad neemt de stelling in dat de Vlamingen niets te zeggen hebben, en wil een eentalig Brussel. Dat moet maar eens gedaan zijn, en we moeten daartegen een eensgezind standpunt innemen. Dat is de zin van de resolutie van vandaag.

Ik vraag dus aan de CVP waarom ze in een regering blijft zitten waarvan de voorzitter standpunten inneemt waarmee ze zelf niet akkoord kan gaan, of toch niet in dit Vlaams Parlement. Ik wik nu echt mijn woorden. Ik vraag nogmaals om deze resolutie eensgezind goed te keuren, omdat ze zo belangrijk is. Voor het eerst wordt duidelijk gemaakt dat er een institutionele crisis is. De resolutie vraagt aan de Vlaamse regering wat we nooit hebben verkregen met interpellaties, vragen of voorstellen.

De voorzitter : De heer Van Peel heeft het woord.

De heer Marc Van Peel : De uitlatingen van de heer Picqué zijn onaanvaardbaar in het Vlaams Parlement. Mijnheer Van Vaerenbergh, voor de CVP zijn ze dat eveneens buiten het Vlaams Parlement.

De betwistingen over het statuut, over de institutionele ordening van Brussel en over de faciliteiten lopen dwars door alle partijen. Dat is niet nieuw. De interpretatieverschillen worden bepaald door het feit dat men Vlaming of Franstalig is.

De toenmalige staatssecretaris van de Volksunie heeft tot tweemaal toe gezegd dat hij volledig achter het taalhofelijkheidsakkoord stond. Laten we niet vergeten dat we op dit moment geen Vlaamse meerderheid meer hebben in Brussel doordat de staatssecretaris ontslag heeft genomen. We moeten onder ogen durven zien dat dit in de eerste plaats een Vlaams politiek probleem is. Dat moet niet worden gekoppeld aan de inhoud van het taalhofelijkheidsakkoord. (*Applaus bij de CVP en de SP*)

De voorzitter : De heer Van Vaerenbergh heeft het woord.

De heer Etienne Van Vaerenbergh : Ik noteer dat de CVP absoluut niet akkoord gaat met de uitlatingen van de heer Picqué. Ik vraag me af welke conclusies de Brusselse CVP-fractie daaruit trekt. Drie leden van de Brusselse regering nemen tegengestelde standpunten in. Hoe zit dat nu eigenlijk ? Dit is de verantwoordelijkheid van de CVP en van de SP.

De heer Anciaux heeft het taalhoffelijkheidsakkoord niet ondertekend, wat hij verder ook mag gezegd of gedaan hebben. Hij heeft ontslag genomen omwille van de verpeste sfeer in de Brusselse regering. De maat was vol voor hem. Twee parlementsleden hebben dezelfde conclusie getrokken, één vorige week in Het Nieuwsblad en één maandag in De Standaard : de maat is vol, zo kan het niet langer.

We blijven achter de resolutie staan. We zullen ze steunen, maar we moeten verder gaan. We moeten onze eisen afdwingen wanneer nodig. We moeten al onze krachten daarvoor bundelen, niet alleen met woorden maar ook met daden. (*Applaus bij de VU, het VB en de VLD*)

De voorzitter : De heer Van Peel heeft het woord.

De heer Marc Van Peel : Toen het taalhoffelijkheidsakkoord werd afgesloten, was de sfeer inderdaad beneden alle peil. Die sfeer is nog altijd slecht. Ik heb echter liever een goed akkoord in een slechte sfeer dan het oude sfeertje waarin niets gebeurde. De naleving van de taalwetgeving liet te wensen over. Er bestond geen akkoord over. Ik heb liever een goed akkoord dat wordt nageleefd in een slechte sfeer, dan een zogenaamde goede sfeer zonder akkoord.

Wat nu de uitlatingen van minister-president Picqué en anderen betreft : zo kan ik u nog tientallen, zo niet honderden verklaringen van Franstaligen geven. Hetzelfde geldt voor elke politieke familie in het Vlaams Parlement. De corresponderende politieke partij aan Nederlandstalige zijde zal telkens zeggen dat ze er hoegenaamd niet hetzelfde standpunt op nahoudt. (*Opmerkingen van de heer André Denys*)

Mijnheer Denys, u hebt jaren geregeerd met de Franstalige liberalen, die op communautair vlak allerm minst hetzelfde zegden als de VLD. Ik heb het dan wel over de post-Belgicistische periode van de VLD. Het is niet omdat men als partij op communautair, sociaal-economisch of ethisch vlak van mening verschilt, dat men geen gezamenlijke coali-

tie kan vormen of een gezamenlijk regeerprogramma kan uitvoeren.

Ik herhaal dat de uitlatingen van de heer Picqué provocerend zijn. Zijn uitspraken overschrijden trouwens ruimschoots de bevoegdheden van Brussel. Ik wil enkel opmerken dat het probleem in Brussel in de eerste plaats te maken heeft met het feit dat de meerderheid aan Vlaamse kant werd verbroken door de Volksunie. Dat gebeurde dan nog nadat de ontslag nemende minister uitdrukkelijk had verklaard dat hij het akkoord goed vond. De waarheid heeft ook zijn rechten.

De voorzitter : De heer Van Grembergen heeft het woord.

De heer Paul Van Grembergen : Het is natuurlijk ongewoon dat er zich op die wijze een discussie ontspint. Ik mag aannemen dat de CVP en de heer Van Peel één en ondeelbaar zijn, vooral wat de strategie betreft. Mijnheer Van Peel, als volgens u de verklaring van de Brusselse minister-president onaanvaardbaar is voor de christen-democraten, en de christen-democratische fractie in de Brusselse Hoofdstedelijke Raad dit beaamt, vraag ik me af wat de conclusies zijn voor degenen die namens die partij in de Brusselse regering een ministerambt uitoefenen.

Normaal moet men een crisissituatie vaststellen, en zou de Brusselse excellentie in kwestie als reactie zijn ontslag aanbieden. In elk geval moet hij van dit thema op het hoogste niveau in de Brusselse regering een zaak maken, zodat die regering ten val komt. Ik stel vast dat uw partij die conclusie niet trekt. Ik begrijp dat niet.

Enerzijds zeggen we in het Vlaams Parlement wat we willen. Daarover heerst vrij grote eensgezindheid. Anderzijds zegt uw partij, ook in de Brusselse Hoofdstedelijke Raad, dat de situatie onaanvaardbaar is. Men mag dan toch verwachten dat over de machtsuitoefening de gepaste conclusie wordt getrokken.

Waarom gebeurt dat niet ? Is dit een individuele keuze van minister Chabert ? Zoiets zou onaanvaardbaar zijn, tenzij u zegt dat de heer Chabert zich persoonlijk niet verbonden voelt met de keuzen van de christen-democraten in het algemeen en met die van haar afgevaardigden in de Brusselse Hoofdstedelijke Raad in het bijzonder. Dan gaat het om een keuze waarvoor de heer Chabert verantwoording moet afleggen. Tot nu toe heb ik niet gehoord dat hij dit zou doen.

Van Grembergen

Tot nader order behoort minister Chabert tot de christen-democraten en zou hij ontslag moeten nemen.

De voorzitter : De heer Vermeiren heeft het woord.

De heer Francis Vermeiren : Mijnheer de voorzitter, de woorden van de heer Van Peel wegen natuurlijk zwaarder door, gezien zijn positie als partijvoorzitter. Het is dan ook belangrijk dat men die woorden op hun juiste waarde schat. De vorige spreker wijst er terecht op dat wij van op deze banken eigenlijk relatief weinig kracht hebben, terwijl de heer Van Peel wel in staat is om op te treden waar dat nodig is.

De heer Van Peel heeft verwezen naar politieke families die het niet altijd gemakkelijk hebben om tot overeenstemming te komen. Dat wordt inderdaad moeilijker en moeilijker. Maar hij wekt ook de indruk dat wij in dit dossier mee zouden hebben gezondigd. Ik ontken dat ten stelligste. Ik wil in dat verband verwijzen naar de staatshervorming van 1988-1989. Ik wil ook verwijzen naar de nachtelijke discussies die we tijdens een warme zomer in dit parlement hebben gevoerd. Toen hebben we dagenlang gediscussieerd. We hebben toen benadrukt dat datgene wat men in elkaar aan het knutselen was, eigenlijk niet haalbaar was en tot crisissen moest leiden.

U wilt het geheugen van de mensen opfrissen. Wel, ik wil er even aan herinneren dat diegenen die aan de basis liggen van de huidige crisis, dezelfde zijn die in 1988 en 1989 de staatshervorming en de regeling voor Brussel hebben doorgedrukt. Van een geheugen gesproken, mijnheer de voorzitter !

De voorzitter : De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem : Mijnheer de voorzitter, de heer Van Peel heeft gesproken over het taalhoffelijkheidsakkoord. Hij verklaarde dat hij dat akkoord liever zag totstandkomen in een slechte sfeer, dan dat er helemaal geen akkoord zou komen.

Laten we eens een stap achteruit zetten. De taalwetgeving is een wetgeving van openbare orde. Het is daarom bijzonder eigenaardig dat een regering tijdens eenzelfde zittingsperiode tot tweemaal toe moest ingrijpen. Want het taalhoffelijkheidsakkoord van vorig jaar werd al voorafgegaan door

een ander akkoord. Van dat eerste akkoord heeft men na een jaar vastgesteld dat het niet werd uitgevoerd.

De vraag is dus niet of er al dan niet een akkoord komt. De vraag is of de wetgeving al dan niet wordt toegepast. Wel, de wetgeving wordt al 35 jaar niet toegepast. Dat is zeker sinds de creatie van het Brussels Gewest het geval. De vernietigingsbesluiten worden ondertekend door de heer Grijp, en niet door de heer Gosuin. Daardoor sleept de toestand maar aan. Dat kan men toch niet langer laten gebeuren !

De uitspraken van de voorzitter van de Brusselse Hoofdstedelijke regering en van de voorzitter van de Brusselse Hoofdstedelijke Raad zijn duidelijk. Ze willen hun territorium uitbreiden met de zes faciliteitengemeenten. Dat is geen uitspraak die men kan loskoppelen van het regeerakkoord. Men kan zich dus afvragen wat de Vlaamse ministers daar nog zitten te doen. Stelt u zich eens voor dat premier Dehaene zou zeggen dat de zes bij Brussel moeten worden aangehecht, en dat de heer Van Peel zou verklaren dat die uitspraak niets met het regeerakkoord te maken heeft. Dat kan toch niet ! Wel, iets gelijkaardigs gebeurt vandaag op het Brusselse regeerniveau.

De Vlaamse meerderheidspartijen worden met dat soort van uitspraken geconfronteerd. Dat is niet enkel vandaag het geval. Dat is al jaren zo. Alleen wordt het nu op de spits gedreven, en wordt het voor iedereen duidelijk dat het model als dusdanig bijzonder moeilijk werkbaar is. Niet ik, maar uw fractieleider in de Brusselse Hoofdstedelijke Raad vraagt zich af of dit model nog werkbaar is.

Ik neem aan dat u oprecht bent als u zegt dat u deze voorstellen verwierpt. Maar dan moet u daaraan ook enkele consequenties verbinden, dit om te vermijden dat u achteraf moet verklaren dat u het eigenlijk allemaal niet zo ernstig had bedoeld.

De voorzitter : De heer Van Peel heeft het woord.

De heer Marc Van Peel : Ik wil een antwoord geven op wat de heer Van Grembergen heeft gezegd. Ik wil hier niet de institutionele geschiedenis van dit land oprakelen. Mijn enige bijdrage aan dit debat bestaat erin te herinneren aan het besef dat de afwezigheid van een Vlaamse meerderheid in Brussel niet in de eerste plaats te wijten is aan het Vlaams Blok of de VLD, die in de oppositie vertoeven. Dat is in de eerste plaats te wijten aan de Volksunie, die de Vlaamse meerderheid heeft verlaten.

Van Peel

Ik wil verder de heer Van Grembergen nog zeggen dat ik hem eens een lijst zal bezorgen van alle moties en resoluties die hier zijn goedgekeurd, en waarbij de meerderheidspartijen verschillend hebben gestemd. Daarbij werd niet meteen de vraag gesteld welke consequenties dat had voor de regering. Ik wil hem ook een lijst bezorgen van publieke uitspraken van tenoren van de meerderheidspartijen, waarin deze verklaren dat uitlatingen van ministers hen niet zinden, of radicaal in tegenspraak waren met hun eigen opvattingen. Dat komt in het Vlaams Parlement regelmatig voor. Ik zie dus niet in waarom dit een groter probleem moet vormen.

De voorzitter : De heer Vandebussche heeft het woord.

De heer Michiel Vandebussche (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, voor u staat een volksverrader van de ergste soort. Dat is althans wat deze fractie over mij en over een aantal leden van de Brusselse Hoofdstedelijke Raad heeft geschreven en gezegd. Volksverraders moeten met alle mogelijke middelen worden bekampt. Ik wil dit gegeven als uitgangspunt nemen voor een aantal reflecties over deze resolutie.

Ik heb aan deze resolutie meegewerkt, en ik vind ze ook goed. Ze zorgt voor een evenwicht tussen de stellingen van de meerderheid en de oppositie, en probeert vanuit het Vlaams Parlement een impact te krijgen op wat in Brussel gebeurt. Dat is de essentie van het voorstel van resolutie dat hier vandaag wordt besproken. Ik kom straks even terug op de inhoud.

We stellen echter vast dat de inhoud van deze resolutie wordt bekampt door een fractie die ze achter onze rug mee ondertekend heeft. Deze fractie beweert het met bepaalde aspecten van deze resolutie niet eens te zijn. Ik heb het dan over de taalakkoorden die zijn afgesloten in Brussel.

De voorzitter : De heer Van Houthem heeft het woord.

De heer Joris Van Houthem : Mijnheer de voorzitter, ik wil graag een aantal zaken rechtzetten. De heer Vandebussche was aanwezig op de commissievergaderingen. Ik was daar ook aanwezig, en ik heb toen gezegd dat ik het niet echt eens was met de passage over het taalhoffelijkheidssakkoord. We hebben daarover ook nu amendementen ingediend. Ons voorstel is om geen appreciatie van de

taalakkoorden in de resolutie op te nemen, aangezien meerderheid en oppositie hierdoor zouden worden verdeeld.

We hebben constructief meegewerkt aan deze resolutie. We hebben ons bij de stemming in commissie onthouden met de mededeling dat dit niet ons definitief stemgedrag was. We wilden eerst overleg plegen om onze definitieve houding te bepalen. We zijn vrij snel tot de conclusie gekomen dat het slechts om een onderdeel van deze resolutie ging. De rest van de resolutie was krachtig en belangrijk genoeg om ze steunen.

Het tweede element betreft de ondertekening van de resolutie. De heer Vandebussche beweert dat we de resolutie achter zijn rug hebben ondertekend. Na de commissievergadering was de tekst van de resolutie zodanig gewijzigd dat deze opnieuw moest worden opgemaakt. De voorzitter van het Overlegcomité deelde ons mee dat de nieuwe tekst kon worden ondertekend op het secretariaat. En ik heb die tekst ondertekend. Ik ben gewoon ingegaan op de suggestie van de voorzitter van het Overlegcomité. De heer Denys heeft trouwens aangedrongen op de ondertekening ervan door alle partijen. Mijnheer Vandebussche, u moet hier geen leugens verkondigen.

De voorzitter : De heer Vandebussche heeft het woord.

De heer Michiel Vandebussche : Mijn opmerking over de procedure was inderdaad niet essentieel. Wij hebben echter wel duidelijk gezegd dat we geen resolutie ondertekenen samen met het Vlaams Blok, en in geen geval een resolutie over Brussel. En dan heb ik het over de inhoud. De Brusselse strategie van het Vlaams Blok gaat in tegen het gemoed van elke rechtgeaarde democraat. We willen niet samen met het Vlaams Blok een resolutie indienen, omwille van hun racistisch en fascistisch beleid in Brussel. Daar kunnen we niet ernstig mee naar buiten treden.

De heer Filip Dewinter : Ik wil dat dat uit het verslag wordt geschrapt. Er is een wet op het racisme. We zijn nog nooit veroordeeld wegens racisme, noch als fractie, noch als individu.

De heer Michiel Vandebussche : Nog niet.

De voorzitter : De heer Lootens-Stael heeft het woord.

De heer Filip Dewinter : Een spreker op de tribune mag ons niet op een dergelijke manier beledigen.

Dewinter

Ik neem dat niet. Dat moet uit het verslag worden geschrapt.

De voorzitter : De heer Lootens-Stael heeft het woord.

De heer Dominiek Lootens-Stael : Mijnheer Vandenbussche, u hebt herhaaldelijk gezegd dat u een oprecht democraat bent. Kunt u me eens zeggen hoeveel kiezers uw partij in Brussel vertegenwoordigt, en hoeveel kiezers het Vlaams Blok vertegenwoordigt ? Als u zo bekommerd bent om de democratie, respecteer dan de democratische uiting van de kiezers. Kunt u mij deze aantallen zeggen ?

De heer Michiel Vandenbussche : Ik ga voort. Onze houding ten aanzien van deze resolutie is de volgende : we willen geen resolutie indienen samen met een partij die de Vlamingen in Brussel kapotmaakt.

De heer Filip Dewinter : Dat hebt u nu al driemaal gezegd. Spreek eens over de inhoud van de resolutie ! Mijnheer de voorzitter, ik wil weten of deze passage uit het verslag wordt geschrapt.

De heer Michiel Vandenbussche : Neen, dat zal niet gebeuren.

De heer Filip Dewinter : U hebt dat niet te bepalen.

De voorzitter : Begripen die indruisen tegen het parlementair gebruik en de orde in de vergadering worden uit het verslag geschrapt.

De heer Michiel Vandenbussche : Wat wordt er geschrapt, mijnheer de voorzitter ?

De voorzitter : De persoonlijke verwijten die u tot uw collega's richt, zullen worden geschrapt.

De heer Michiel Vandenbussche : Verwijten ? Ik heb geen enkele collega iets verweten. Ik heb gewoon een appreciatie gegeven van wat een bepaalde partij in Brussel doet. We hebben een klacht ingediend bij de procureur in Brussel. Die klacht is op dit ogenblik hangende. We hebben het recht om een klacht in te dienen tegen wat in Brussel gebeurt.

De heer Filip Dewinter : Mijnheer Vandenbussche, u dient al jaren klachten in. Het Vlaams Blok bestaat al twintig jaar. Er zijn al ontelbare processen gevoerd. U hebt nog geen enkel proces gewon-

nen. U weet dat heel goed. Noch u, noch de Liga van de Rechten van de Mens, noch alle mogelijke anti-racistische en andere comités hebben ooit een proces gewonnen. Dat is de realiteit. U weet dat we de wet niet hebben overtreden, en dat u dus op geen enkel moment het recht hebt om ons te beschuldigen of te beledigen. Er bestaat een wet op het racisme, en dat weet u. U weet ook dat we de wet niet hebben overtreden, en dat er geen enkele wettelijke bepaling hierover voorhanden is. Ik ben dan ook heel blij dat de voorzitter beslist om uw beledigende uitlatingen uit het verslag te schrappen.

De voorzitter : We hebben het debat in een serene sfeer gevoerd. Ik vraag u om het ook in een serene sfeer voort te zetten.

De heer Walter Vandenbussche : Mijnheer de voorzitter, ik betreur dat een resolutie die de zaak van de Vlamingen in Brussel moet dienen, vervalt in een heel dom debat. (*Applaus bij de CVP en het VB*)

De voorzitter : Mijnheer Vandenbussche, ik vraag u uw betoog voort te zetten op een manier die het Vlaams Parlement waardig is.

De heer Michiel Vandenbussche : De doelstelling van deze resolutie is dat we vanuit Vlaanderen de positie van de Vlamingen in Brussel moeten versterken. Dat is de essentie. Dat betekent dat het Vlaams Parlement aan de Vlaamse regering moet vragen om de institutionele crisis te helpen oplossen door een overleg te vragen met de Brusselse regering en de andere regeringen. Zo staat het ook in de resolutie. Ik herhaal dat dat de essentie is. Als we een resolutie indienen met de handtekeningen van degenen die ik zonet heb genoemd, is dat volledig contraproductief.

De voorzitter : De heer Geysels heeft het woord.

De heer Jos Geysels : Mijnheer de voorzitter, ik wens namens onze fractie formeel voorbehoud te maken bij uw beslissing om enkele uitlatingen eventueel te schrappen. Ik ga immers uit van het principe dat er in een democratie vrijheid van meningsuiting bestaat voor elke verkozene, wat hij of zij ook zegt. Het gaat hier over algemene omschrijvingen. Ik wil dus weten op basis van welke criteria u dit zou schrappen.

Ik kan u verzekeren dat, indien dit gebeurt, wij zullen vragen alle uitlatingen te schrappen waarmee de laatste twintig jaar binnen en buiten dit parlement migranten en anderen werden beschimpd,

Geysels

bespot en bespuwd. (*Applaus bij de SP en AGA-LEV*)

De voorzitter : De heer Vandenbussche heeft het woord.

De heer Michiel Vandenbussche : Mijnheer de voorzitter, over het stemgedrag van onze fractie zal de fractieleider zelf een verklaring afleggen. Ik kan u alleen maar zeggen dat ik, wat de ernstige werkzaamheden over deze resolutie betreft, achter deze resolutie sta. Ik zal ze dus goedkeuren, tenzij er een andere afspraak komt.

Ik zou me eventueel hebben onthouden indien er unanimiteit zou ontstaan, vooral met diegenen waarvan ik overtuigd ben dat ze de in deze tekst voorgestelde oplossing niet wensen. Zij wensen immers helemaal niet dat er een consensusmodel komt en dat de Vlamingen in Brussel een aanzienlijke positie uitbouwen.

Dit is althans niet de opvatting van een van de meeondertekenende fracties. Verwijt me dus niet dat ik dit lichtvaardig doe. Het gaat immers om een fundamentele overtuiging, namelijk dat er een onderscheid moet worden gemaakt tussen mensen die uitgaan van de democratie als basis voor de ordening van de samenleving en diegenen die ervan overtuigd zijn dat dit niet het geval moet zijn.

Ook naar aanleiding van een resolutie moet deze keuze duidelijk worden belicht. Dit heeft wel degelijk iets met de zaak te maken. Dames en heren, wij zijn vertegenwoordigers van het volk. We moeten een democratie gestalte geven, terwijl anderen dat niet doen. Laat u dus niet misleiden en onderteken in de toekomst alstublieft nooit iets samen met hen ! (*Applaus bij de SP*)

De voorzitter : De heer Van Grembergen heeft het woord.

De heer Paul Van Grembergen (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, ik wil terugkeren naar de kern van ons debat over de Brusselse situatie : de politieke macht die de Vlamingen normaliter in hun hoofdstad zouden moeten hebben.

Ik richt me tot de heer Van Peel, de voorzitter van de grootste Vlaamse partij. Op dit ogenblik is er aan Nederlandstalige zijde geen meerderheid in de Brusselse regering, noch in de Brusselse Hoofdstede-

lijke Raad. Ik heb de verklaringen van VLD, mijn eigen partij en de Vlaams Blok-fractie beluisterd : er is op dit ogenblik en ook in de komende weken geen enkel uitzicht op verandering in die situatie. Dit betekent dat die Brusselse regering ondertussen maar verder doet.

Aan Franstalige zijde beroept men zich daarbij op de autoriteit van twee Vlaamse ministers, minister Grijp en minister Chabert. De Franstaligen gebruiken dit als een argument om de institutionele crisis die wij hier aanhalen, aan hun laars te lappen en te doen alsof er niets aan de hand is. Het Brussels model is in feite een afspiegeling van het federale model, waarbij de ene gemeenschap niet tegen de andere kan regeren. Toch blijft de Brusselse regering zetelen, ondanks de verklaringen van de minister-president, die ook voor u onaanvaardbaar zijn.

Mijnheer Van Peel, ik zal mijn vraag op een zeer directe manier stellen. Zult u, als voorzitter van de CVP, de heer Chabert opdragen om ontslag te nemen uit de Brusselse regering ? (*Applaus bij de VU*)

De heer Marc Van Peel : Mijnheer Van Grembergen, er is geen haar op mijn hoofd dat daaraan denkt. (*Applaus bij de CVP*)

De heer Paul Van Grembergen : Mijnheer Van Peel, door zijn houding steunt minister Chabert de Franstalig-Brusselse politiek van minister-president Picqué. Waarom aanvaardt u desondanks dat hij zijn ambt van minister blijft uitoefenen ?

De heer Marc Van Peel : Ten eerste gaat minister Chabert net zomin als ikzelf akkoord met de uitlatingen van minister-president Picqué. Ten tweede overschrijden de moties die nu voorliggen, in ruime mate de bevoegdheden van het Brussels Gewest. Natuurlijk spreken ook wij ons soms uit over moties die onze bevoegdheden overschrijden. Ten derde herhaal ik de zeer fundamentele opmerking dat de huidige politieke situatie in Brussel aan Vlaamse zijde is ontstaan door het feit dat de staatssecretaris van de Volksunie ontslag heeft genomen, en nog wel nadat er een akkoord was gesloten dat hijzelf goed heeft genoemd.

Het gaat dus niet op dat u nu mensen aanvalt die wel nog proberen te zorgen dat er een degelijk beleid wordt gevoerd ten aanzien van de Brusselse Vlamingen. Wij zullen met open armen een nieuwe staatssecretaris – van de Volksunie of van de VLD – verwelkomen. We zullen ook rekening houden met zijn wensen en verzuchtingen. We zullen

Van Peel

echter wel altijd binnen de bevoegdheden van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest werken. (*Applaus bij de CVP*)

De heer Paul Van Grembergen : Mijnheer Van Peel, er is geen enkele aanwijzing dat de situatie in de nabije toekomst zal veranderen. Momenteel is geen enkele andere Vlaamse partij in Brussel bereid om voor een meerderheid te zorgen. Ik herhaal dus dat het eigenlijk uw plicht is om minister Chabert te vragen zijn ontslag in te dienen. (*Applaus bij de VU*)

De voorzitter : De heer Suykerbuyk heeft het woord.

De heer Herman Suykerbuyk : Als voorzitter van de commissie voel ik me verplicht om enige toelichting te geven bij de opmerkingen van de heer Vandenbussche. De leden van het adviescomité hebben allen constructief meegewerkt aan het opstellen van deze motie. Ik had de opdracht een sneuveltekst op te stellen die mijn handtekening droeg. Daarom heb ik op het einde van de werkzaamheden de vraag gesteld of ik deze tekst namens de commissie kon indienen.

Aangezien men het aangewezen vond dat iedereen akkoord zou gaan, heb ik toen het volgende voorstel gedaan. Ik vond het vrij moeilijk om toen meteen uit te maken wie wel en wie niet zou tekenen. Omdat iedereen constructief had meegewerkt, heb ik toen iedereen die geïnteresseerd was, daarvoor wel verwezen naar het commissiesecretariaat.

Ik had de vergadering natuurlijk nog een half uur kunnen rekken door te zeggen wie wel en wie niet mocht tekenen. Ik heb er echter voor gekozen om iedereen die wenste te tekenen, te verwijzen naar het commissiesecretariaat. Ik wijs erop dat er hoe dan ook niemand heeft tegengestemd. Enkelen hebben zich onthouden, en dan nog onder voorbehoud. Ik pleit er dan ook voor dat deze tekst, en de bespreking ervan, niet zou worden ontsierd door een discussie over handtekeningen.

De voorzitter : De heer Bossuyt heeft het woord.

De heer Gilbert Bossuyt (*Op de tribune*): Mijnheer de voorzitter, ik had aanvankelijk de bedoeling om alleen het woord te nemen bij de stemverklaring. Ik wil dit nu reeds doen.

De SP-fractie zal zich onthouden bij deze resolutie. We hebben geen moeite met de voorliggende tekst,

behalve met de laatste zin, waarin men de Vlaamse regering in het getouw wil brengen. Ik signaleer wat sommigen al eerder in het debat hebben gezegd. Bij de ondertekenaars staat ook het Vlaams Blok, wiens openlijke strategie erin bestaat de Brusselse instellingen te blokkeren. Andere ondertekenaars zijn de Volksunie en de VLD, die deels verantwoordelijk zijn voor de problemen in Brussel en een deel van hun verantwoordelijkheid zouden kunnen opnemen.

Ik vind het dan ook moeilijk om alleen de Vlaamse regering de opdracht te geven een oplossing voor de politieke crisis in Brussel te zoeken. We willen de politieke consequentie niet nemen om deze resolutie goed te keuren, ook al hebben we begrip voor onze mensen in Brussel en voor de situatie waarin ze leven. (*Applaus bij de SP en AGALEV*)

De voorzitter : De heer Geysels heeft het woord.

De heer Jos Geysels : Mijnheer de voorzitter, ook ik had het graag gelaten bij een stemverklaring. Gezien de lengte en de draagkracht van het debat wil ik drie dingen zeggen.

Voor het standpunt van onze fractie over de politieke crisis in Brussel verwijs ik naar onze bijdrage in het debat hierover in het Vlaams Parlement. Ik wil drie zaken aanhalen. Ten eerste hebben we begrip opgebracht voor de houding van de heer Anciaux. We hebben er toen geen politiek proces van gemaakt en doen dat nu ook niet. Ten tweede hebben we gezegd dat we problemen hebben met het elementair gebrek aan respect voor de elementaire regels van de taalwetgeving in het Brussels. Ten derde pleitten we voor een gegarandeerde aanwezigheid van de Vlamingen. Wat dat betreft, laten we Brussel niet los.

We hebben dan ook geen probleem met een aantal bepalingen en aanbevelingen in deze resolutie. Ik voel me wel zeer ongemakkelijk bij de politieke context en interpretatie van deze zogenaamde consensus-resolutie.

Ten eerste moeten we niet de rol overnemen van de democratisch verkozenen in de Brusselse Hoofdstedelijke Raad. We kunnen wel signalen uitzenden vanuit de bekommernis van onze fracties ten aanzien van institutionele crisissen.

Ten tweede spelen we niet mee in strategieën en tactieken waarin we niet zijn betrokken en die niets te maken hebben met de grond van de zaak, namelijk een oplossing voor Brussel.

Geysels

Ten derde treed ik de heer Vandenbussche bij. We willen geen consensussignaal vanuit het Vlaams Parlement naar federale, Vlaamse of andere regeringen, met het Vlaams Blok. Deze fractie verwijt ons slechte Vlamingen te zijn, maar ziet er geen graten in om in het Frans zijn antimigrantenstandpunt te verspreiden. Tijdens het debat over de Brusselse crisis gaf het Vlaams Blok uiting van een verrottingsstrategie. Vraag ons dan niet een consensus te etaleren die er niet is en er ook nooit zal zijn, zolang onze houding tegenover het Vlaams Blok niet wijzigt.

De heer Joris Van Hauthem : Werd u dat gedicteerd door Ecolo ?

De heer Jos Geysels : Mijnheer de voorzitter, voor mij hoeft dit niet geschrapt te worden uit het verslag.

De voorzitter : De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter : Mijnheer de voorzitter, Agalev gebruikt dit als alibi om zelf geen duidelijk standpunt te moeten formuleren. We zijn dat gewoon van Agalev en van de SP. (*Applaus bij het VB*)

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? (*Neen*)

De bespreking is gesloten.

Op dit voorstel van resolutie is er een amendement in hoofdorde en een amendement in bijkomende orde van de heren Van Hauthem en Lootens-Stael. De stemmingen over de amendementen worden aangehouden.

We zullen onmiddellijk de aangehouden stemmingen over de amendementen en de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie houden.

Aangehouden stemmingen

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde zijn de aangehouden stemmingen over de amendementen van de heren Van Hauthem en Lootens-Stael op het voorstel van resolutie van de heren Suykerbuyk, Denys, Van Hauthem en Van Vaerenbergh betreffende de situatie van de Vlamingen in Brussel in het algemeen.

Het amendement in hoofdorde luidt als volgt :

A. In hoofdorde

In de vijfde streep, 2°, a), op de vierde regel de woorden "deze akkoorden" vervangen door de woorden "de passages inzake taalaangelegenheden van het regeerakkoord van de Brusselse Hoofdelijke regering van 1995".

Het amendement in bijkomende orde luidt als volgt :

B. In bijkomende orde

In de vijfde streep, 2°, a), op de voorlaatste en laatste regel de woorden "vanuit de verplichting dat akkoorden moeten worden nageleefd" schrappen.

De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys : Mijnheer de voorzitter, we zullen geen amendementen goedkeuren omdat we in de commissie akkoord waren met een consensustekst en we ons daaraan wensen te houden.

De voorzitter : De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem : Mijnheer de voorzitter, we wensen de amendementen in te trekken.

De voorzitter : We gaan verder met de hoofdelijke stemming van het voorstel van resolutie.

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie van de heren Suykerbuyk, Denys, Van Hauthem en Van Vaerenbergh betreffende de situatie van de Vlamingen in Brussel in het algemeen.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

119 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
86 leden hebben ja geantwoord ;
32 leden hebben zich onthouden ;
1 lid heeft neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried

Voorzitter

Becq Sonja
 Beerden Georges
 Béghin Jan
 Beysen Ward
 Bogaert Jean-Marie
 Bril Louis
 Browaey Jozef
 Cannaerts Leo
 Cardoen Georges
 Ceysens Patricia
 Coens Joachim
 Cordeel Marc
 Creyelman Frank
 De Groot Etienne
 De Maght-Aelbrecht Anny
 De Meyer Jos
 De Reuse Herman
 De Roo Johan
 De Schamphelaere Mia
 Decaluwé Carl
 Delcroix Leo
 Demeulenaere Julien
 Denys André
 Deprez Paul
 Desmet Peter
 Deswaene Roland
 Devolder Jacques
 Dewinter Filip
 Dillen Marijke
 Doomst Michel
 Dumez Paul
 Feytons Freddy
 Gabriels Jaak
 Goovaerts Leo
 Helsen Kathleen
 Huybrechts Pieter
 Keulen Marino
 Lachaert Patrick
 Lauwers Herman
 Laverge Jacques
 Lootens-Stael Dominiek
 Maes Nelly
 Marsoul Hugo
 Matthijs Erik
 Merckx-Van Goey Trees
 Olivier Marc
 Penris Jan
 Platteau Stefaan
 Quintelier Leonard
 Ramoudt Didier
 Raskin Gerda
 Sarens Freddy
 Sauwens Johan
 Schuermans Eddy
 Strackx Felix

Suykerbuyk Herman
 Taylor John
 Tyberghien-Vandenbussche Maria
 Van Aperen Arnold
 Van Cleuvenbergen Riet
 Van der Poorten Mark
 Van Dijck Kris
 Van Grembergen Paul
 Van Hauthem Joris
 Van Hecke Mieke
 Van Lindt Sonja
 Van Looy Jef
 Van Mechelen Dirk
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Overmeire Karim
 Van Peel Marc
 Van Rompaey Hugo
 Van Vaerenbergh Etienne
 Van Walleghem Roeland
 Vandenbossche Walter
 Vandenbussche Michiel
 Vandendriessche Bart
 Vanderpoorten Marleen
 Vanleenhove Gilbert
 Verlinden Mandus
 Vermeiren Francis
 Verougstraete Christian
 Verrijken Emiel
 Weyts Johan
 Wymeersch Frans

NEEN heeft geantwoord :

Van Eyken Christian

Zich ONTHOUDEN hebben :

Bossuyt Gilbert
 De Gucht Karel
 De Loor Herman
 De Ridder Peter
 De Vilder Freddy
 Dielens Fred
 Dua Vera
 Geysels Jos
 Goos Johnny
 Hostekint Patrick
 Kenzeler André
 Lindekens Kathy
 Lisabeth Carlos
 Logist Marcel
 Maes Jacky
 Malcorps Johan
 Maximus Lydia
 Sannen Ludo
 Sleeckx Jef
 Stassen Jos

Voorzitter

Stevaert Steve
 Swennen Guy
 Swinnen René
 Timmermans Jacques
 Tobback Bruno
 Van Den Heuvel Ria
 Van Nieuwenborgh Gracienne
 Van Nieuwkerke André
 Van Wallendael Tuur
 Vanvelthoven Peter
 Verwimp-Sillis Cecile
 Voorhamme Robert

Dientengevolge neemt het parlement het voorstel van resolutie aan. De resolutie zal aan de Vlaamse regering worden overgezonden.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Jos Stassen en Jos Geysels, mevrouw Nelly Maes, mevrouw Gracienne Van Nieuwenborgh, mevrouw Mieke Van Hecke en de heer Marino Keulen betreffende de invoering van de BTW-plicht voor artiesten en de gevolgen ervan voor de culturele sector in Vlaanderen
 – 925 (1997-1998) – Nr. 1

Voorstel tot spoedbehandeling

De voorzitter : Dames en heren, vanmorgen heeft de heer Stassen bij motie van orde een voorstel gedaan tot spoedbehandeling van het voorstel van resolutie van de heren Stassen en Geysels, mevrouw Maes, mevrouw Van Nieuwenborgh, mevrouw Van Hecke en de heer Keulen betreffende de invoering van de BTW-plicht voor artiesten en de gevolgen ervan voor de culturele sector in Vlaanderen.

De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen : Mijnheer de voorzitter, collega's, gezien het late uur en een aantal onduidelijkheden omtrent de beslissing die de federale regering ondertussen zou hebben genomen over het peil van de BTW-plicht, stel ik voor de spoedbehandeling van deze resolutie naar de commissie voor Cultuur te verwijzen. Ze kan daar volgende week op de agenda worden geplaatst en in de volgende plenaire vergadering worden behandeld.

De voorzitter : Is het parlement het daarmee eens ?
(Instemming)

Dan wordt het voorstel van resolutie van de heren Stassen en Geysels, mevrouw Maes, mevrouw Van Nieuwenborgh, mevrouw Van Hecke en de heer Keulen betreffende de invoering van de BTW-plicht voor artiesten en de gevolgen ervan voor de culturele sector in Vlaanderen naar de Commissie voor Cultuur en Sport verwezen met de vraag om het bij voorrang te behandelen.

Het incident is gesloten.

VOORSTEL VAN DECREET van de heren Tuur Van Wallendael en Carl Decaluwé c.s. houdende regeling van het recht op vrije nieuwsgaring en de uitzending van korte berichtgeving door de omroepen
 – 82 (BZ 1995) – Nrs. 1 tot 13 + Erratum

Aangehouden stemmingen

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde zijn de aangehouden stemmingen over de amendementen op de artikelen 2, 3, 4, 5, 6 en 7 en over de artikelen van het voorstel van decreet van de heren Van Wallendael en Decaluwé c.s. houdende regeling van het recht op vrije nieuwsgaring en de uitzending van korte berichtgeving door de omroepen.

De hoofdelijke stemming wordt gevraagd.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het eerste amendement van de Vlaamse regering op artikel 2.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? *(Ja)*

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

118 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
 118 leden hebben ja geantwoord ;

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried

Voorzitter

Becq Sonja
 Beerden Georges
 Béghin Jan
 Beysen Ward
 Bogaert Jean-Marie
 Bossuyt Gilbert
 Bril Louis
 Browaeyts Jozef
 Cannaerts Leo
 Cardoen Georges
 Ceysens Patricia
 Coens Joachim
 Cordeel Marc
 Creyelman Frank
 De Groot Etienne
 De Gucht Karel
 De Loor Herman
 De Maght-Aelbrecht Anny
 De Meyer Jos
 De Reuse Herman
 De Ridder Peter
 De Roo Johan
 De Schamphelaere Mia
 De Vilder Freddy
 Decaluwé Carl
 Delcroix Leo
 Demeulenaere Julien
 Denys André
 Deprez Paul
 Desmet Peter
 Deswaene Roland
 Devolder Jacques
 Dewinter Filip
 Dielens Fred
 Dillen Marijke
 Doomst Michel
 Dua Vera
 Dumez Paul
 Feytons Freddy
 Gabriels Jaak
 Geysels Jos
 Goos Johnny
 Helsen Kathleen
 Hostekint Patrick
 Huybrechts Pieter
 Kenzeler André
 Keulen Marino
 Lachaert Patrick
 Lauwers Herman
 Laverge Jacques
 Lindekens Kathy
 Lisabeth Carlos
 Logist Marcel
 Lootens-Stael Dominiek
 Maes Jacky

Maes Nelly
 Malcorps Johan
 Marsoul Hugo
 Matthijs Erik
 Maximus Lydia
 Merckx-Van Goey Trees
 Olivier Marc
 Penris Jan
 Platteau Stefaan
 Quintelier Leonard
 Ramoudt Didier
 Raskin Gerda
 Sannen Ludo
 Sarens Freddy
 Sauwens Johan
 Schuermans Eddy
 Sleeckx Jef
 Stassen Jos
 Stevaert Steve
 Strackx Felix
 Suykerbuyk Herman
 Swennen Guy
 Swinnen René
 Taylor John
 Timmermans Jacques
 Tobback Bruno
 Tyberghien-Vandenbussche Maria
 Van Aperen Arnold
 Van Cleuvenbergen Riet
 Van Den Heuvel Ria
 Van der Poorten Mark
 Van Dijk Kris
 Van Eyken Christian
 Van Grembergen Paul
 Van Hauthem Joris
 Van Hecke Mieke
 Van Lindt Sonja
 Van Looy Jef
 Van Mechelen Dirk
 Van Nieuwenborgh Gracienne
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Nieuwerkerke André
 Van Overmeire Karim
 Van Peel Marc
 Van Rompaey Hugo
 Van Vaerenbergh Etienne
 Van Walleghem Roeland
 Van Wallendael Tuur
 Vandenbossche Walter
 Vandenbussche Michiel
 Vandendriessche Bart
 Vanderpoorten Marleen
 Vanleenhove Gilbert
 Vanvelthoven Peter
 Verlinden Mandus
 Vermeiren Francis
 Verougstraete Christian

Voorzitter

Verrijken Emiel
 Verwimp-Sillis Cecile
 Voorhamme Robert
 Weyts Johan
 Wymeersch Frans

Het amendement is aangenomen.

Minister Van Rompuy heeft het woord.

Minister Eric van Rompuy : De Vlaamse regering trekt haar tweede amendement op artikel 2 in. De Vlaamse regering kan zich terugvinden in het amendement van de heren Van Dijck en Geysels, dat identiek is aan ons tweede amendement.

De voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het amendement van de heren Van Dijck en Geysels op artikel 2.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

118 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
 93 leden hebben ja geantwoord ;
 25 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
 Becq Sonja
 Beerden Georges
 Béghin Jan
 Bogaert Jean-Marie
 Bossuyt Gilbert
 Cannaerts Leo
 Cardoen Georges
 Coens Joachim
 Creyelman Frank
 De Loor Herman
 De Meyer Jos
 De Reuse Herman
 De Ridder Peter
 De Roo Johan
 De Schamphelaere Mia
 De Vilder Freddy
 Decaluwé Carl
 Delcroix Leo
 Deprez Paul
 Desmet Peter

Dewinter Filip
 Dielens Fred
 Dillen Marijke
 Doomst Michel
 Dua Vera
 Dumez Paul
 Geysels Jos
 Goos Johnny
 Helsen Kathleen
 Hostekint Patrick
 Huybrechts Pieter
 Kenzeler André
 Lauwers Herman
 Lindekens Kathy
 Lisabeth Carlos
 Logist Marcel
 Lootens-Stael Dominiek
 Maes Jacky
 Maes Nelly
 Malcorps Johan
 Marsoul Hugo
 Matthijs Erik
 Maximus Lydia
 Merckx-Van Goey Trees
 Olivier Marc
 Penris Jan
 Quintelier Leonard
 Raskin Gerda
 Sannen Ludo
 Sarens Freddy
 Sauwens Johan
 Schuermans Eddy
 Sleeckx Jef
 Stassen Jos
 Stevaert Steve
 Strackx Felix
 Suykerbuyk Herman
 Swennen Guy
 Swinnen René
 Taylor John
 Timmermans Jacques
 Tobback Bruno
 Tyberghien-Vandenbussche Maria
 Van Cleuvenbergen Riet
 Van Den Heuvel Ria
 Van der Poorten Mark
 Van Dijck Kris
 Van Eyken Christian
 Van Grembergen Paul
 Van Hauthem Joris
 Van Hecke Mieke
 Van Looy Jef
 Van Nieuwenborgh Gracienne
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Nieuwerkerke André
 Van Overmeire Karim
 Van Peel Marc

Voorzitter

Van Rompaey Hugo
 Van Vaerenbergh Etienne
 Van Wallegghem Roeland
 Van Wallendael Tuur
 Vandenbossche Walter
 Vandenbussche Michiel
 Vandendriessche Bart
 Vanleenhove Gilbert
 Vanvelthoven Peter
 Verougstraete Christian
 Verrijken Emiel
 Verwimp-Sillis Cecile
 Voorhamme Robert
 Weyts Johan
 Wymeersch Frans

NEEN hebben geantwoord :

Beysen Ward
 Bril Louis
 Browaeyts Jozef
 Ceysens Patricia
 Cordeel Marc
 De Groot Etienne
 De Gucht Karel
 De Maght-Aelbrecht Anny
 Demeulenaere Julien
 Denys André
 Deswaene Roland
 Devolder Jacques
 Feytons Freddy
 Gabriels Jaak
 Keulen Marino
 Lachaert Patrick
 Laverge Jacques
 Platteau Stefaan
 Ramoudt Didier
 Van Aperen Arnold
 Van Lindt Sonja
 Van Mechelen Dirk
 Vanderpoorten Marleen
 Verlinden Mandus
 Vermeiren Francis

Het amendement is aangenomen.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het amendement van de heren Denys en Van Mechelen op artikel 2.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

118 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
 32 leden hebben ja geantwoord ;
 86 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Beysen Ward
 Bril Louis
 Browaeyts Jozef
 Ceysens Patricia
 Cordeel Marc
 De Groot Etienne
 De Gucht Karel
 De Maght-Aelbrecht Anny
 Demeulenaere Julien
 Denys André
 Deswaene Roland
 Devolder Jacques
 Dua Vera
 Feytons Freddy
 Gabriels Jaak
 Geysels Jos
 Keulen Marino
 Lachaert Patrick
 Laverge Jacques
 Malcorps Johan
 Platteau Stefaan
 Ramoudt Didier
 Sannen Ludo
 Stassen Jos
 Van Aperen Arnold
 Van Den Heuvel Ria
 Van Lindt Sonja
 Van Mechelen Dirk
 Vanderpoorten Marleen
 Verlinden Mandus
 Vermeiren Francis
 Verwimp-Sillis Cecile

NEEN hebben geantwoord :

Aers Wilfried
 Becq Sonja
 Beerden Georges
 Béghin Jan
 Bogaert Jean-Marie
 Bossuyt Gilbert
 Cannaerts Leo
 Cardoen Georges
 Coens Joachim
 Creyelman Frank
 De Loor Herman
 De Meyer Jos
 De Reuse Herman
 De Ridder Peter

Voorzitter

De Roo Johan
 De Schamphelaere Mia
 De Vilder Freddy
 Decaluwé Carl
 Delcroix Leo
 Deprez Paul
 Desmet Peter
 Dewinter Filip
 Dielens Fred
 Dillen Marijke
 Doomst Michel
 Dumez Paul
 Goos Johnny
 Helsen Kathleen
 Hostekint Patrick
 Huybrechts Pieter
 Kenzeler André
 Lauwers Herman
 Lindekens Kathy
 Lisabeth Carlos
 Logist Marcel
 Lootens-Stael Dominiek
 Maes Jacky
 Maes Nelly
 Marsoul Hugo
 Matthijs Erik
 Maximus Lydia
 Merckx-Van Goey Trees
 Olivier Marc
 Penris Jan
 Quintelier Leonard
 Raskin Gerda
 Sarens Freddy
 Sauwens Johan
 Schuermans Eddy
 Sleeckx Jef
 Stevaert Steve
 Strackx Felix
 Suykerbuyk Herman
 Swennen Guy
 Swinnen René
 Taylor John
 Timmermans Jacques
 Tobback Bruno
 Tyberghien-Vandenbussche Maria
 Van Cleuvenbergen Riet
 Van der Poorten Mark
 Van Dijck Kris
 Van Eyken Christian
 Van Grembergen Paul
 Van Hauthem Joris
 Van Hecke Mieke
 Van Looy Jef
 Van Nieuwenborgh Gracienne
 Van Nieuwenhuysen Luk

Van Nieuwkerke André
 Van Overmeire Karim
 Van Peel Marc
 Van Rompaey Hugo
 Van Vaerenbergh Etienne
 Van Walleghem Roeland
 Van Wallendael Tuur
 Vandenbossche Walter
 Vandenbussche Michiel
 Vandendriessche Bart
 Vanleenhove Gilbert
 Vanvelthoven Peter
 Verougstraete Christian
 Verrijken Emiel
 Voorhamme Robert
 Weyts Johan
 Wymeersch Frans

Het amendement is niet aangenomen.

Geen opmerkingen ? (*Neen*)

Dan is het aldus geamendeerde artikel 2 aangenomen.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het amendement van de Vlaamse regering op artikel 3.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

118 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
 93 leden hebben ja geantwoord ;
 25 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
 Becq Sonja
 Beerden Georges
 Béghin Jan
 Bogaert Jean-Marie
 Bossuyt Gilbert
 Cannaerts Leo
 Cardoen Georges
 Coens Joachim
 Crevelman Frank
 De Loor Herman
 De Meyer Jos
 De Reuse Herman
 De Ridder Peter
 De Roo Johan

Voorzitter

De Schampheleere Mia
 De Vilder Freddy
 Decaluwé Carl
 Delcroix Leo
 Deprez Paul
 Desmet Peter
 Dewinter Filip
 Dielens Fred
 Dillen Marijke
 Doomst Michel
 Dua Vera
 Dumez Paul
 Geysels Jos
 Goos Johnny
 Helsen Kathleen
 Hostekint Patrick
 Huybrechts Pieter
 Kenzeler André
 Lauwers Herman
 Lindekens Kathy
 Lisabeth Carlos
 Logist Marcel
 Lootens-Stael Dominiek
 Maes Jacky
 Maes Nelly
 Malcorps Johan
 Marsoul Hugo
 Matthijs Erik
 Maximus Lydia
 Merckx-Van Goey Trees
 Olivier Marc
 Penris Jan
 Quintelier Leonard
 Raskin Gerda
 Sannen Ludo
 Sarens Freddy
 Sauwens Johan
 Schuermans Eddy
 Sleeckx Jef
 Stassen Jos
 Stevaert Steve
 Strackx Felix
 Suykerbuyk Herman
 Swennen Guy
 Swinnen René
 Taylor John
 Timmermans Jacques
 Tobback Bruno
 Tyberghien-Vandenbussche Maria
 Van Cleuvenbergen Riet
 Van Den Heuvel Ria
 Van der Poorten Mark
 Van Dijck Kris
 Van Eyken Christian
 Van Grembergen Paul

Van Hauthem Joris
 Van Hecke Mieke
 Van Looy Jef
 Van Nieuwenborgh Gracienne
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Nieuwkerke André
 Van Overmeire Karim
 Van Peel Marc
 Van Rompaey Hugo
 Van Vaerenbergh Etienne
 Van Wallegheem Roeland
 Van Wallendael Tuur
 Vandenbossche Walter
 Vandenbussche Michiel
 Vandendriessche Bart
 Vanleenhove Gilbert
 Vanvelthoven Peter
 Verougstraete Christian
 Verrijken Emiel
 Verwimp-Sillis Cecile
 Voorhamme Robert
 Weyts Johan
 Wymeersch Frans

NEEN hebben geantwoord :

Beysen Ward
 Bril Louis
 Browaey Jozef
 Ceysens Patricia
 Cordeel Marc
 De Groot Etienne
 De Gucht Karel
 De Maght-Aelbrecht Anny
 Demeulenaere Julien
 Denys André
 Deswaene Roland
 Devolder Jacques
 Feytons Freddy
 Gabriels Jaak
 Keulen Marino
 Lachaert Patrick
 Laverge Jacques
 Platteau Stefaan
 Ramoudt Didier
 Van Aperen Arnold
 Van Lindt Sonja
 Van Mechelen Dirk
 Vanderpoorten Marleen
 Verlinden Mandus
 Vermeiren Francis

Het amendement is aangenomen.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het aldus geamendeerde artikel 3.

Voorzitter

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

118 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
93 leden hebben ja geantwoord ;
25 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Becq Sonja
Beerden Georges
Béghin Jan
Bogaert Jean-Marie
Bossuyt Gilbert
Cannaerts Leo
Cardoen Georges
Coens Joachim
Creyelman Frank
De Loor Herman
De Meyer Jos
De Reuse Herman
De Ridder Peter
De Roo Johan
De Schamphelaere Mia
De Vilder Freddy
Decaluwé Carl
Delcroix Leo
Deprez Paul
Desmet Peter
Dewinter Filip
Dielens Fred
Dillen Marijke
Doomst Michel
Dua Vera
Dumez Paul
Geysels Jos
Goos Johnny
Helsen Kathleen
Hostekint Patrick
Huybrechts Pieter
Kenzeler André
Lauwers Herman
Lindekens Kathy
Lisabeth Carlos
Logist Marcel
Lootens-Stael Dominiek
Maes Jacky
Maes Nelly
Malcorps Johan

Marsoul Hugo
Matthijs Erik
Maximus Lydia
Merckx-Van Goey Trees
Olivier Marc
Penris Jan
Quintelier Leonard
Raskin Gerda
Sannen Ludo
Sarens Freddy
Sauwens Johan
Schuermans Eddy
Sleeckx Jef
Stassen Jos
Stevaert Steve
Strackx Felix
Suykerbuyk Herman
Swennen Guy
Swinnen René
Taylor John
Timmermans Jacques
Tobback Bruno
Tyberghien-Vandenbussche Maria
Van Cleuvenbergen Riet
Van Den Heuvel Ria
Van der Poorten Mark
Van Dijk Kris
Van Eyken Christian
Van Grembergen Paul
Van Hauthem Joris
Van Hecke Mieke
Van Looy Jef
Van Nieuwenborgh Gracienne
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Nieuwkerke André
Van Overmeire Karim
Van Peel Marc
Van Rompaey Hugo
Van Vaerenbergh Etienne
Van Wallegem Roeland
Van Wallendael Tuur
Vandenbossche Walter
Vandenbussche Michiel
Vandendriessche Bart
Vanleenhove Gilbert
Vanvelthoven Peter
Verougstraete Christian
Verrijken Emiel
Verwimp-Sillis Cecile
Voorhamme Robert
Weyts Johan
Wymeersch Frans

NEEN hebben geantwoord :

Beysen Ward
Bril Louis

Voorzitter

Browaeyts Jozef
 Ceysens Patricia
 Cordeel Marc
 De Groot Etienne
 De Gucht Karel
 De Maght-Aelbrecht Anny
 Demeulenaere Julien
 Denys André
 Deswaene Roland
 Devolder Jacques
 Feytons Freddy
 Gabriels Jaak
 Keulen Marino
 Lachaert Patrick
 Laverge Jacques
 Platteau Stefaan
 Ramoudt Didier
 Van Aperen Arnold
 Van Lindt Sonja
 Van Mechelen Dirk
 Vanderpoorten Marleen
 Verlinden Mandus
 Vermeiren Francis

Dan is het aldus geamendeerde artikel 3 aangenomen.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het eerste amendement van de Vlaamse regering op artikel 4.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

118 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
 118 leden hebben ja geantwoord ;

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
 Becq Sonja
 Beerden Georges
 Béghin Jan
 Beysen Ward
 Bogaert Jean-Marie
 Bossuyt Gilbert
 Bril Louis
 Browaeyts Jozef
 Cannaerts Leo
 Cardoen Georges

Ceysens Patricia
 Coens Joachim
 Cordeel Marc
 Creyelman Frank
 De Groot Etienne
 De Gucht Karel
 De Loor Herman
 De Maght-Aelbrecht Anny
 De Meyer Jos
 De Reuse Herman
 De Ridder Peter
 De Roo Johan
 De Schamphelaere Mia
 De Vilder Freddy
 Decaluwé Carl
 Delcroix Leo
 Demeulenaere Julien
 Denys André
 Deprez Paul
 Desmet Peter
 Deswaene Roland
 Devolder Jacques
 Dewinter Filip
 Dielens Fred
 Dillen Marijke
 Doomst Michel
 Dua Vera
 Dumez Paul
 Feytons Freddy
 Gabriels Jaak
 Geysels Jos
 Goos Johnny
 Helsen Kathleen
 Hostekint Patrick
 Huybrechts Pieter
 Kenzeler André
 Keulen Marino
 Lachaert Patrick
 Lauwers Herman
 Laverge Jacques
 Lindekens Kathy
 Lisabeth Carlos
 Logist Marcel
 Lootens-Stael Dominiek
 Maes Jacky
 Maes Nelly
 Malcorps Johan
 Marsoul Hugo
 Matthijs Erik
 Maximus Lydia
 Merckx-Van Goey Trees
 Olivier Marc
 Penris Jan
 Platteau Stefaan
 Quintelier Leonard
 Ramoudt Didier
 Raskin Gerda

Voorzitter

Sannen Ludo
 Sarens Freddy
 Sauwens Johan
 Schuermans Eddy
 Sleenckx Jef
 Stassen Jos
 Stevaert Steve
 Strackx Felix
 Suykerbuyk Herman
 Swennen Guy
 Swinnen René
 Taylor John
 Timmermans Jacques
 Tobback Bruno
 Tyberghien-Vandenbussche Maria
 Van Aperen Arnold
 Van Cleuvenbergen Riet
 Van Den Heuvel Ria
 Van der Poorten Mark
 Van Dijck Kris
 Van Eyken Christian
 Van Grembergen Paul
 Van Hauthem Joris
 Van Hecke Mieke
 Van Lindt Sonja
 Van Looy Jef
 Van Mechelen Dirk
 Van Nieuwenborgh Gracienne
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Nieuwerkerke André
 Van Overmeire Karim
 Van Peel Marc
 Van Rompaey Hugo
 Van Vaerenbergh Etienne
 Van Walleghem Roeland
 Van Wallendael Tuur
 Vandenbossche Walter
 Vandenbussche Michiel
 Vandendriessche Bart
 Vanderpoorten Marleen
 Vanleenhove Gilbert
 Vanvelthoven Peter
 Verlinden Mandus
 Vermeiren Francis
 Verougstraete Christian
 Verrijken Emiel
 Verwimp-Sillis Cecile
 Voorhamme Robert
 Weyts Johan
 Wymeersch Frans

Het amendement is aangenomen.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het tweede amendement van de Vlaamse regering op artikel 4.

Zelfde stemming ? (*Instemming*)

Het amendement is aangenomen.

Geen opmerkingen ? (*Neen*)

Dan is het aldus geamendeerde artikel 4 aangenomen.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het amendement van de heren Denys en Van Mechelen op artikel 5.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

118 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
 25 leden hebben ja geantwoord ;
 93 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Beysen Ward
 Bril Louis
 Browaey Jozef
 Ceysens Patricia
 Cordeel Marc
 De Groot Etienne
 De Gucht Karel
 De Maght-Aelbrecht Anny
 Demeulenaere Julien
 Denys André
 Deswaene Roland
 Devolder Jacques
 Feytons Freddy
 Gabriels Jaak
 Keulen Marino
 Lachaert Patrick
 Laverge Jacques
 Platteau Stefaan
 Ramoudt Didier
 Van Aperen Arnold
 Van Lindt Sonja
 Van Mechelen Dirk
 Vanderpoorten Marleen
 Verlinden Mandus
 Vermeiren Francis

Voorzitter

NEEN hebben geantwoord :

Aers Wilfried
 Becq Sonja
 Beerden Georges
 Béghin Jan
 Bogaert Jean-Marie
 Bossuyt Gilbert
 Cannaerts Leo
 Cardoen Georges
 Coens Joachim
 Creyelman Frank
 De Loor Herman
 De Meyer Jos
 De Reuse Herman
 De Ridder Peter
 De Roo Johan
 De Schamphelaere Mia
 De Vilder Freddy
 Decaluwé Carl
 Delcroix Leo
 Deprez Paul
 Desmet Peter
 Dewinter Filip
 Dielens Fred
 Dillen Marijke
 Doomst Michel
 Dua Vera
 Dumez Paul
 Geysels Jos
 Goos Johnny
 Helsen Kathleen
 Hostekint Patrick
 Huybrechts Pieter
 Kenzeler André
 Lauwers Herman
 Lindekens Kathy
 Lisabeth Carlos
 Logist Marcel
 Lootens-Stael Dominiek
 Maes Jacky
 Maes Nelly
 Malcorps Johan
 Marsoul Hugo
 Matthijs Erik
 Maximus Lydia
 Merckx-Van Goey Trees
 Olivier Marc
 Penris Jan
 Quintelier Leonard
 Raskin Gerda
 Sannen Ludo
 Sarens Freddy
 Sauwens Johan
 Schuermans Eddy

Sleeckx Jef
 Stassen Jos
 Stevaert Steve
 Strackx Felix
 Suykerbuyk Herman
 Swennen Guy
 Swinnen René
 Taylor John
 Timmermans Jacques
 Tobback Bruno
 Tyberghien-Vandenbussche Maria
 Van Cleuvenbergen Riet
 Van Den Heuvel Ria
 Van der Poorten Mark
 Van Dijck Kris
 Van Eyken Christian
 Van Grembergen Paul
 Van Hauthem Joris
 Van Hecke Mieke
 Van Looy Jef
 Van Nieuwenborgh Gracienne
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Nieuwkerke André
 Van Overmeire Karim
 Van Peel Marc
 Van Rompaey Hugo
 Van Vaerenbergh Etienne
 Van Wallegheem Roeland
 Van Wallendael Tuur
 Vandenbossche Walter
 Vandenbussche Michiel
 Vandendriessche Bart
 Vanleenhove Gilbert
 Vanvelthoven Peter
 Verougstraete Christian
 Verrijken Emiel
 Verwimp-Sillis Cecile
 Voorhamme Robert
 Weyts Johan
 Wymeersch Frans

Het amendement is niet aangenomen.

Geen opmerkingen ? (*Neen*)

Dan is artikel 5 aangenomen.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het amendement van de heren Van Dijck en Geysels op artikel 6.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Voorzitter

Ziehier het resultaat :

118 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;

41 leden hebben ja geantwoord ;

16 leden hebben zich onthouden ;

61 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Beysen Ward
 Bogaert Jean-Marie
 Bril Louis
 Browaeyts Jozef
 Ceysens Patricia
 Cordeel Marc
 De Groot Etienne
 De Gucht Karel
 De Maght-Aelbrecht Anny
 Demeulenaere Julien
 Denys André
 Deswaene Roland
 Devolder Jacques
 Dua Vera
 Feytons Freddy
 Gabriels Jaak
 Geysels Jos
 Keulen Marino
 Lachaert Patrick
 Lauwers Herman
 Laverge Jacques
 Maes Nelly
 Malcorps Johan
 Platteau Stefaan
 Ramoudt Didier
 Raskin Gerda
 Sannen Ludo
 Sauwens Johan
 Stassen Jos
 Van Aperen Arnold
 Van Den Heuvel Ria
 Van Dijck Kris
 Van Eyken Christian
 Van Grembergen Paul
 Van Lindt Sonja
 Van Mechelen Dirk
 Van Vaerenbergh Etienne
 Vanderpoorten Marleen
 Verlinden Mandus
 Vermeiren Francis
 Verwimp-Sillis Cecile

NEEN hebben geantwoord :

Becq Sonja
 Beerden Georges

Béghin Jan
 Bossuyt Gilbert
 Cannaerts Leo
 Cardoen Georges
 Coens Joachim
 De Loor Herman
 De Meyer Jos
 De Ridder Peter
 De Roo Johan
 De Schamphelaere Mia
 De Vilder Freddy
 Decaluwé Carl
 Delcroix Leo
 Deprez Paul
 Desmet Peter
 Dielens Fred
 Doomst Michel
 Dumez Paul
 Goos Johnny
 Helsen Kathleen
 Hostekint Patrick
 Kenzeler André
 Lindekens Kathy
 Lisabeth Carlos
 Logist Marcel
 Maes Jacky
 Marsoul Hugo
 Matthijs Erik
 Maximus Lydia
 Merckx-Van Goey Trees
 Olivier Marc
 Quintelier Leonard
 Sarens Freddy
 Schuermans Eddy
 Sleeckx Jef
 Stevaert Steve
 Suykerbuyk Herman
 Swennen Guy
 Swinnen René
 Taylor John
 Timmermans Jacques
 Tobback Bruno
 Tyberghien-Vandenbussche Maria
 Van Cleuvenbergen Riet
 Van der Poorten Mark
 Van Hecke Mieke
 Van Looy Jef
 Van Nieuwenborgh Gracienne
 Van Nieuwerkerke André
 Van Peel Marc
 Van Rompaey Hugo
 Van Wallendael Tuur
 Vandenbossche Walter
 Vandenbussche Michiel
 Vandendriessche Bart
 Vanleenhove Gilbert
 Vanvelthoven Peter

Voorzitter

Voorhamme Robert
Weyts Johan

Zich ONTHOUDEN hebben :

Aers Wilfried
Creyelman Frank
De Reuse Herman
Dewinter Filip
Dillen Marijke
Huybrechts Pieter
Lootens-Stael Dominiek
Penris Jan
Strackx Felix
Van Hauthem Joris
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Overmeire Karim
Van Wallegheem Roeland
Verougstraete Christian
Verrijken Emiel
Wymeersch Frans

Het amendement is niet aangenomen.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het amendement van de heren Denys en Van Mechelen op artikel 6.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

118 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
25 leden hebben ja geantwoord ;
93 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Beysen Ward
Bril Louis
Browaeyts Jozef
Ceysens Patricia
Cordeel Marc
De Groot Etienne
De Gucht Karel
De Maght-Aelbrecht Anny
Demeulenaere Julien
Denys André
Deswaene Roland
Devolder Jacques
Feytons Freddy

Gabriels Jaak
Keulen Marino
Lachaert Patrick
Laverge Jacques
Platteau Stefaan
Ramoudt Didier
Van Aperen Arnold
Van Lindt Sonja
Van Mechelen Dirk
Vanderpoorten Marleen
Verlinden Mandus
Vermeiren Francis

NEEN hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Becq Sonja
Beerden Georges
Béghin Jan
Bogaert Jean-Marie
Bossuyt Gilbert
Cannaerts Leo
Cardoen Georges
Coens Joachim
Creyelman Frank
De Loor Herman
De Meyer Jos
De Reuse Herman
De Ridder Peter
De Roo Johan
De Schamphelaere Mia
De Vilder Freddy
Decaluwé Carl
Delcroix Leo
Deprez Paul
Desmet Peter
Dewinter Filip
Dielens Fred
Dillen Marijke
Doomst Michel
Dua Vera
Dumez Paul
Geysels Jos
Goos Johnny
Helsen Kathleen
Hostekint Patrick
Huybrechts Pieter
Kenzeler André
Lauwers Herman
Lindekens Kathy
Lisabeth Carlos
Logist Marcel
Lootens-Stael Dominiek
Maes Jacky
Maes Nelly
Malcorps Johan
Marsoul Hugo

Voorzitter

Matthijs Erik
 Maximus Lydia
 Merckx-Van Goey Trees
 Olivier Marc
 Penris Jan
 Quintelier Leonard
 Raskin Gerda
 Sannen Ludo
 Sarens Freddy
 Sauwens Johan
 Schuermans Eddy
 Sleeckx Jef
 Stassen Jos
 Stevaert Steve
 Strackx Felix
 Suykerbuyk Herman
 Swennen Guy
 Swinnen René
 Taylor John
 Timmermans Jacques
 Tobback Bruno
 Tyberghien-Vandenbussche Maria
 Van Cleuvenbergen Riet
 Van Den Heuvel Ria
 Van der Poorten Mark
 Van Dijck Kris
 Van Eyken Christian
 Van Grembergen Paul
 Van Hauthem Joris
 Van Hecke Mieke
 Van Looy Jef
 Van Nieuwenborgh Gracienne
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Nieuwerkerke André
 Van Overmeire Karim
 Van Peel Marc
 Van Rompaey Hugo
 Van Vaerenbergh Etienne
 Van Wallegghem Roeland
 Van Wallendael Tuur
 Vandenbossche Walter
 Vandenbussche Michiel
 Vandendriessche Bart
 Vanleenhove Gilbert
 Vanvelthoven Peter
 Verougstraete Christian
 Verrijken Emiel
 Verwimp-Sillis Cecile
 Voorhamme Robert
 Weyts Johan
 Wymeersch Frans

Het amendement is niet aangenomen.

Geen opmerkingen ? (*Neen*)

Dan is artikel 6 aangenomen.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het amendement van de Vlaamse regering op artikel 7.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

118 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
 118 leden hebben ja geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
 Becq Sonja
 Beerden Georges
 Béghin Jan
 Beysen Ward
 Bogaert Jean-Marie
 Bossuyt Gilbert
 Bril Louis
 Browaeyts Jozef
 Cannaerts Leo
 Cardoen Georges
 Ceysens Patricia
 Coens Joachim
 Cordeel Marc
 Creyelman Frank
 De Groot Etienne
 De Gucht Karel
 De Loor Herman
 De Maght-Aelbrecht Anny
 De Meyer Jos
 De Reuse Herman
 De Ridder Peter
 De Roo Johan
 De Schamphelaere Mia
 De Vilder Freddy
 Decaluwé Carl
 Delcroix Leo
 Demeulenaere Julien
 Denys André
 Deprez Paul
 Desmet Peter
 Deswaene Roland
 Devolder Jacques
 Dewinter Filip
 Dielens Fred
 Dillen Marijke
 Doomst Michel
 Dua Vera
 Dumez Paul

Voorzitter

Feytons Freddy
 Gabriels Jaak
 Geysels Jos
 Goos Johnny
 Helsen Kathleen
 Hostekint Patrick
 Huybrechts Pieter
 Kenzeler André
 Keulen Marino
 Lachaert Patrick
 Lauwers Herman
 Laverge Jacques
 Lindekens Kathy
 Lisabeth Carlos
 Logist Marcel
 Lootens-Stael Dominiek
 Maes Jacky
 Maes Nelly
 Malcorps Johan
 Marsoul Hugo
 Matthijs Erik
 Maximus Lydia
 Merckx-Van Goey Trees
 Olivier Marc
 Penris Jan
 Platteau Stefaan
 Quintelier Leonard
 Ramoudt Didier
 Raskin Gerda
 Sannen Ludo
 Sarens Freddy
 Sauwens Johan
 Schuermans Eddy
 Sleeckx Jef
 Stassen Jos
 Stevaert Steve
 Strackx Felix
 Suykerbuyk Herman
 Swennen Guy
 Swinnen René
 Taylor John
 Timmermans Jacques
 Tobback Bruno
 Tyberghien-Vandenbussche Maria
 Van Aperen Arnold
 Van Cleuvenbergen Riet
 Van Den Heuvel Ria
 Van der Poorten Mark
 Van Dijck Kris
 Van Eyken Christian
 Van Grembergen Paul
 Van Hauthem Joris
 Van Hecke Mieke
 Van Lindt Sonja
 Van Looy Jef

Van Mechelen Dirk
 Van Nieuwenborgh Gracienne
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Nieuwkerke André
 Van Overmeire Karim
 Van Peel Marc
 Van Rompaey Hugo
 Van Vaerenbergh Etienne
 Van Wallegheem Roeland
 Van Wallendael Tuur
 Vandenbossche Walter
 Vandenbussche Michiel
 Vandendriessche Bart
 Vanderpoorten Marleen
 Vanleenhove Gilbert
 Vanvelthoven Peter
 Verlinden Mandus
 Vermeiren Francis
 Verougstraete Christian
 Verrijken Emiel
 Verwimp-Sillis Cecile
 Voorhamme Robert
 Weyts Johan
 Wymeersch Frans

Het amendement is aangenomen.

Geen opmerkingen ? (*Neen*)

Dan is het aldus geamendeerde artikel 7 aangenomen.

De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys : Alvorens tot de eindstemming over te gaan, wens ik een beroep te doen op artikel 65 van ons Reglement dat bepaalt dat ieder lid van dit parlement een tweede lezing kan vragen.

Na herlezing van het advies van de Raad van State en na dit debat te hebben aangehoord, zien we de noodzaak in om de hier goedgekeurde amendementen en de aldus gewijzigde artikelen aan een tweede lezing te onderwerpen. We zouden willen dat dit in de commissie gebeurt.

De voorzitter : De heer Decaluwé heeft het woord.

De heer Carl Decaluwé : Ik zou liever hebben dat de tweede lezing op de agenda van de volgende plenaire vergadering wordt geplaatst.

De voorzitter : De tweede lezing wordt toegestaan, weliswaar enkel over de geamendeerde artikelen. Ook de vraag van de heer Decaluwé kan perfect worden ingewilligd. In dit verband herinner ik hem

Voorzitter

er aan dat het Reglement in dit verband bepaalt dat een tweede lezing na verloop van ten minste vierentwintig uur dient te gebeuren.

De heer Geysels heeft het woord.

De heer Jos Geysels : Ik wens de vraag van de heer Decaluwé te ondersteunen. Indien de tweede lezing het hele decreet betrof, dan zou het best naar de bevoegde commissie worden opgestuurd. De vraag van de heer Denys heeft evenwel enkel betrekking op bepaalde geamendeerde artikelen en daarom stel ik ook voor dit in plenaire vergadering te behandelen.

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys : Ik heb er geen bezwaar tegen dit in plenaire vergadering te doen. Voor ons is het alleen belangrijk de nodige tijd te krijgen dit nader te bekijken.

De voorzitter : Dames en heren, ik stel voor de tweede lezing te houden tijdens de plenaire vergadering van 3 en 4 maart.

Is het parlement het daarmee eens ? (*Instemming*)

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Kris Van Dijck, Jean-Marie Bogaert, Hugo Marsoul, mevrouw Cecile Verwimp-Sillis en de heren Stefaan Platteau en Jef Sleenckx betreffende de erkenning van de rechten van inheemse volkeren – 563 (1996-1997) – Nrs. 1 tot 3

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie van de heren Van Dijck, Bogaert, Marsoul, mevrouw Verwimp en de heren Platteau en Sleenckx betreffende de erkenning van de rechten van inheemse volkeren.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat voor wat betreft de aangelegenheden bedoeld in artikel 39 van de Grondwet :

112 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
112 leden hebben ja geantwoord.

Ziehier het resultaat voor wat betreft de aangelegenheden bedoeld in de artikelen 127 tot 129 van de Grondwet :

117 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
117 leden hebben ja geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Becq Sonja
Beerden Georges
Béghin Jan
Beysen Ward
Bogaert Jean-Marie
Bossuyt Gilbert
Bril Louis
Browaeyts Jozef
Cannaerts Leo
Cardoen Georges
Ceysens Patricia
Coens Joachim
Cordeel Marc
Creyelman Frank
De Groot Etienne
De Gucht Karel
De Loor Herman
De Maght-Aelbrecht Anny
De Meyer Jos
De Reuse Herman
De Ridder Peter
De Roo Johan
De Schamphelaere Mia
De Vilder Freddy
Decaluwé Carl
Delcroix Leo
Demeulenaere Julien
Denys André
Deprez Paul
Desmet Peter
Deswaene Roland
Devolder Jacques
Dewinter Filip
Dielens Fred
Dillen Marijke
Doomst Michel
Dua Vera
Dumez Paul
Feytons Freddy
Gabriels Jaak
Geysels Jos

Voorzitter

Goos Johnny
 Helsen Kathleen
 Hostekint Patrick
 Huybrechts Pieter
 Kenzeler André
 Keulen Marino
 Lachaert Patrick
 Lauwers Herman
 Laverge Jacques
 Lindekens Kathy
 Lisabeth Carlos
 Logist Marcel
 Lootens-Stael Dominiek
 Maes Jacky
 Maes Nelly
 Malcorps Johan
 Marsoul Hugo
 Matthijs Erik
 Maximus Lydia
 Merckx-Van Goey Trees
 Olivier Marc
 Penris Jan
 Platteau Stefaan
 Quintelier Leonard
 Ramoudt Didier
 Raskin Gerda
 Sannen Ludo
 Sarens Freddy
 Sauwens Johan
 Schuermans Eddy
 Sleeckx Jef
 Stassen Jos
 Stevaert Steve
 Strackx Felix
 Suykerbuyk Herman
 Swennen Guy
 Swinnen René
 Taylor John
 Timmermans Jacques
 Tobback Bruno
 Tyberghien-Vandenbussche Maria
 Van Aperen Arnold
 Van Cleuvenbergen Riet
 Van Den Heuvel Ria
 Van der Poorten Mark
 Van Dijck Kris
 Van Eyken Christian
 Van Grembergen Paul
 Van Hauthem Joris
 Van Hecke Mieke
 Van Lindt Sonja
 Van Looy Jef
 Van Mechelen Dirk
 Van Nieuwenborgh Gracienne
 Van Nieuwenhuysen Luk

Van Nieuwkerke André
 Van Overmeire Karim
 Van Rompaey Hugo
 Van Vaerenbergh Etienne
 Van Walleghe Roeland
 Van Wallendael Tuur
 Vandenbossche Walter
 Vandenbussche Michiel
 Vandendriessche Bart
 Vanderpoorten Marleen
 Vanleenhove Gilbert
 Vanvelthoven Peter
 Verlinden Mandus
 Vermeiren Francis
 Verougstraete Christian
 Verrijken Emiel
 Verwimp-Sillis Cecile
 Voorhamme Robert
 Weyts Johan
 Wymeersch Frans

Dientengevolge neemt het parlement het voorstel van resolutie eenparig aan. De resolutie zal aan de Vlaamse regering worden overgezonden.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heer Johan Malcorps, mevrouw Anny De Maght-Aelbrecht en mevrouw Gerda Raskin betreffende de nood aan de ontwikkeling van alternatieve technologieën inzake de eindverwerking van huishoudelijk afval
 – 882 (1997-1998) – Nrs. 1 tot 3

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie van de heer Malcorps, mevrouw De Maght en mevrouw Raskin betreffende de nood aan de ontwikkeling van alternatieve technologieën inzake de eindverwerking van huishoudelijk afval.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (Ja)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

111 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
 111 leden hebben ja geantwoord.

Voorzitter

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Becq Sonja
Beerden Georges
Beysen Ward
Bogaert Jean-Marie
Bossuyt Gilbert
Bril Louis
Browaeyts Jozef
Cannaerts Leo
Cardoen Georges
Ceysens Patricia
Coens Joachim
Cordeel Marc
Creyelman Frank
De Groot Etienne
De Gucht Karel
De Loor Herman
De Maght-Aelbrecht Anny
De Meyer Jos
De Reuse Herman
De Ridder Peter
De Roo Johan
De Schamphelaere Mia
De Vilder Freddy
Decaluwé Carl
Delcroix Leo
Demeulenaere Julien
Denys André
Deprez Paul
Desmet Peter
Deswaene Roland
Devolder Jacques
Dewinter Filip
Dielens Fred
Dillen Marijke
Doomst Michel
Dua Vera
Dumez Paul
Feytons Freddy
Gabriels Jaak
Geysels Jos
Goos Johnny
Helsen Kathleen
Hostekint Patrick
Huybrechts Pieter
Kenzeler André
Keulen Marino
Lachaert Patrick
Lauwers Herman
Laverge Jacques
Lindekens Kathy
Lisabeth Carlos
Logist Marcel

Maes Jacky
Maes Nelly
Malcorps Johan
Marsoul Hugo
Matthijs Erik
Maximus Lydia
Merckx-Van Goey Trees
Olivier Marc
Penris Jan
Platteau Stefaan
Quintelier Leonard
Ramoudt Didier
Raskin Gerda
Sannen Ludo
Sarens Freddy
Sauwens Johan
Schuermans Eddy
Sleeckx Jef
Stassen Jos
Strackx Felix
Suykerbuyk Herman
Swennen Guy
Swinnen René
Taylor John
Timmermans Jacques
Tobback Bruno
Tyberghien-Vandenbussche Maria
Van Aperen Arnold
Van Cleuvenbergen Riet
Van Den Heuvel Ria
Van der Poorten Mark
Van Dijck Kris
Van Eyken Christian
Van Grembergen Paul
Van Hauthem Joris
Van Hecke Mieke
Van Lindt Sonja
Van Looy Jef
Van Mechelen Dirk
Van Nieuwenborgh Gracienne
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Nieuwerkerke André
Van Overmeire Karim
Van Rompaey Hugo
Van Vaerenbergh Etienne
Van Wallendael Tuur
Vandendriessche Bart
Vanderpoorten Marleen
Vanleenhove Gilbert
Vanvelthoven Peter
Verlinden Mandus
Vermeiren Francis
Verougstraete Christian
Verrijken Emiel
Verwimp-Sillis Cecile
Voorhamme Robert

Voorzitter

Weyts Johan
Wymeersch Frans

Dientengevolge neemt het parlement het voorstel van resolutie eenparig aan. De resolutie zal aan de Vlaamse regering worden overgezonden.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Johan Sauwens en Herman Lauwers, mevrouw Nelly Maes en de heer Etienne Van Vaerenbergh tot besluit van de op 27 januari 1998 door mevrouw Vera Dua en de heer Johan Sauwens gehouden interpellaties tot de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, respectievelijk over de recente cijfers van de Vlaamse Milieumaatschappij inzake de waterkwaliteit en de conclusies hiervan met betrekking tot het Mestactieplan en over de resultaten van het Mestactieplan inzake het wegwerken van de mestoverschotten en het halen van de nitraatnormen – 902 (1997-1998) – Nr. 1

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren André Denys en Dirk Van Mechelen tot besluit van de op 27 januari 1998 door mevrouw Vera Dua en de heer Johan Sauwens gehouden interpellaties tot de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, respectievelijk over de recente cijfers van de Vlaamse Milieumaatschappij inzake de waterkwaliteit en de conclusies hiervan met betrekking tot het Mestactieplan en over de resultaten van het Mestactieplan inzake het wegwerken van de mestoverschotten en het halen van de nitraatnormen – 904 (1997-1998) – Nr. 1

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Johan De Roo, Gilbert Bossuyt en Leonard Quintelier tot besluit van de op 27 januari 1998 door mevrouw Vera Dua en de heer Johan Sauwens gehouden interpellaties tot de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, respectievelijk over de recente cijfers van de Vlaamse Milieumaatschappij inzake de waterkwaliteit en de conclusies hiervan met betrekking tot het Mestactieplan en over de resultaten van het Mestactieplan inzake het wegwerken van de mestoverschotten en het halen van de nitraatnormen – 906 (1997-1998) – Nr. 1

Hoofdelijke stemmingen

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde zijn de hoofdelijke stemmingen over de met redenen omklede moties van de heren Sauwens en Lauwers, mevrouw Maes en de heer Van Vaerenbergh, van de heren Denys en Van Mechelen en van de heren De Roo, Bossuyt en Quintelier tot besluit van de op 27 januari 1998 door mevrouw Dua en de heer Sauwens gehouden interpellaties tot de heer Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, respectievelijk over de recente cijfers van de Vlaamse Milieumaatschappij inzake de waterkwaliteit en de conclusies hiervan met betrekking tot het Mestactieplan en over de resultaten van het Mestactieplan inzake het wegwerken van de mestoverschotten en het halen van de nitraatnormen.

De heer Quintelier heeft het woord.

De heer Leonard Quintelier : Mijnheer de voorzitter, er zijn drie moties over dit onderwerp. Ik wil ervoor pleiten dat de derde versie, die werd ondertekend door de meerderheid, ook een meerderheid van stemmen zou krijgen in dit parlement.

We vragen concreet dat in de loop van de volgende maanden een vervroegde evaluatie van het MAP zou gebeuren. Volgens het decreet zou de evaluatie kunnen worden uitgesteld tot op het einde van het jaar, maar we hebben in de commissie een overeenstemming bereikt om niet zo lang te wachten. We wensen de evaluatie te baseren op het eindadvies en de deeladviezen van de stuurgroep Mest. We wensen ook in kennis te worden gesteld van de wetenschappelijke rapporten die de basis van de adviezen vormden. We streven op termijn naar een definitieve en duurzame oplossing. Deze oplossing zal moeten steunen op wetenschappelijke gegevens. We stellen dus voor om de derde resolutie goed te keuren.

De voorzitter : We spreken ons eerst uit over de met redenen omklede motie van de heren Sauwens en Lauwers, mevrouw Maes en de heer Van Vaerenbergh.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

111 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;

Voorzitter

16 leden hebben ja geantwoord ;
95 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Bogaert Jean-Marie
Dua Vera
Geysels Jos
Lauwers Herman
Maes Nelly
Malcorps Johan
Raskin Gerda
Sannen Ludo
Sauwens Johan
Stassen Jos
Van Den Heuvel Ria
Van Dijck Kris
Van Eyken Christian
Van Grembergen Paul
Van Vaerenbergh Etienne
Verwimp-Sillis Cecile

NEEN hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Becq Sonja
Beerden Georges
Beysen Ward
Bossuyt Gilbert
Bril Louis
Browaeyts Jozef
Cannaerts Leo
Cardoen Georges
Ceysens Patricia
Coens Joachim
Cordeel Marc
Creyelman Frank
De Groot Etienne
De Gucht Karel
De Loor Herman
De Maght-Aelbrecht Anny
De Meyer Jos
De Reuse Herman
De Ridder Peter
De Roo Johan
De Schamphelaere Mia
De Vilder Freddy
Decaluwé Carl
Delcroix Leo
Demeulenaere Julien
Denys André
Deprez Paul
Desmet Peter
Deswaene Roland
Devolder Jacques

Dewinter Filip
Dielens Fred
Dillen Marijke
Doomst Michel
Dumez Paul
Feytons Freddy
Gabriels Jaak
Goos Johnny
Helsen Kathleen
Hostekint Patrick
Huybrechts Pieter
Kenzeler André
Keulen Marino
Lachaert Patrick
Laverge Jacques
Lindekens Kathy
Lisabeth Carlos
Logist Marcel
Maes Jacky
Marsoul Hugo
Matthijs Erik
Maximus Lydia
Merckx-Van Goey Trees
Olivier Marc
Penris Jan
Platteau Stefaan
Quintelier Leonard
Ramoudt Didier
Sarens Freddy
Schuermans Eddy
Sleeckx Jef
Strackx Felix
Suykerbuyk Herman
Swennen Guy
Swinnen René
Taylor John
Timmermans Jacques
Tobback Bruno
Tyberghien-Vandenbussche Maria
Van Aperen Arnold
Van Cleuvenbergen Riet
Van der Poorten Mark
Van Hauthem Joris
Van Hecke Mieke
Van Lindt Sonja
Van Looy Jef
Van Mechelen Dirk
Van Nieuwenborgh Gracienne
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Nieuwerkerke André
Van Overmeire Karim
Van Rompaey Hugo
Van Wallendael Tuur
Vandendriessche Bart
Vanderpoorten Marleen
Vanleenhove Gilbert
Vanvelthoven Peter

Voorzitter

Verlinden Mandus
 Vermeiren Francis
 Verougstraete Christian
 Verrijken Emiel
 Voorhamme Robert
 Weyts Johan
 Wymeersch Frans

Dientengevolge neemt het parlement de motie niet aan.

We spreken ons nu uit over de met redenen omklede motie van de heren Denys en Van Mechelen.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

111 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
 39 leden hebben ja geantwoord ;
 72 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
 Beysen Ward
 Bril Louis
 Browaeyts Jozef
 Ceysens Patricia
 Cordeel Marc
 Creyelman Frank
 De Groot Etienne
 De Gucht Karel
 De Maght-Aelbrecht Anny
 De Reuse Herman
 Demeulenaere Julien
 Denys André
 Deswaene Roland
 Devolder Jacques
 Dewinter Filip
 Dillen Marijke
 Feytons Freddy
 Gabriels Jaak
 Huybrechts Pieter
 Keulen Marino
 Lachaert Patrick
 Laverge Jacques
 Penris Jan
 Platteau Stefaan
 Ramoudt Didier
 Strackx Felix

Van Aperen Arnold
 Van Hauthem Joris
 Van Lindt Sonja
 Van Mechelen Dirk
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Overmeire Karim
 Vanderpoorten Marleen
 Verlinden Mandus
 Vermeiren Francis
 Verougstraete Christian
 Verrijken Emiel
 Wymeersch Frans

NEEN hebben geantwoord :

Becq Sonja
 Beerden Georges
 Bogaert Jean-Marie
 Bossuyt Gilbert
 Cannaerts Leo
 Cardoen Georges
 Coens Joachim
 De Loor Herman
 De Meyer Jos
 De Ridder Peter
 De Roo Johan
 De Schamphelaere Mia
 De Vilder Freddy
 Decaluwé Carl
 Delcroix Leo
 Deprez Paul
 Desmet Peter
 Dielens Fred
 Doomst Michel
 Dua Vera
 Dumez Paul
 Geysels Jos
 Goos Johnny
 Helsen Kathleen
 Hostekint Patrick
 Kenzeler André
 Lauwers Herman
 Lindekens Kathy
 Lisabeth Carlos
 Logist Marcel
 Maes Jacky
 Maes Nelly
 Malcorps Johan
 Marsoul Hugo
 Matthijs Erik
 Maximus Lydia
 Merckx-Van Goey Trees
 Olivier Marc
 Quintelier Leonard
 Raskin Gerda
 Sannen Ludo
 Sarens Freddy

Voorzitter

Sauwens Johan
 Schuermans Eddy
 Sleenckx Jef
 Stassen Jos
 Suykerbuyk Herman
 Swennen Guy
 Swinnen René
 Taylor John
 Timmermans Jacques
 Tobback Bruno
 Tyberghien-Vandenbussche Maria
 Van Cleuvenbergen Riet
 Van Den Heuvel Ria
 Van der Poorten Mark
 Van Dijck Kris
 Van Eyken Christian
 Van Grembergen Paul
 Van Hecke Mieke
 Van Looy Jef
 Van Nieuwenborgh Gracienne
 Van Nieuwerkerke André
 Van Rompaey Hugo
 Van Vaerenbergh Etienne
 Van Wallendael Tuur
 Vandendriessche Bart
 Vanleenhove Gilbert
 Vanvelthoven Peter
 Verwimp-Sillis Cecile
 Voorhamme Robert
 Weyts Johan

Dientengevolge neemt het parlement de motie niet aan.

We spreken ons ten laatste uit over de met redenen omklede motie van de heren De Roo, Bossuyt en Quintelier.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

110 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
 81 leden hebben ja geantwoord ;
 15 leden hebben zich onthouden ;
 14 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Becq Sonja
 Beerden Georges

Beysen Ward
 Bossuyt Gilbert
 Bril Louis
 Browaeyts Jozef
 Cannaerts Leo
 Cardoen Georges
 Ceysens Patricia
 Coens Joachim
 Cordeel Marc
 De Groot Etienne
 De Gucht Karel
 De Loor Herman
 De Maght-Aelbrecht Anny
 De Meyer Jos
 De Ridder Peter
 De Roo Johan
 De Schamphelaere Mia
 De Vilder Freddy
 Decaluwé Carl
 Delcroix Leo
 Demeulenaere Julien
 Denys André
 Deprez Paul
 Desmet Peter
 Deswaene Roland
 Devolder Jacques
 Dielens Fred
 Doomst Michel
 Dumez Paul
 Feytons Freddy
 Gabriels Jaak
 Goos Johnny
 Helsen Kathleen
 Hostekint Patrick
 Kenzeler André
 Keulen Marino
 Lachaert Patrick
 Laverge Jacques
 Lindekens Kathy
 Lisabeth Carlos
 Logist Marcel
 Maes Jacky
 Marsoul Hugo
 Matthijs Erik
 Maximus Lydia
 Merckx-Van Goey Trees
 Olivier Marc
 Platteau Stefaan
 Quintelier Leonard
 Ramoudt Didier
 Sarens Freddy
 Schuermans Eddy
 Sleenckx Jef
 Suykerbuyk Herman
 Swennen Guy
 Swinnen René
 Taylor John

Voorzitter

Timmermans Jacques
 Tobback Bruno
 Tyberghien-Vandenbussche Maria
 Van Aperen Arnold
 Van Cleuvenbergen Riet
 Van der Poorten Mark
 Van Hecke Mieke
 Van Lindt Sonja
 Van Looy Jef
 Van Mechelen Dirk
 Van Nieuwenborgh Gracienne
 Van Nieuwerkerke André
 Van Rompaey Hugo
 Van Wallendael Tuur
 Vandendriessche Bart
 Vanderpoorten Marleen
 Vanleenhove Gilbert
 Vanvelthoven Peter
 Verlinden Mandus
 Vermeiren Francis
 Voorhamme Robert
 Weyts Johan

NEEN hebben geantwoord :

Aers Wilfried
 Creyelman Frank
 De Reuse Herman
 Dewinter Filip
 Dillen Marijke
 Huybrechts Pieter
 Penris Jan
 Strackx Felix
 Van Hauthem Joris
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Overmeire Karim
 Verougstraete Christian
 Verrijken Emiel
 Wymeersch Frans

Zich ONTHOUDEN hebben :

Bogaert Jean-Marie
 Dua Vera
 Geysels Jos
 Lauwers Herman
 Malcorps Johan
 Raskin Gerda
 Sannen Ludo
 Sauwens Johan
 Stassen Jos
 Van Den Heuvel Ria
 Van Dijck Kris
 Van Eyken Christian
 Van Grembergen Paul

Van Vaerenbergh Etienne
 Verwimp-Sillis Cecile

Dientengevolge neemt het parlement de motie aan. Ze zal aan de Vlaamse regering worden overgezonden.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Etienne Van Vaerenbergh, Georges Cardoen, Francis Vermeiren en Herman De Loor tot besluit van de op 29 januari 1998 door de heer Etienne Van Vaerenbergh in commissie gehouden interpellatie tot de heer Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting, over de omzendbrief BA 97/22 met betrekking tot het taalgebruik in de gemeentebesturen van het Nederlandse taalgebied en de toepasbaarheid ervan in intercommunale verenigingen
 – 908 (1997-1998) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van de heren Van Vaerenbergh, Cardoen, Vermeiren en De Loor tot besluit van de op 29 januari 1998 door de heer Van Vaerenbergh in commissie gehouden interpellatie tot de heer Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting, over de omzendbrief BA 97/22 met betrekking tot het taalgebruik in de gemeentebesturen van het Nederlandse taalgebied en de toepasbaarheid ervan in intercommunale verenigingen.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

115 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
 114 leden hebben ja geantwoord ;
 1 lid heeft neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
 Becq Sonja

Voorzitter

Beerden Georges
Béghin Jan
Beysen Ward
Bogaert Jean-Marie
Bossuyt Gilbert
Bril Louis
Cannaerts Leo
Cardoen Georges
Ceysens Patricia
Coens Joachim
Cordeel Marc
Creyelman Frank
De Groot Etienne
De Gucht Karel
De Loor Herman
De Maght-Aelbrecht Anny
De Meyer Jos
De Reuse Herman
De Ridder Peter
De Roo Johan
De Schamphelaere Mia
De Vilder Freddy
Decaluwé Carl
Delcroix Leo
Demeulenaere Julien
Denys André
Deprez Paul
Desmet Peter
Deswaene Roland
Devolder Jacques
Dewinter Filip
Dielens Fred
Dillen Marijke
Doomst Michel
Dua Vera
Dumez Paul
Feytons Freddy
Gabriels Jaak
Geysels Jos
Goos Johnny
Helsen Kathleen
Hostekint Patrick
Huybrechts Pieter
Kenzeler André
Keulen Marino
Lachaert Patrick
Lauwers Herman
Laverge Jacques
Lindekens Kathy
Lisabeth Carlos
Logist Marcel
Lootens-Stael Dominiek
Maes Jacky
Maes Nelly
Malcorps Johan

Marsoul Hugo
Matthijs Erik
Maximus Lydia
Merckx-Van Goey Trees
Olivier Marc
Penris Jan
Platteau Stefaan
Quintelier Leonard
Ramoudt Didier
Raskin Gerda
Sannen Ludo
Sarens Freddy
Sauwens Johan
Schuermans Eddy
Sleeckx Jef
Stassen Jos
Strackx Felix
Suykerbuyk Herman
Swennen Guy
Swinnen René
Taylor John
Timmermans Jacques
Tobback Bruno
Tyberghien-Vandenbussche Maria
Van Aperen Arnold
Van Cleuvenbergen Riet
Van Den Heuvel Ria
Van der Poorten Mark
Van Dijck Kris
Van Grembergen Paul
Van Hauthem Joris
Van Hecke Mieke
Van Lindt Sonja
Van Looy Jef
Van Mechelen Dirk
Van Nieuwenborgh Gracienne
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Nieuwkerke André
Van Overmeire Karim
Van Rompaey Hugo
Van Vaerenbergh Etienne
Van Wallegheem Roeland
Van Wallendael Tuur
Vandenbossche Walter
Vandenbussche Michiel
Vandendriessche Bart
Vanderpoorten Marleen
Vanleenhove Gilbert
Vanvelthoven Peter
Verlinden Mandus
Vermeiren Francis
Verougstraete Christian
Verrijken Emiel
Verwimp-Sillis Cecile
Voorhamme Robert
Weyts Johan
Wymeersch Frans

Voorzitter

NEEN heeft geantwoord :

Van Eyken Christian

Dientengevolge neemt het parlement de motie aan. Ze zal aan de Vlaamse regering worden overgezonden.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer Christian Van Eyken tot besluit van de op 29 januari 1998 door de heer Etienne Van Vaerenbergh in commissie gehouden interpellatie tot de heer Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting, over de omzendbrief BA 97/22 met betrekking tot het taalgebruik in de gemeentebesturen van het Nederlandse taalgebied en de toepasbaarheid ervan in intercommunale verenigingen – 909 (1997-1998) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van de heer Van Eyken tot besluit van de op 29 januari 1998 door de heer Van Vaerenbergh in commissie gehouden interpellatie tot de heer Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting, over de omzendbrief BA 97/22 met betrekking tot het taalgebruik in de gemeentebesturen van het Nederlandse taalgebied en de toepasbaarheid ervan in intercommunale verenigingen.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (Ja)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

115 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;

1 lid heeft ja geantwoord ;

114 leden hebben neen geantwoord.

JA heeft geantwoord :

Van Eyken Christian

NEEN hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Becq Sonja
Beerden Georges
Béghin Jan
Beysen Ward
Bogaert Jean-Marie
Bossuyt Gilbert
Bril Louis
Cannaerts Leo
Cardoen Georges
Ceysens Patricia
Coens Joachim
Cordeel Marc
Creyelman Frank
De Groot Etienne
De Gucht Karel
De Loor Herman
De Maght-Aelbrecht Anny
De Meyer Jos
De Reuse Herman
De Ridder Peter
De Roo Johan
De Schamphelaere Mia
De Vilder Freddy
Decaluwé Carl
Delcroix Leo
Demeulenaere Julien
Denys André
Deprez Paul
Desmet Peter
Deswaene Roland
Devolder Jacques
Dewinter Filip
Dielens Fred
Dillen Marijke
Doomst Michel
Dua Vera
Dumez Paul
Feytons Freddy
Gabriels Jaak
Geysels Jos
Goos Johnny
Helsen Kathleen
Hostekint Patrick
Huybrechts Pieter
Kenzeler André
Keulen Marino
Lachaert Patrick
Lauwers Herman
Laverge Jacques
Lindekens Kathy
Lisabeth Carlos
Logist Marcel
Lootens-Stael Dominiek
Maes Jacky

Voorzitter

Maes Nelly
 Malcorps Johan
 Marsoul Hugo
 Matthijs Erik
 Maximus Lydia
 Merckx-Van Goey Trees
 Olivier Marc
 Penris Jan
 Platteau Stefaan
 Quintelier Leonard
 Ramoudt Didier
 Raskin Gerda
 Sannen Ludo
 Sarens Freddy
 Sauwens Johan
 Schuermans Eddy
 Sleenckx Jef
 Stassen Jos
 Strackx Felix
 Suykerbuyk Herman
 Swennen Guy
 Swinnen René
 Taylor John
 Timmermans Jacques
 Tobback Bruno
 Tyberghien-Vandenbussche Maria
 Van Aperen Arnold
 Van Cleuvenbergen Riet
 Van Den Heuvel Ria
 Van der Poorten Mark
 Van Dijck Kris
 Van Grembergen Paul
 Van Hauthem Joris
 Van Hecke Mieke
 Van Lindt Sonja
 Van Looy Jef
 Van Mechelen Dirk
 Van Nieuwenborgh Gracienne
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Nieuwerkerke André
 Van Overmeire Karim
 Van Rompaey Hugo
 Van Vaerenbergh Etienne
 Van Walleghem Roeland
 Van Wallendael Tuur
 Vandenbossche Walter
 Vandenbussche Michiel
 Vandendriessche Bart
 Vanderpoorten Marleen
 Vanleenhove Gilbert
 Vanvelthoven Peter
 Verlinden Mandus
 Vermeiren Francis
 Verougstraete Christian
 Verrijken Emiel

Verwimp-Sillis Cecile
 Voorhamme Robert
 Weyts Johan
 Wymeersch Frans

Dientengevolge neemt het parlement de motie niet aan.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer Johan Malcorps tot besluit van de op 4 februari 1998 door de heer Johan Malcorps in commissie gehouden interpellatie tot de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over de behandeling van afvalsolventen als secundaire grondstoffen – 920 (1997-1998) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van de heer Malcorps tot besluit van de op 4 februari 1998 door de heer Malcorps in commissie gehouden interpellatie tot de heer Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over de behandeling van afvalsolventen als secundaire grondstoffen.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

109 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
 30 leden hebben ja geantwoord ;
 23 leden hebben zich onthouden ;
 56 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
 Bogaert Jean-Marie
 Creyelman Frank
 De Reuse Herman
 Dewinter Filip
 Dillen Marijke
 Dua Vera
 Geysels Jos
 Huybrechts Pieter

Voorzitter

Lauwers Herman
 Maes Nelly
 Malcorps Johan
 Penris Jan
 Raskin Gerda
 Sannen Ludo
 Sauwens Johan
 Stassen Jos
 Strackx Felix
 Van Den Heuvel Ria
 Van Dijck Kris
 Van Eyken Christian
 Van Grembergen Paul
 Van Hauthem Joris
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Overmeire Karim
 Van Vaerenbergh Etienne
 Verougstraete Christian
 Verrijken Emiel
 Verwimp-Sillis Cecile
 Wymeersch Frans

NEEN hebben geantwoord :

Becq Sonja
 Beerden Georges
 Bossuyt Gilbert
 Cannaerts Leo
 Cardoen Georges
 Coens Joachim
 De Loor Herman
 De Meyer Jos
 De Ridder Peter
 De Roo Johan
 De Schamphelaere Mia
 De Vilder Freddy
 Decaluwé Carl
 Delcroix Leo
 Deprez Paul
 Desmet Peter
 Dielens Fred
 Doomst Michel
 Dumez Paul
 Goos Johnny
 Helsen Kathleen
 Hostekint Patrick
 Kenzeler André
 Lindekens Kathy
 Lisabeth Carlos
 Logist Marcel
 Maes Jacky
 Marsoul Hugo
 Matthijs Erik
 Maximus Lydia
 Merckx-Van Goey Trees

Olivier Marc
 Quintelier Leonard
 Sarens Freddy
 Schuermans Eddy
 Sleeckx Jef
 Suykerbuyk Herman
 Swennen Guy
 Swinnen René
 Taylor John
 Timmermans Jacques
 Tobback Bruno
 Tyberghien-Vandenbussche Maria
 Van Cleuvenbergen Riet
 Van der Poorten Mark
 Van Hecke Mieke
 Van Looy Jef
 Van Nieuwenborgh Gracienne
 Van Nieuwerkerke André
 Van Rompaey Hugo
 Van Wallendael Tuur
 Vandendriessche Bart
 Vanleenhove Gilbert
 Vanvelthoven Peter
 Voorhamme Robert
 Weyts Johan

Zich ONTHOUDEN hebben :

Beysen Ward
 Bril Louis
 Ceysens Patricia
 Cordeel Marc
 De Groot Etienne
 De Gucht Karel
 De Maght-Aelbrecht Anny
 Demeulenaere Julien
 Denys André
 Deswaene Roland
 Devolder Jacques
 Feytons Freddy
 Gabriels Jaak
 Keulen Marino
 Laverge Jacques
 Platteau Stefaan
 Ramoudt Didier
 Van Aperen Arnold
 Van Lindt Sonja
 Van Mechelen Dirk
 Vanderpoorten Marleen
 Verlinden Mandus
 Vermeiren Francis

Dientengevolge neemt het parlement de motie niet aan.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Leonard Quintelier en Hugo Marsoul tot besluit van de op 4 februari 1998 door de heer Johan Malcorps in commissie gehouden interpellatie tot de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over de behandeling van afvalsolventen als secundaire grondstoffen
– 926 (1997-1998) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van de heren Quintelier en Marsoul tot besluit van de op 4 februari 1998 door de heer Malcorps in commissie gehouden interpellatie tot de heer Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over de behandeling van afvalsolventen als secundaire grondstoffen.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

106 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
 89 leden hebben ja geantwoord ;
 16 leden hebben zich onthouden ;
 1 lid heeft neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Becq Sonja
 Beerden Georges
 Beysen Ward
 Bogaert Jean-Marie
 Bossuyt Gilbert
 Bril Louis
 Cannaerts Leo
 Cardoen Georges
 Ceysens Patricia
 Coens Joachim
 Cordeel Marc
 De Groot Etienne
 De Gucht Karel
 De Loor Herman
 De Maght-Aelbrecht Anny
 De Meyer Jos
 De Ridder Peter
 De Roo Johan
 De Schamphelaere Mia
 De Vilder Freddy
 Decaluwé Carl

Delcroix Leo
 Demeulenaere Julien
 Denys André
 Deprez Paul
 Desmet Peter
 Deswaene Roland
 Devolder Jacques
 Dielens Fred
 Doomst Michel
 Dumez Paul
 Feytons Freddy
 Gabriels Jaak
 Goos Johnny
 Helsen Kathleen
 Hostekint Patrick
 Kenzeler André
 Keulen Marino
 Lauwers Herman
 Laverge Jacques
 Lindekens Kathy
 Lisabeth Carlos
 Logist Marcel
 Maes Jacky
 Marsoul Hugo
 Matthijs Erik
 Maximus Lydia
 Merckx-Van Goey Trees
 Olivier Marc
 Platteau Stefaan
 Quintelier Leonard
 Ramoudt Didier
 Raskin Gerda
 Sarens Freddy
 Sauwens Johan
 Schuermans Eddy
 Sleeckx Jef
 Strackx Felix
 Suykerbuyk Herman
 Swennen Guy
 Swinnen René
 Taylor John
 Timmermans Jacques
 Tobback Bruno
 Tyberghien-Vandenbussche Maria
 Van Aperen Arnold
 Van Cleuvenbergen Riet
 Van der Poorten Mark
 Van Dijck Kris
 Van Eyken Christian
 Van Grembergen Paul
 Van Hecke Mieke
 Van Lindt Sonja
 Van Looy Jef
 Van Mechelen Dirk
 Van Nieuwenborgh Gracienne
 Van Nieuwerkerke André
 Van Rompaey Hugo

Van Vaerenbergh Etienne
 Van Wallendael Tuur
 Vandendriessche Bart
 Vanderpoorten Marleen
 Vanleenhove Gilbert
 Vanvelthoven Peter
 Verlinden Mandus
 Vermeiren Francis
 Verrijken Emiel
 Voorhamme Robert
 Weyts Johan

NEEN heeft geantwoord :

Van Overmeire Karim

Zich ONTHOUDEN hebben :

Creyelman Frank
 De Reuse Herman
 Dewinter Filip
 Dillen Marijke
 Dua Vera
 Geysels Jos
 Malcorps Johan
 Penris Jan
 Sannen Ludo
 Stassen Jos
 Van Den Heuvel Ria
 Van Hauthem Joris
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Verougstraete Christian
 Verwimp-Sillis Cecile
 Wymeersch Frans

Dientengevolge neemt het parlement de motie aan. Ze zal aan de Vlaamse regering worden overgezonden.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van mevrouw Vera Dua tot besluit van de op 4 februari 1998 door mevrouw Vera Dua in commissie gehouden interpellatie tot de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over de voorwaarden voor de jachttuioefening in Vlaanderen, naar aanleiding van het komende besluit betreffende de jacht in het Vlaams Gewest – 921 (1997-1998) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van mevrouw Dua tot besluit van de op 4 februari 1998 door mevrouw Dua in commissie gehouden interpellatie tot de heer Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over de voorwaarden voor de jachttuioefening in Vlaanderen, naar aanleiding van het komende besluit betreffende de jacht in het Vlaams Gewest.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

109 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
 8 leden hebben ja geantwoord ;
 8 leden hebben zich onthouden ;
 93 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Dua Vera
 Geysels Jos
 Malcorps Johan
 Sannen Ludo
 Stassen Jos
 Van Den Heuvel Ria
 Van Eyken Christian
 Verwimp-Sillis Cecile

NEEN hebben geantwoord :

Aers Wilfried
 Becq Sonja
 Beerden Georges
 Beysen Ward
 Bossuyt Gilbert
 Bril Louis
 Cannaerts Leo
 Cardoen Georges
 Ceysens Patricia
 Coens Joachim
 Cordeel Marc
 Creyelman Frank
 De Groot Etienne
 De Gucht Karel
 De Loor Herman
 De Maght-Aelbrecht Anny
 De Meyer Jos
 De Reuse Herman
 De Ridder Peter

Voorzitter

De Roo Johan
 De Schamphelaere Mia
 De Vilder Freddy
 Decaluwé Carl
 Delcroix Leo
 Demeulenaere Julien
 Denys André
 Deprez Paul
 Desmet Peter
 Deswaene Roland
 Devolder Jacques
 Dewinter Filip
 Dielens Fred
 Dillen Marijke
 Doomst Michel
 Dumez Paul
 Feytons Freddy
 Gabriels Jaak
 Goos Johnny
 Helsen Kathleen
 Hostekint Patrick
 Huybrechts Pieter
 Kenzeler André
 Keulen Marino
 Laverge Jacques
 Lindekens Kathy
 Lisabeth Carlos
 Logist Marcel
 Maes Jacky
 Marsoul Hugo
 Matthijs Erik
 Maximus Lydia
 Merckx-Van Goey Trees
 Olivier Marc
 Penris Jan
 Platteau Stefaan
 Quintelier Leonard
 Ramoudt Didier
 Sarens Freddy
 Schuermans Eddy
 Sleeckx Jef
 Strackx Felix
 Suykerbuyk Herman
 Swennen Guy
 Swinnen René
 Taylor John
 Timmermans Jacques
 Tobback Bruno
 Tyberghien-Vandenbussche Maria
 Van Aperen Arnold
 Van Cleuvenbergen Riet
 Van der Poorten Mark
 Van Hauthem Joris
 Van Hecke Mieke
 Van Lindt Sonja

Van Looy Jef
 Van Mechelen Dirk
 Van Nieuwenborgh Gracienne
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Nieuwerkerke André
 Van Overmeire Karim
 Van Rompaey Hugo
 Van Wallendael Tuur
 Vandendriessche Bart
 Vanderpoorten Marleen
 Vanleenhove Gilbert
 Vanvelthoven Peter
 Verlinden Mandus
 Vermeiren Francis
 Verougstraete Christian
 Verrijken Emiel
 Voorhamme Robert
 Weyts Johan
 Wymeersch Frans

Zich ONTHOUDEN hebben :

Bogaert Jean-Marie
 Lauwers Herman
 Maes Nelly
 Raskin Gerda
 Sauwens Johan
 Van Dijck Kris
 Van Grembergen Paul
 Van Vaerenbergh Etienne

Dientengevolge neemt het parlement de motie niet aan.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren John Taylor en Herman De Loor tot besluit van de op 4 februari 1998 door de heer John Taylor in commissie gehouden interpellatie tot de heer Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting, over de organisatie van gemeentelijke volksraadplegingen – 922 (1997-1998) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van de heren Taylor en De Loor tot besluit van de op 4 februari 1998 door de heer Taylor in commissie gehouden interpellatie tot de heer Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aange-

Voorzitter

legenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting, over de organisatie van gemeentelijke volksraadplegingen.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

108 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
56 leden hebben ja geantwoord ;
43 leden hebben zich onthouden ;
9 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Becq Sonja
Beerden Georges
Bossuyt Gilbert
Cannaerts Leo
Cardoen Georges
Coens Joachim
De Loor Herman
De Meyer Jos
De Ridder Peter
De Roo Johan
De Schamphelaere Mia
De Vilder Freddy
Decaluwé Carl
Delcroix Leo
Deprez Paul
Desmet Peter
Dielens Fred
Doomst Michel
Dumez Paul
Goos Johnny
Helsen Kathleen
Hostekint Patrick
Kenzeler André
Lindekens Kathy
Lisabeth Carlos
Logist Marcel
Maes Jacky
Marsoul Hugo
Matthijs Erik
Maximus Lydia
Merckx-Van Goey Trees
Olivier Marc
Quintelier Leonard
Sarens Freddy
Schuermans Eddy
Sleeckx Jef

Suykerbuyk Herman
Swennen Guy
Swinnen René
Taylor John
Timmermans Jacques
Tobback Bruno
Tyberghien-Vandenbussche Maria
Van Cleuvenbergen Riet
Van der Poorten Mark
Van Hecke Mieke
Van Looy Jef
Van Nieuwenborgh Gracienne
Van Nieuwkerke André
Van Rompaey Hugo
Van Wallendael Tuur
Vandendriessche Bart
Vanleenhove Gilbert
Vanvelthoven Peter
Voorhamme Robert
Weyts Johan

NEEN hebben geantwoord :

Bogaert Jean-Marie
Bril Louis
Lauwers Herman
Maes Nelly
Raskin Gerda
Sauwens Johan
Van Dijck Kris
Van Grembergen Paul
Van Vaerenbergh Etienne

Zich ONTHOUDEN hebben :

Aers Wilfried
Beysen Ward
Ceysens Patricia
Cordeel Marc
Creyelman Frank
De Groot Etienne
De Gucht Karel
De Maght-Aelbrecht Anny
De Reuse Herman
Demeulenaere Julien
Denys André
Deswaene Roland
Devolder Jacques
Dewinter Filip
Dillen Marijke
Dua Vera
Feytons Freddy
Gabriels Jaak
Geysels Jos
Huybrechts Pieter
Keulen Marino
Laverge Jacques

Voorzitter

Malcorps Johan
 Penris Jan
 Platteau Stefaan
 Ramoudt Didier
 Sannen Ludo
 Strackx Felix
 Van Aperen Arnold
 Van Den Heuvel Ria
 Van Eyken Christian
 Van Hauthem Joris
 Van Lindt Sonja
 Van Mechelen Dirk
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Overmeire Karim
 Vanderpoorten Marleen
 Verlinden Mandus
 Vermeiren Francis
 Verougstraete Christian
 Verrijken Emiel
 Verwimp-Sillis Cecile
 Wymeersch Frans

Dientengevolge neemt het parlement de motie aan. Ze zal aan de Vlaamse regering worden overgezonden.

Reden voor onthouding ?

De heer Beysen heeft het woord.

De heer Ward Beysen : Mijn fractie heeft zich onthouden omdat in de met redenen omklede motie van de heren Taylor en De Loor de stemplicht is ingebouwd. Zoals u weet, is mijn partij voorstander van stemrecht in plaats van stemplicht.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Julien Demeulenaere en Francis Vermeiren tot besluit van de op 4 februari 1998 door de heer John Taylor in commissie gehouden interpellatie tot de heer Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting, over de organisatie van gemeentelijke volksraadplegingen – 912 (1997-1998) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omkle-

de motie van de heren Demeulenaere en Vermeiren tot besluit van de op 4 februari 1998 door de heer Taylor in commissie gehouden interpellatie tot de heer Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting, over de organisatie van gemeentelijke volksraadplegingen.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

108 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
 52 leden hebben ja geantwoord ;
 56 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
 Beysen Ward
 Bogaert Jean-Marie
 Bril Louis
 Ceysens Patricia
 Cordeel Marc
 Creyelman Frank
 De Groot Etienne
 De Gucht Karel
 De Maght-Aelbrecht Anny
 De Reuse Herman
 Demeulenaere Julien
 Denys André
 Deswaene Roland
 Devolder Jacques
 Dewinter Filip
 Dillen Marijke
 Dua Vera
 Feytons Freddy
 Gabriels Jaak
 Geysels Jos
 Huybrechts Pieter
 Keulen Marino
 Lauwers Herman
 Laverge Jacques
 Maes Nelly
 Malcorps Johan
 Penris Jan
 Platteau Stefaan
 Ramoudt Didier
 Raskin Gerda
 Sannen Ludo
 Sauwens Johan
 Strackx Felix
 Van Aperen Arnold

Voorzitter

Van Den Heuvel Ria
 Van Dijck Kris
 Van Eyken Christian
 Van Grembergen Paul
 Van Hauthem Joris
 Van Lindt Sonja
 Van Mechelen Dirk
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Overmeire Karim
 Van Vaerenbergh Etienne
 Vanderpoorten Marleen
 Verlinden Mandus
 Vermeiren Francis
 Verougstraete Christian
 Verrijken Emiel
 Verwimp-Sillis Cecile
 Wymeersch Frans

NEEN hebben geantwoord :

Becq Sonja
 Beerden Georges
 Bossuyt Gilbert
 Cannaerts Leo
 Cardoen Georges
 Coens Joachim
 De Loor Herman
 De Meyer Jos
 De Ridder Peter
 De Roo Johan
 De Schamphelaere Mia
 De Vilder Freddy
 Decaluwé Carl
 Delcroix Leo
 Deprez Paul
 Desmet Peter
 Dielens Fred
 Doomst Michel
 Dumez Paul
 Goos Johnny
 Helsen Kathleen
 Hostekint Patrick
 Kenzeler André
 Lindekens Kathy
 Lisabeth Carlos
 Logist Marcel
 Maes Jacky
 Marsoul Hugo
 Matthijs Erik
 Maximus Lydia
 Merckx-Van Goey Trees
 Olivier Marc
 Quintelier Leonard
 Sarens Freddy
 Schuermans Eddy

Sleeckx Jef
 Suykerbuyk Herman
 Swennen Guy
 Swinnen René
 Taylor John
 Timmermans Jacques
 Tobback Bruno
 Tyberghien-Vandenbussche Maria
 Van Cleuvenbergen Riet
 Van der Poorten Mark
 Van Hecke Mieke
 Van Looy Jef
 Van Nieuwenborgh Gracienne
 Van Nieuwkerke André
 Van Rompaey Hugo
 Van Wallendael Tuur
 Vandendriessche Bart
 Vanleenhove Gilbert
 Vanvelthoven Peter
 Voorhamme Robert
 Weyts Johan

Dientengevolge neemt het parlement de motie niet aan.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Filip Dewinter en Christian Verougstraete tot besluit van de op 4 februari 1998 door de heer John Taylor in commissie gehouden interpellatie tot de heer Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting, over de organisatie van gemeentelijke volksraadplegingen – 923 (1997-1998) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van de heren Dewinter en Verougstraete tot besluit van de op 4 februari 1998 door de heer Taylor in commissie gehouden interpellatie tot de heer Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting, over de organisatie van gemeentelijke volksraadplegingen.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Voorzitter

Ziehier het resultaat :

108 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
 14 leden hebben ja geantwoord ;
 94 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
 Creyelman Frank
 De Reuse Herman
 Dewinter Filip
 Dillen Marijke
 Huybrechts Pieter
 Penris Jan
 Strackx Felix
 Van Hauthem Joris
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Overmeire Karim
 Verougstraete Christian
 Verrijken Emiel
 Wymeersch Frans

NEEN hebben geantwoord :

Becq Sonja
 Beerden Georges
 Beysen Ward
 Bogaert Jean-Marie
 Bossuyt Gilbert
 Bril Louis
 Cannaerts Leo
 Cardoen Georges
 Ceysens Patricia
 Coens Joachim
 Cordeel Marc
 De Groot Etienne
 De Gucht Karel
 De Loor Herman
 De Maght-Aelbrecht Anny
 De Meyer Jos
 De Ridder Peter
 De Roo Johan
 De Schamphelaere Mia
 De Vilder Freddy
 Decaluwé Carl
 Delcroix Leo
 Demeulenaere Julien
 Denys André
 Deprez Paul
 Desmet Peter

Deswaene Roland
 Devolder Jacques
 Dielens Fred
 Doomst Michel
 Dua Vera
 Dumez Paul
 Feytons Freddy
 Gabriels Jaak
 Geysels Jos
 Goos Johnny
 Helsen Kathleen
 Hostekint Patrick
 Kenzeler André
 Keulen Marino
 Lauwers Herman
 Laverge Jacques
 Lindekens Kathy
 Lisabeth Carlos
 Logist Marcel
 Maes Jacky
 Maes Nelly
 Malcorps Johan
 Marsoul Hugo
 Matthijs Erik
 Maximus Lydia
 Merckx-Van Goey Trees
 Olivier Marc
 Platteau Stefaan
 Quintelier Leonard
 Ramoudt Didier
 Raskin Gerda
 Sannen Ludo
 Sarens Freddy
 Sauwens Johan
 Schuermans Eddy
 Sleeckx Jef
 Suykerbuyk Herman
 Swennen Guy
 Swinnen René
 Taylor John
 Timmermans Jacques
 Tobback Bruno
 Tyberghien-Vandenbussche Maria
 Van Aperen Arnold
 Van Cleuvenbergen Riet
 Van Den Heuvel Ria
 Van der Poorten Mark
 Van Dijck Kris
 Van Eyken Christian
 Van Grembergen Paul
 Van Hecke Mieke
 Van Lindt Sonja
 Van Looy Jef

Voorzitter

Van Mechelen Dirk
Van Nieuwenborgh Gracienne
Van Nieuwerkerke André
Van Rompaey Hugo
Van Vaerenbergh Etienne
Van Wallendael Tuur
Vandendriessche Bart
Vanderpoorten Marleen
Vanleenhove Gilbert
Vanvelthoven Peter
Verlinden Mandus
Vermeiren Francis
Verwimp-Sillis Cecile
Voorhamme Robert
Weyts Johan

Dientengevolge neemt het parlement de motie niet aan.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter : Dames en heren, hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

Wij komen donderdag 19 februari 1998 om 14 uur opnieuw bijeen voor het themadebat over armoede en uitsluiting.

Ik stel voor het bepalen van datum, uur en agenda voor de daarop volgende plenaire vergadering aan het Bureau en uw voorzitter over te laten.

Geen bezwaar ? (*Instemming*)

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 19.15 uur.*
